

המבחר

גליון 63 | שנה ג' | פרשת שלח | כ"ד סיון תשפ"ה

זמני שבת

עיר	כניסת שבת	יציאת שבת
ירושלים	19:12	20:30
בני ברק	19:29	20:33
מודיעין עילית	19:19	20:31
אשדוד	19:28	20:32
צפת	19:20	20:33

מענה אוניט 24 שעות

מוזניות

אוטוסטרדה

— נסיעות ומשלוחים בכל הארץ —

0534-126-146

סבותה לראשי

ביום נשק

יומן מלחמה באספקלריה תורנית

שיחה מיוחדת עם המרא דאתרא
של שכונת פרדס כץ בבני ברק
הגאון רבי יוסף נח טונגפלד שליט"א

זבת חלב ודבש היא וזה פריה

דלעילא מיוחדת בכדי שתפעל ההתפעלות הנכונה.

מדבריו אלו נמצאו למדים עומק נוסף, אם כתבנו על התופעה האמורה בה שני בני אדם עומדים למול אותו המאורע וכל אחד רואה משהו אחר. הרי לנו התופעה המבהילה יותר. שני בני אדם יכולים לעמוד בפני אותה מציאות, לראות דבר אחד, אך השוני ביניהם היא 'ההסתכלות'. שניהם רואים דבר אחד, אך גם למול הנס הגדול ביותר, למול שבח הארץ הקדושה, בדרך שאדם רוצה לילך בה מוליכין אותו. ההסתכלות שהאדם מאמץ לעצמו בכוח הבחירה הטבעית שניתנה בידו, היא הפירוש אותו הוא נותן למתרחש מול עיניו.

כלל המרגלים ראו את אותו הדבר, אך אלו מתפעלים ורואים נכוחה את יד ד' והניסים הגדולים שהקיפום. ואילו אלו חשבו לרעה. הללו רואים את טוב הארץ הזבת חלב ודבש. והללו רואים פירות ענקיים של ארץ האוכלת יושביה.

יושבי ארצה"ק מוקפים בימים אלו בניסים גלויים ממש. עיוורים באפילה רואים חשים ומרגישים זאת.

למפרע אנו מגלים כי אנו חיים בתוך שרשרת ניסים גלויים ועצומה, רק לחשוב מחשבה קטנה כיצד הכל היה אמור להראות שונה לו היו כל שונאי ישראל מאוחדים כאחד בחזית אחת לפני שנה וחצי בשמחת תורה תשפ"ד בה היה נדרש מארגון הטרור העזתי להמתין קמעה ולצאת למערכה משותפת של כל החזיתות. ואילו יושב בשמים הקפיץ את גאוותו חסרת הרסן של מנהיג ארגון הטרור, ולאח"מ מה שאירע עם ארגון הטרור שבלבנו, וכעת עם האיום הגדול ביותר מדינת איראן. איך הכל מסובב בידיים רחומות ומחושבות כל כך.

איזו תחושת מיאוס וצמרמורת תופסת כל ירא וחרד כאשר רואים פה ושם את התוצאות ההרסניות של "גוש הימין" ומה נואלו אותם סומים שבזמן כזה מתפעלים מפורק עול כזה או אחר. היכן היא אמונתכם ודעתכם. השתבשתם!!! טפשות ואווילות גמורה להתפעל ממעשי בן אנוש כלשהוא, ק"ו ממעשי חוטא ומחטיא הגורר בימים אלו ממש גזירות על לב ליבה של היהדות. וד' הטוב יכפר ויפקח עיניים עיוורות. אשרינו מה טוב חלקינו ומה נעים גורלנו.

בפרשת המרגלים אנו מוצאים עניין ויסוד אחד החוזר על עצמו שוב ושוב.

המרגלים הלא תרו את הארץ ואכן ראו בטוב פירותיה הדשנים, וכדברי יהושע בן נון וכלב בן יפונה "טובה הארץ מאוד מאוד" "ארץ זבת חלב ודבש היא וזה פריה". וכביכול מתנהל ויכוח מציאותי בין עשרת המרגלים ליהושע וכלב. דבר זה מצריך ביאור.

"ארץ אוכלת יושביה היא דרש רבא אמר הקב"ה אני חשבתי לטובה והם חשבו לרעה אני חשבתי לטובה דכל היכא דמטו מת חשיבא דידהו כי היכי דניטרדו ולא לשאלו אבתרייהו ואיכא דאמרי איוב נח נפשיה ואטרידו כולי עלמא בהספידיה הם חשבו לרעה ארץ אוכלת יושביה היא" (סוטה ל"ה).

על דברי גמרא אלו כתב מרן הסטייפלער זי"ע בספרו "ברכת פרץ" את מאמר חז"ל הוא שאמרו חז"ל בדרך שאדם רוצה לילך בה מוליכין אותו. הקב"ה עשה הכל לטובת המרגלים אני חשבתי לטובה, והם חשבו לרעה.

יכולים לעמוד שני בני אדם באותו מקום וכל אחד רואה משהו אחר. כל אחד רואה את מה שהוא רוצה לראות, הדרך בה בחר לילך גורמת לכך שבה מוליכין אותו, גם זה טמון בכוח הבחירה שניתנה ביד האדם. וכך אלו שבחרו לראות את דירת הארץ מצאו סימוכין לראייתם, והאחרים ראו את טוב הארץ. אך בהתבוננות נוספת נבחין בדבר מבהיל.

בזמן מלחמת תשכ"ד המכונה מלחמת ששת הימים, עמד רבינו הגדול זצוק"ל בלב יכנס בתחושת אי מי התחושה המשכרת והמוטעית של 'כוחי ועוצם ידי' ח"ו.

מרן הגר"ח שמואלביץ זצוק"ל בשיחותיו באותם ימים עורר על כך שבזמן בו הכל נכוחה רואים ניסים גלויים, אך יש שהניסים הגדולים והעצומים אינם משפיעים עליהם כלל, ואינם יוצרים רושם עליהם. אנו מביטים נפעמים ומתפעלים, ואילו הם ממשיכים לחיות את אותם חיים. דבר זה בכוחו להטיל אימה ופחד על לב אנוש.

לכן הסביר כי היו זקוקים לנס מיוחד שיבהלו אלופי אדום ואילי מואב ירעדו מפני הנס הגלוי לעין כל נס קריעת ים סוף, שגם נס כה גלוי ומפורסם הטבע האנושי מתנגד להתפעלות הנכונה, וצריך איתערותא

הופיע ויצא לאור זקניך יאמרו לו

45
בלבד!

פסקים עובדות והנהגות

ממדרן רבי

משה פיונשטיין זצ"ל

ועוד זקני גדולי הדור

הגאון הגדול מזרינו ורבינו
רבי יעקב יצחק דוד ערמאן זצוק"ל

הגאון הגדול מזרינו ורבינו
מרן הסטייפלער גאון זצוק"ל

הגאון הגדול מזרינו ורבינו
רבי דוד קראנגלאס זצוק"ל

הגאון הגדול מזרינו ורבינו
רבי משולם דוד הלוי סאלאווייציק זצוק"ל

מאת הרה"ג רבי חיים מינץ שליט"א
ר"מ ומשגיח בישיבה דסטאטען איילנד, מחבר ספרי עץ החיים

מו"ל: מד תקשורת | עורך: יחיאל גוטליב
עריכה לשונית: י. פלסנר השבחת טקסט
טל' המערכת: 02-3132154

שלוחה 1 - מחלקת פרסום | מייל: APS023132154@gmail.com
שלוחה 2 - מחלקת תוכן | מייל: AT023132154@gmail.com
שלוחה 3 - וועדה רוחנית | מייל: AVR023132154@gmail.com

© כל הזכויות שמורות • בהוראת מרן עמוד ההוראה שליט"א: המגזין טעון גניזה

המבחר

מגזין איכות של שעת קורת רוח בהווה תורתית
מבט מובחר על סדר יומה של היהדות הנאמנה
כותרות נבחרות בהשקפת התורה
להתענג בתענוגים באספקלריה מובחרת
לבחור בתורה, להתחבר לעולמה

חברי מכבי, אנחנו כאן לשירותכם גם בימים אלו

מגוון שירותי בריאות מרחוק בשיחת טלפון אחת 3555*

תור טלפוני
לרופא

קביעת
תורים

ייעוץ רפואי
24 שעות

שיחת סיוע לנפש
בטל: 077-6021200

חידוש מרשמים
ואישורי מחלה

שירותי משרד
מרחוק

רה"ר, דלא בעינן שיהיו באותו רה"ר שישים רבוא אלא שיש כאן דרך לשישים רבוא כלומר שיהיו רגילים לילך שם אנשים רבים תדיר שישים רבוא, וכאן הרי היו שיירות מצויות של שישים רבוא, ולפ"ז מיושב שאף שהמקושש עשה מעשהו רחוק מן המחנה מ"מ כל המקומות שהם דרך לשישים רבוא הרי הם בכלל רה"ר עכ"ד. ולפ"ז י"ל שזהו שהקדים הכתוב 'ויהיו בני ישראל במדבר' וימצאו איש מקושש עצים, שמכיון שהיו אז במדבר לכן המקושש חייב משום מעביר ד"א ברה"ר אעפ"י ש'ימצאו' ולא עשה כן במקום הילוך רבים, ולפ"ז מיושב גם לדעת הרמב"ם שהמדבר לעולם דינו כרה"ר שמכל מקום הוצרך הכתוב לפרש מדוע נחשב רה"ר גם במקום שעשה המקושש והלא אין שם שישים רבוא אלא משום שבאותו הזמן כיון שהיו ישראל במדבר היה כל המקום דרך לשישים רבוא וכמשנ"ת.

איסור בל תגרע בלבישת בגד בלא תכלת

דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצית וגו' (פס"ו פל"ח). הקשה הבית הלוי (ח"א סי' מ"ב) לדידן שאין לנו תכלת מדוע מותר ללבוש בגד של ארבע כנפות ולהטיל בו לבן והרי עובר באיסור 'בל תגרע' כמבואר בספרי שהפוחת מן המצוה עובר ב'בל תגרע', ותיירץ שעשה דוחה לא תעשה ועשה של לבן דוחה ל"ת של בל תגרע, והקשו ע"ז שהרי יש כאן ביטול עשה של תכלת ול"ת של 'בל תגרע' ואין עשה דוחה ל"ת ועשה. ולכאורה יש לדון בעיקר קושיית הבית הלוי ד"ל שגדר האיסור הוא שלא לבטל מצוה שהוא מחוייב בקיומה אבל כאשר הוא אנוס הרי הוא פטור מן המצוה ושוב לא שייך גם הלאו של 'בל תגרע'. ומצאתי יסוד הדברים בספר ברכת פרץ למרן הקה"י (בפרשת ראה) שהקשה אם נאמר שכל ביטול מצוה הוא באיסור 'בל תגרע' [כמבואר ברשב"א ר"ה ט"ז ע"ב] מדוע על מצות עשה אי"צ להוציא יותר מחומש והרי הוא עובר בלאו וכדי לא לעבור על לאו צריך להוציא כל ממונו כמבואר באו"ח (סי' תרנ"ו), ותיירץ שמכיון שכאשר ההוצאה היא יותר מחומש פטור מן המצוה ממילא אין איסור 'בל תגרע'.

בספר דרך אמונה (ריש הלכות ביכורים בבה"ל) מה שכתב בזה. ונראה לבאר דהנה אמרו בגמ' שם (צ"ט ע"ב) אמר רב יוסף היכי דמי אפיקורס כגון הני דאמרי מאי אהני לן רבנן לדידהו קרו לדידהו תנו, ואמרינן שם שדבר זה מקרא מלא הוא 'ונשאתי לכל המקום בעבורי', וכתב רבינו יונה (שערי תשובה ש"ג אות קמ"ה) 'האומר מה הועילו אצלנו לומדי תורה אם חכמו חכמו לנפשם ולא נחלה לנו בשכרם, והנה כחשו במה שכתוב בתורה ונשאתי לכל המקום בעבורי'. והנה המתבונן יבין שזה שאפשר לו לעסוק בתורה ואינו עוסק בהכרח שחושב לעצמו 'מאי אהני לן רבנן לדידהו קרו לדידהו תנו' שאם לא כן לא יתכן שהיה מתרפה מלימוד התורה שהרי מוטלת עליו אחריות עצומה שתורתו היא המגן על כל העולם, וכיון שהוא מכלל האומרים כן ממילא הרי הוא אפיקורס, וזהו המקור לדברי רבותינו. והדברים נוראים כמה הוא גודל האחריות וגודל התביעה ויש בהם מוסר השכל נוקב בפרט בימים קשים אלו שיושבי ארה"ק נתונים בסכנה.

בחיוב המקושש משום מעביר ד"א ברה"ר

ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקושש עצים ביום השבת (פס"ו פל"ב). הקשה באוה"ח מה בא הכתוב להשמיענו שהיו במדבר. וכתב לבאר אליבא דמ"ד (שבת צ"ו ע"ב) שהמקושש היה מעביר ארבע אמות ברה"ר, ואמרו בגמ' (שבת ו' ע"ב) שרק בזמן שהיו ישראל במדבר היה המדבר רשות הרבים, ולכן הקדים הכתוב שהיו במדבר, אך הקשה לדעת הרמב"ם שפירש דברי הגמ' שם באופן אחר ופסק שהמדבר הוא רה"ר גם בזמן הזה. וי"ל בזה דהנה ידוע ששיטת כמה ראשונים שאין רשות הרבים לשבת אא"כ הולכין בה שישים רבוא, והקשה בב"ה"ל (סי' שמ"ה ס"ז ד"ה שאין) למ"ד שהמקושש היה מעביר ד' אמות ברה"ר הרי בודאי לא עשה המלאכה בפרסום בפני כל אלא רחוק מן המחנה מדכתיב 'וימצאו' ובודאי לא היו שם שישים רבוא מישראל ואי"צ לדעה זו אין זה רה"ר. ותיירץ עפ"י מה שכתב הר"ן בשם הרא"ה שבאותו זמן שהיו ישראל במדבר אף שאר מדברות שהיה להם דרך לשם נחשבים

טובה הארץ מאד מאד

ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אותה טובה הארץ מאד מאד. אם חפץ בנו ה' והביא אותנו וגו' (פי"ד פ"ז). בסדר חלוקת העליות קבעו שהעליה של 'שלישי' היא אחר הפסוק טובה הארץ מאד מאד, וצ"ב מדוע קבעו להפסיק באמצע דברי יהושע וכלב. ועל דרך הפשט יש לומר שעיקר דבריהם כנגד טענות המרגלים היה בתיבות אלו 'טובה הארץ מאד מאד' וכל דבריהם של שאר המרגלים שקר, ולא הוסיפו אח"כ אלא דברי כיבושין לחיזוק האמונה והבטחון בהשי"ת שידו לא תקצר מלגרש כל הגוים. ועוד יש לבאר דהנה רבינו החפץ חיים האריך לבאר בספר שמירת הלשון (ח"ב פי"ט) שהמרגלים טענו שתי טענות, האחד שהארץ אינה טובה, ב' שאינם ראויים שיעשה להם הקב"ה ניסים. ועל שתי הטענות השיבו יהושע וכלב, על מה שהוציאו דיבה לומר שאין הארץ טובה ע"ז השיבו 'טובה הארץ מאד מאד', ועל הטענה שהבטחת הקב"ה בנתינת הארץ אינה אלא אם יהיו צדיקים, ע"ז השיבו 'אך בה' אל תמרודו' שאם רק לא ימרדו בה' הרי הם ראויים להבטחה ע"ש. ולפ"ז מבואר היטב שבאמת יש כאן שני ענינים, והתשובה על עצם השליחות של המרגלים היא במקרא זה 'טובה הארץ מאד מאד', והמשך הדברים הוא תשובה לטענה אחרת שח"ו אינם ראויים להבטחת הארץ וע"ז אמרו 'אם חפץ בנו ה' וגו'. ולכן קבעו להפסיק אחר המילים 'טובה הארץ מאד מאד' לומר שעד כאן תשובה לטענה על טוב הארץ ומכאן ואילך תשובה על כך שאינם ראויים.

מי שיכול לעסוק בתורה ואינו עוסק

כי דבר ה' בזה וגו' (פס"ו פל"א). מבואר בגמרא (סנהדרין צ"ט ע"א) שמקרא זה נאמר על מי שיכול לעסוק בתורה ואינו עוסק. והנה בדרשת מהר"ח מולאזין זצ"ל לסליחות כתב שמבואר בגמ' שכל מי שיכול לעסוק בתורה ואינו עוסק הרי הוא אפיקורס, וכן הוא בקובץ אגרות חזו"א (ח"ב אגרת י"א), וצ"ע היכן זה מבואר בגמ' שלא אמרו אלא שהוא בכלל 'דבר ה' בזה'. ויעויין

גם בחירום, התוצאות שלכם לפני הכל

*החירות אינן משפיעות

124,900

תוצאה של מקצוענות!

שלכם
מימוש זכויות רפואיות בע"ח
ביטוח לאומי מס הכנסה חברות ביטוח

124,900 ש"ח. זה הסכום העצום שקיבל שמשון ח. מהביטוח הלאומי כהחזר רטרו אחר שהגיש את התביעה פעם שניה, הפעם באמצעות מומחי 'שלכם'. אל תלכו בלי מקצוענים לצידיכם.

03-800-2000

הגאון רבי דוד זיכרמן שליט"א

**הבחור
בתורה**

צדיק באמונתו יחיה

אלוקים דווקא בימי ניסיון אלו.

ביקש ממני אדם שאמסור בפניו הדרכה כצד לחנך את הילדים בימים אלו, אינני נכנס להדרכה על דרכי ההשתדלויות שצריך או שאפשר לעשות.

אבל מה ששמעתי מהרב'ה ר' חיים בתשכ"ז ובתשל"ד הם הדברים הבאים:

כתוב בגמ' בשבת ל"א: "א"ל רבה מכדי כל מלאכות ילפינן להו ממשכן והתם סותר ע"מ לבנות שלא במקומו הוא א"ל שאני התם כיון דכתיב (במדבר ט, יח) על פי ד' יחנו כסותר ע"מ לבנות במקומו דמ"י

כיון שכתוב על פי ד' יסעו ועל פי ד' יחנו נחשבת מלאכת סותר במשכן סותר ע"מ לבנות במקומו. ופירש על כך מרן הגר"ח שמואלביץ זצוק"ל משל למה הדבר דומה לתינוק הנמצא בחיקו של אימו ההולכת ממקום למקום. אם נשאל איה אמו, היא אכן זזה ממקום למקום, אבל אם נשאל היכן הוא התינוק, הוא לא זז, הוא נמצא בחיק אימו. אין אצלו הבדל אם האמא בחנות או בשוק, הוא בחיקה.

כן הדבר במלאכת המשכן במדבר כאשר ישא האומן את היונק, עם ישראל נמצאים בחיק הקב"ה ונחשבים עומדים כל הזמן באותו המקום והיו סותר ע"מ לבנות במקומו.

אנחנו נמצאים בידיו הרחומות של בורא העולם, הוא נושא אותנו על כפיו. עלינו להעביר את המסרים הללו לילדינו, דרשוני וחיו.

בימי גילויי שכינה אלו, הי"ת מדבר אלינו בן אדם מה לך נרדם קום קרא לאלוקיך ולא נאמר עוד אלונינו למעשה ידינו, נשוב לתוך חיקו המאמצת אותנו בחוס ומקיפה אותנו בהגנה ושמירה מופלאה באהבת אב לבנו אהבה עזה אין קץ.

שקבלנו ואת מה שראינו במסורת הדורות ולא שינה. רק כך נוכל להחזיק מעמד ולהמשיך את ההגנה האמיתית.

בספר ילקוט ראובני מובא כי בשעת קבלת התורה נעקר הר המוריה ובא על הר סיני, וכך אנו אומרים בזמירות השבת "דיבר בקדשו בהר המור".

הר המוריה זהו ההר של מסירות הנפש ב... עקד אברהם אבינו את יצחק בנו ועמד בגבורה בניסיון העשירי והקשה ביותר, קבלת התורה עליה להיות יחד עם מסירות נפש. את תורת ד' לומדים במסירות נפש.

על זה בדיוק קוב"ה אומר לפמליה דיליה חזו חזו בני חביבי.

בא חבקוק והעמידן על אחת "צדיק באמונתו יחיה" (מכות כ"ד).

על כך כתב הריטב"א (שם) דברים מבהילים "שהמאמין בד' ובטוח בו בלבד יזכה לחיים. וכן הנביא עמוס אומר כה אמר ד' על ישראל דרשוני וחיו. בא חבקוק והעמיד על אחת: שהמקיים אותה מקיים כל התורה והיא האמורה בשם כראוי בקבלת אלהותו וייחודו ועול מלכותו כדרך שנצטוונו בפ' ק"ש שכוללת כל התורה והיינו דכתי' וצדיק באמונתו יחיה כדרך שנאמר בכל המצות אשר יעשה אותם האדם וחי בהם".

מי הוא הזוכה לחיים, המאמין ובטוח בו בלבד ומקבל עליו עול מלכותו כראוי. "ארור הגבר אשר שם בשר זרועו ומד' יסור ליבו, ברוך הגבר אשר יבטח בד' והיה ד' מבטחו".

כך הדרך לזכות לישועה. מתוך הגלות באה הישועה מתוך החשכה מתגלית האורה. בימים אלו עלינו ליישם את אותם דברי האמונה וחיוזקי הבטחון שרכשנו כל ימינו. כך נוכל לחוש את ההתעלות והקרבת

יום כ' בסיוון נקבע ליום תענית צדיקים, ביום זה בטלו הביכורים לעלות לירושלים בימי ירבעם בן נבט, פרעות שונות אירעו ביום זה.

ביום כ"ג סיון הוא יום ישועה בו נכתבו אגרות השניות להצלה מגזירת המן האגגי.

משום כך נפסק בשו"ע שאדם שלא השלים תעניתו ביום כ' בסיוון לא יוכל להשלים ביום כ"ג שהוא יום שמחה.

וכתב מרן היעב"ץ בסידורו ש"השלים הקב"ה רפואה למכה ביום זה ע"י שכתב מרדכי להשיב את ספרי האף והחימה למען תהיה לישראל בגלות תקומה".

לא בחיל ולא בכוח כי אם ברוחי אמר ד' צבקות.

כמה מרגש לראות שוב את הנהגתם של בני התורה שמיד ביום שישי אזור חייל, וכמו במלחמה הקודמת ובתקופת הקורונה שנמסרו הוראותיו של מרן ראש הישיבה רבינו אשר זצוק"ל אשר הורה ללמוד במסירות נפש, לדעת את התפקיד הנכון בזמן שכזה, מי גרם לישראל שיהיו נוצחין במלחמה רק שערי התורה הפתוחים לרווחה ומלאים בלומדיה - מגיני היישוב היהודי.

ביום שישי שעבר תחת מטחי טילים והפגזות, יחד עם שמירה על כללי הגנה והשתדלות בסיסית - היכלי התורה שוקקים מוסדות הלימוד מלאים בילדי חמד של כלל ציבור בני התורה היודעים ליישם בפועל את ההגנה הנצחית "מפי עוללים ויונקים יסדת עוז למען צורריך להשבת אויב ומתנקם".

וכי ישיבת מיר נסגרה בימי מלחמת ששת הימים, קול התורה נחלש בעבר ככהוא זה בזמן מלחמה, ככה גדלנו וכך קיבלנו מכל רבותינו הגדולים שיע"א.

מרן הגר"י אברמסקי זצוק"ל היה מודאג במלחמת יום כיפור שחסרה ההגנה של התורה כיון שזה יוצא בימי בין הזמנים. רבינו מרן זצוק"ל המשיך את ההנהגה

חשמל הקרו

עושים לכם מחיר

מבצע שמקרר את כל הבית

קונים מקרר שארף 4/5 דלתות

בלעד'י
בחשמל
הקרו

SHARP
המקרר
מספר 1
בישראל
אחריות יבואן
רשמי ראלקן

מקבלים מתנה משתלמת לבחירה

תווי קנייה ב"ש חסד' בסך 750 ₪

או*

מזגן אמקור
אינוורטר 1 כ"ס
בשווי 1,290 ₪
מתנה!

בקניית מקרר שארף 2 דלתות
מקבלים תווי קנייה בסך 250 ₪ ל"יש חסד'

אספקה מהירה
בחב' חלקי הארץ

מוקד הזמנות ארצי: *2757 WWW.KERENBY.CO.IL

סניף ראשי ב"ב רבי עקיבא 29	ירושלים מלכי ישראל 53 גאולה, חנייה במקום	ביתר עילית החוצה מלובלין 35	בית שמש נחל ניצנים 8 (מתחת יש חסד')	אשדוד הורקנוס 5 מיקום חדש!	חיפה ברכת משה 29	נתיבות יוסף סמל 10 (קרסו טרייד)	מודיעין עילית רבי טרפון 25 חדש!	מבית נהר בני ישיבות
-------------------------------	--	--------------------------------	---	----------------------------------	---------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	------------------------

אבל כבוד בעולם התורה:

הגאון הגדול רבי ישראל סוקל זצוק"ל

מ. רושגולד

קהל המונים ליווה השבוע למנוחות את הגאון הגדול רבי ישראל סוקל זצ"ל, מראשי ישיבת "בית מדרש עליון" ובעל 'קונטרס השיעורים', שלמרכה הצער ולמגינת לב השיב את נשמתו ליצורה ועלה לישיבה של מעלה לאחר שנים רבות של יסורים קשים ומרים.

הגאון רבי ישראל זצוק"ל נולד בכ"ג כסלו תשי"ב לאביו הרה"ג ר' יוסף זצ"ל ולאמו מרת פוריה לאה ע"ה לבית רוטשילד. בילדותו גדל בקיבוץ 'חפץ חיים', ובהיותו כבן שבע שנים עברה משפחתו להתגורר בשכונת קריית מטרסדורף בירושלים, כאשר בבית זה גדל והתחנך במעלות התורה והיראה.

בבחרותו למד בישיבת "קול תורה", ובהמשך עבר ללמוד בישיבת פוניבז', שם התקרב מאוד למרן ורבנן ראשי הישיבה זצוק"ל, ובפרט למרן הגאון רבי שמואל רחובסקי זצוק"ל, שראה בו לרבו המובהק בדרכי לימודו, וקנה ממנו את יסודות הלימוד בעיון.

בהגיעו לפרקו נשא את רעייתו הרבנית שתבדלחט"א בתו של הגאון רבי שלמה הרשור זצ"ל - חתנו של הגאון רבי אברהם יצחק גרשנוביץ זצ"ל אב"ד דז'ינקא. לאחר נישואיו התגורר בעיר התורה בני ברק, בסמיכות לחמיו, כשהוא מקדיש את כל מעיניו לעסוק בתורה. בתקופה זו התקרב להרבה מגדולי הדור, ורשם מתוך תורתם והנהגותיהם.

כאשר ייסד הגאון רבי יעקב פרידמן שליט"א את ישיבת 'ברכת יצחק' באור יהודה, התבקש לשמש כמגיד שיעור בישיבה, והוא אכן נענה, כאשר במהלך שנים אלו חיבר את ספרו הנודע 'קונטרס השיעורים' על הש"ס. ספר זה נתקבל בהערכה עצומה בעולם

מעלותיו. וסיפר כי בעת שהחלו ייסוריו אמרו לו הרופאים שאם ירבה במנוחה הדבר יקל את קצב התפשטות המחלה אך הוא לא היה מסוגל לנוח.

במשך כל שנים אלו המשיך להרכיץ תורה במסירות עצומה, וכשהיה שוקע בסוגיה היה שוכח עולם ומלואו, ולא היה ניכר כלל שהוא חולה המסובב בייסורים. למרות זאת ייסוריו הרבים המשיך בעבודת השם והרבצת התורה לתלמידיו הרבים, כן היה נראה דבר יום ביומו יוצא מביתו במסירות נפש לתפילות בבית המדרש 'אהבת חסד', כשהדרך הקצרה ממעונו לבית המדרש לוקחת עולה לו בכוחות גוף ונפש שלא ניתן לתאר, והיה לסמל ולדוגמא ביראת השמים שהייתה מפעמת בקרבו.

בימיו האחרונים חש שלא בטוב ופונה לבית החולים, יצוין כי בשנה שעברה עבר אירוע רפואי קשה, ובניגוד לכל התחזיות, בזכות התפילות הרבות התאושש ושב למסור שיעורים בישיבה.

ובליל שלישי סמוך לחצות הלילה השיב את נשמתו הטהורה ליצורה.

הלווייתו יצאה מהיכל ישיבת בית מדרש עליון. בטרם צאת מסע ההלוויה הספידו מחותנו, הגאון האדיר רבי משה שטרנבוך שליט"א, והגאונים: רבי ירחמיאל אונגרשר שליט"א, ראש ישיבת בית מדרש עליון, ש"ב רבי אברהם יצחק ליפקוביץ שליט"א מראשי ישיבת בית מדרש עליון, רבי שמעון גלאי שליט"א, רבי אבינועם פוסטבסקי שליט"א, ראש ישיבת 'ברכת יצחק-אור יהודה', חתנו רבי מנחם קרליץ שליט"א, בנו רבי אברהם יצחק שליט"א, בנו רבי שלמה שליט"א, ורבי שמואל שולמן שליט"א מנהלה הרוחני של ישיבת בית מדרש עליון, לאחר אמירת הקדיש יצא מסע ההלוויה לעבר בית החיים פוניבז', שם נטמן. תנצב"ה.

התורה, וגדולי התורה מכל החוגים עיינו בו בהתמדה. מחותנו הגאון האדיר רבי משה שטרנבוך שליט"א היה מבקש מפעם לפעם בתחילת הזמן את הספר ולומד בו לקראת שיעוריו.

הגאון הגדול זצ"ל נמנה עם הקבוצה הראשונה של תלמידים אשר קיבץ סביבו כ"ק האדמו"ר מקלויזנבורג זצוק"ל, בעת שייסד את "מפעל הש"ס", ונבחן על הש"ס כולו, כן כתב לעצמו את הדינים העולים ממרחבי הש"ס.

זכה לקבל סמיכת חכמים מרביתו הגדולים: מרן הגאון רבי שמואל רחובסקי זצוק"ל, וכן מהגאון רבי יצחק שיינר זצוק"ל ומהגאון רבי יעקב אדלשטיין זצוק"ל.

לימים נקרא לשמש כר"מ בישיבת "בית מדרש עליון" בבני ברק, כשתלמידיו הרבים ממהלך השנים מספרים כי שיעוריו היו מלאים עומק, פלפול ובהירות נדירה.

תמיד היה שומר פיו ולשונו ונזהר שלא לדבר נגד שום אדם.

כן הייתה לו דעה ברורה וצלולה על כל ענייני ומאורעות הזמן, והיה חדור בהשקפה נכונה אותה קיבל מרבינו הגדול מרנא האבי עזרי זצוק"ל. בני משפחתו ותלמידיו מספרים שבמשך כל השנים האחרונות היה דבוק בדעה הנכונה על מאורעות הזמן. היה בקשר עמוק עם גיסו הגאון הגדול רבי יהודה אריה הרשור זצוק"ל, והיה רגיל לשאת ולתת איתו בעומקה של הלכה.

פרק מיוחד בחייו היו ימי מחלתו וייסוריו הקשים שהיה מסובב בהם שנים רבות. במשך כל אותן שנים מעולם לא נשמעו ממנו דברי עצב או טרוניה. באופן תמידי היה רק מודה לאלו שבאו לסייע לו במאור פנים. דודו, מורנו הגאון הגדול רבי מיכל יהודה ליפקוביץ זצוק"ל היה משבח אותו מאוד על

בין תהילים לסליחות - קול מלחמתה של תורה לא פוסק

לא בחיל ולא בכח: גזירת השמיים מתמתקת בקול יעקב × כתב 'המבחר' מביא רשמים מהיכלי התורה והשיבות הקדושות בימים אלו

מ. רושגולד

"משמר" והדהדו ברמה את קול התורה שלא פסק.

ובאותן דקות מתוחות, בני הישיבות לא המתו לקריאת הגיוס - הם כבר התייצבו. לא בעמדות מלחמה גשמיות, אלא בעמדות ההגנה העליונה: "תורה מגנא ומצלא".

שופכים לב כמים

החרדה הייתה מוחשית. אי הוודאות,

המתח, השאלה הכבדה - מה תהיה התגובה - מילאה את האוויר באימה, אם ד' לא ישמור עיר. ובאותם רגעים, נזכר עם ישראל באומנות אבותיו - תפילה ותחנונים, זעקת לב אל אב הרחמים.

כנסת ישראל התכנסה לשפוך שיח ותפילה, להסיר חרון אף ולהיפקד בדבר ישועה ורחמים אולי יחוס עם עני ואביון אולי ירחם.

השמועות הקשות הגיעו אף אל מעבר לים, בתפוצות ישראל, בקהילות ובבתי מדרש,

בשעות הליל המאוחרות פילחה קול אזעקה רמה את דממת השגרה והרעידה את לבבות יושבי ארה"ק. שמועות התרוצצו, הידיעות זרמו טיפין טיפין, ולבסוף התבררה התמונה - מלחמה פרצה בין מדינת ישראל לבין איראן.

בעוד בשמי הארץ מרחפים מטוסי קרב בדרך אל יעדיהם, היכלי התורה הלמו חיים אחרים - חיי נצח. ליל שישי, רבים קיימו

רשכבה"ג מרנא האבי עזרי זיע"א

מצב של צרה וחרון אף זועק להתעוררות

חז"ל כבר גילו לנו מראש באופן כללי מה יהיה בדורות האחרונים, וגם למעשה רואים בחוש את מה שאמרו (עי' סוטה מט). כל יום קללתו מרובה מחבירו, ישנן צרות הכלל וצרות הפרט באופן היוצא מגדר הרגיל, אין מי שיכול לומר שאינו סובל, ולכן צריך לראות ולהבין שבדאי לא זו היא תכלית ומטרת הבריאה, שהרי אין אדם שלא חסר לו, לאחד חסר דבר אחד ולשני דבר שני, ואם אין אפילו אדם אחד ללא צרה או חסרון, הרי זו היא ראייה שאין זו כוונת הבריאה, כי בודאי לא היתה כוונת הבריאה כדי שבני אדם יהיו עמלים ויגיעים ומצטערים. מגיע איזה זמן שהמצב קורא וצועק - קום! וכמו שכתוב בנביא (יונה א ו) "מה לך נרדם, קום קרא אל אלקיך", אתה רואה שהים סוער ורועש, ואתה שוכב וישן!! הפסוק אומר (תהילים קמ ח) "אלקים ד' עז ישועתי, סכותה לראשי ביום נשק", דוד המלך ע"ה התפלל בפסוק זה להשי"ת ובקש - תגן על ראשי ביום נשק. ואמרו חז"ל בירושלמי (יבמות פט"ו ה"ב) באחד הביאורים מהו "יום נשק" - זה נשקו של גוג. והיינו כשתהיה מלחמת גוג ומגוג, ועיקר חוזק המלחמה יהיה בנשק, שראה דוד המלך את כל זה בנבואה, והתפלל "סכותה לראשי ביום נשק".

ויש להבין מדוע בקש דוד המלך "סכותה לראשי" דוקא, הרי כשיש חשש מפגיעת נשק בשעת מלחמה, בכל מקום בגוף שהוא פוגע זו סכנה, ולאו דוקא בראש? וכנראה שנצרכת תפלה מיוחדת לשמירה על הראש, והביאור הוא, שבתפלה זו שהזכיר דוד המלך את הנשק, לא היתה כוונתו ליריות של כדורי אש, שבאמת פגיעה זו מסוכנת היא בכל מקום בגוף שתפגע בו, בין אם תפגע בלב, ברגל או בראש, אלא היתה זו תפלה מיוחדת הנצרכת לאותו זמן, לשמור מבלבול הראש, כי אפשר להיות אדם בריא, אבל הראש הוא חולה, הראש מבלבל עם דעות והשקפות שונות, עם רעיונות זרים, ובזמן מלחמת גוג ומגוג שהוא

הזמן של המשחית, יהיה מצב של בלבול הראש, ותהיה מלחמה מיוחדת של בלבול הדעת, כמו שאמר הנביא (ישעיה ה כ) "הוי האמרים לרע טוב ולטוב רע, שמים חשך לאור ואור לחשך, שמים מר למתוק ומתוק למר", זמן שמחליפים בין טוב לרע, על מה שהוא חושך יאמרו שהוא אור, ועל מה שמאיר יאמרו שהוא חושך, על דבר שהוא מר יאמרו שהוא מתוק, ועל המתוק יאמרו שהוא מר, יהיה בלבול הראש, אנשים יהיו מבלבלים, לא תהיה שום בהירות. ועל זה התפלל דוד המלך "סכותה לראשי ביום נשק". רבות! הבה נדע מה אנו צריכים לעשות, אנו יהודים, וקיום עם ישראל אינו תלוי בכל דבר אחר מלבד בית המדרש! הקיום של עם ישראל הוא בהוספת בית מדרש ועוד בית מדרש. מה שהחזיק אותנו במשך אלפיים שנה בגלות הוא בית הכנסת... אך היום שמחזיקים שהלחם של הגוים כשר וגם היין שלהם כשר, מדוע בתם לא תהא כשרה? במה אנו שונים מהם?!

עלינו להבין זאת. כח הקיום של עם ישראל לא נוצר לפני שבעים שנה, אלא לפני אלפי שנה מאברהם אבינו. נתחזק בתורה ויראת שמים, ואז אנו בטוחים שיתקיים "סכותה לראשי ביום נשק".

התאספו לעצרות תפילה וזעקה רבתי, על יושבי ארץ הקודש.

כאמור, עם היוודע דבר המלחמה המרחפת על כלל יושבי ארה"ק, נקהלו בית ישראל בכל אתר ואתר לאמירת תהילים ולשפוך שיח ותחינה לפני אבינו שבשמיים שיחוס וירחם על שארית פליטת עמו ישראל.

תפילת רבים מרכזית נערכה באשמורת הבוקר בהיכל ישיבת פוניבז', שם התאספו למרגלות ארון הקודש הפתוח מאות מבני הישיבה, כשלפני התיבה עבר המקובל הגאון הצדיק רבי יעקב עדס שליט"א. לאחר אמירת פרקי תהילים פסוק בפסוק, נאמרו ברגש רב ובתחנונים סליחות וסדר י"ג מידות של רחמים.

תורה מגנא ומצלא

מיד לאחר פרוץ המלחמה עם איראן, החלו להגיע הוראות מפיקוד העורף על ביטול מסגרות הלימודים באופן גורף ושרירותי כדרכם לצד איסור התקהלות.

בציבור בני התורה בהוראת מרנן ורבנן גדולי ישראל שליט"א הודיעו מיד ביום שישי כי מוסדות החינוך לבנים ולבנות יפעלו כרגיל

עם הזהירות הנדרשת של שהיה בסמוך למרחבים מוגנים ות"ל נשמע קול התורה ברמה בתלמודי התורה, כאשר ההוראה לבתי החינוך לבנות וגני הילדים הפעוטים הייתה להיות בפרט קשובים להתרעות המוקדמות על האזעקות ולהגיע בלווית מבוגר לגנים ובתי החינוך.

וכפי שכבר מסורה בדינו מרבן של ישראל מרן הגר"א דויטש זיע"א, אשר עשה שלא תשתכח תורה מישראל ועמד כארי שלא להפסיק את קול לימוד ילדי תשב"ר רח"ל ולא לפגוע בחינוך בנות ישראל בימי הקורונה ובימי המלחמה בשנת תשפ"ד ותשפ"ה, לצד הזהירות הנדרשת בשום דעת כדרכה של תורה, כאשר במקומות מסוכנים במיוחד בבתי החינוך לבנות הורה רבינו זצוק"ל כי עליהם לשהות בקרבת מקום למרחב מוגן

רסיסי אורה מרבנו הגדול מרנא הדרכי שמואל זיע"א הקב"ה תובע מאיתנו

שח תלמידו הגאון רבי נוח אליהו ציטרנבובים שליט"א: בתחילת זמן חורף בשנת תשע"ז שרר מצב מתוח בארץ הקודש ובדרום הארץ התנהלה מלחמה. מחוץ שיכלה חרב ומחדרים אימה. ביקשתי בשם רבים מרבנו הגדול מרן זיע"א לכתוב מכתב ולומר דברי חיזוק ליושבי ארה"ק.

בפעם הראשונה שהעברתי את הבקשה לדברי חיזוק נוכח מאורעות השעה, צעד עימי למעונו, ותוך כדי שדיברנו הוא מיהר לארון הספרים הוציא גמרא, ואמר לי אכן צודקים דבריך, וצריך לומר או לכתבו דברי חיזוק. אבל אם אני לא לומד מיד עכשיו איך אני יכול לומר לאחרים. מיד הוא התיישב ללמוד בחיזוק עצום. וראיתי ספר מוסר חי של 'נאה דורש ונאה מקיים'.

ואכן בסיום שיחה שמסר בשב"ק פרשת נח נשא דברי חיזוק מיוחדים, בדבריו אמר: "זמנים קשים ביותר ויש אסונות גדולים רח"ל, הקב"ה תובע מאיתנו, הקב"ה רוצה

ליתן לנו מלכות בית דוד ובית המקדש אבל אנחנו צריכים לתבוע ולרצות, ואף שאנחנו מתפללים אבל צריך לתבוע יותר, להתחזק בתורה והתורה תגן עלינו".

ולא לבטל את הלימודים. רבותינו מרנן ורבנן גדולי ישראל שליט"א הזכירו את הוראותיו הברורים אשר הם לנו למורשה, ובפרט בימי המלחמה המתמשכת אשר אנו מצויים בה, ואף הוראותיו בחודש אלול האחרון כאשר נשלחו מאות טילים בליסטיים מאיראן.

"אילו לא קם ציבור בני התורה אלא בשביל לפתוח את בתי החינוך בימי הקורונה דיינו", חזר ואמר רבינו הגדול זצוק"ל במספר הזדמנויות והשריש את האמונה הבהירה והפשוטה בדברי חז"ל כי תורה מגנא ומצלא וכי הרס חינוך בנות ישראל בכלל פיקוח נפש הוא, כאשר בכבוד ראש הוא שקל כל העת את דרכי הזהירות וההשתדלות הנצרכים בימי הקורונה ובימי המלחמה.

לך עמי בוא בחדריך

לאחר תפילת שחרית בהיכל ישיבת גרודנא, הורה ראש הישיבה הגאון הגדול רבי משה שמידע שליט"א לומר בישיבה הק' אחרי התפילות פרקי תהילים לישועת ישראל, ואף ביקש לנהוג כן בבתי המדרשות של בוגרי הישיבה הק' ברחבי הארץ.

מרגלא בפומיה בזמנים אלו שיש מספר סוגים של אם תלכו עימי בקרי, וביקש שלא יתעסקו במה קרה ואיך היה ומה היה, לא להיות שטחי ולהתבונן מה הקב"ה תובע מעמנו. הוא הזהיר אותנו "אם תלכו עימי בקרי" וכשלא מרגישים את העת צרה זה גם נכלל באזהרה.

במכתב שנתלה בכניסה להיכל הישיבה בזמנים קשים לישראל בשלהי שנת תשס"ז נכתב כך:

"יום ראשון לסדר והיה עקב תשמעון. בני הישיבה היקרים שיחיו מתבקשים מאד מאד, ובפרט לרגל מצב כלל ישראל אשר צריכים רחמים מרובים, להתחזק מאד מאד על סדרי הישיבה, כל התפילות שחרית מנחה וערבית וכל סדרי הלימוד במלואם וכל המוסיף [לא על חשבון איזה סדר] אשריו ואשרי חלקו. בכל חותמי בקשה בכל לב חפץ באשרכם"

מרנן ורבנן חברי מועצת גדולי התורה בארה"ב שליט"א פרסמו 'קול קורא' מיוחד לאור המצב: "כי הנה אויבך יהמיון לסכן כל אחב"י העם היושב בציון באיום הרג וחרב ואבדן. וכבר אמרו חכמינו בזמן שהקול קול יעקב אין הידיים ידי עשו שולטות". מועצה"ת קראה לכלל ישראל בתפוצות: "ולכן אנו קוראים לציבור הקדוש לך עמי בוא בחזריך לחזור בתשובה ולישא לבבנו ועינינו בתפילה כל אחד כפי כוחו לעורר רחמי שמים שלא יאונה לצדיק כל און ונגע לא יקרב באהלינו". חברי מועצה"ת בארה"ב אף ביקשו באופן

מיוחד בקריאתם שפורסמה בערב שב"ק האחרון: "שכל קהילה וקהילה תוסיף בסוף התפילות עד יעבור זעם את פרקי תהילים פ', קכ"א וכ" בליל שב"ק מסר ראש ישיבת גרודנא הגאון הגדול רבי משה שמידע שליט"א שיחת חזוק והתעוררות בהיכל הישיבה הק', כאשר בדבריו עמד על כך ש'תורה מגנא ומצלל', וביקש מבני הישיבה להרבות בלימוד שקידת ועמל התורה הק', כאשר לאור הדברים, קיבלו ע"ע בני הישיבה בליל שב"ק חזוקים בלימוד התורה בהתמדה וביגיעה וברציפות הלימוד.

לחזק את סדרי הישיבה

בשיחה הקבועה הנמסרת בליל שב"ק על ידי ראש ישיבת 'מעלות התורה' הגאון הגדול רבי צבי וידר שליט"א בהיכל הישיבה הק', עורר על החובה לא להיסחף ולא להתפעל מהכוחי ועצם ידי, בנוסף ביקש מכלל בני הישיבה לקבל ע"ע חזוק בשקידת התורה, וכן לומר פרקי תהילים לאחר כל התפילות. חזוק רב נרשם בקרב בני הישיבה הק' כאשר בהמשך השבוע עורר אף הגר"י פטרוף שליט"א - ראש הישיבה, בשיחה

ניצוצי אש קודש מרבינו הגדול מרן ראש הישיבה הגר"א דויטש זי"ע"א

מקבץ דברי אלוקים חיים שנמסרו בימי המלחמה בשנה וחצי האחרונות לאחר יום שמחת תורה תשפ"ד

מדינה כזו היא ממש בחינה של כתבו על קרן השור 'אין לנו חלק באלוקי ישראל!'
כיצד אדם יכול להעריך מדינה כזו?

במשך כל הדורות יש את סגולת הימים הללו להתגבר על המתיוונים, ואולי גם לתקן קצת את הציבור בכללותו. בימים האלו אנו חייבים וצריכים לחזק את עצמנו בעניינים האלו. אדם הרי הוא מדיני בטבע, הוא מושפע מסביבותיו, הקב"ה הראה עכשיו שכל ה'כוחי ועוצם ידי' זה כלום אפס והבל, למנהיגי המדינה זה לא משנה הרבה, יש איזה קצין שטעה ולכן קרה מה שקרה... אבל צה"ל ממשיך ומנצח וממשיך לנצח... לצערנו ברמה מסוימת זה חוזר גם לציבור החרדים, כפי שידוע כל מיני פעולות שעושים וכל מיני דיבורים שנשמעים, זה הזמן לחזק לפחות אצלנו את הגישה הנכונה. הלא זה דברים פשוטים, כמו שראש הישיבה זצוק"ל היה רגיל לומר ש'לד בן תשע מבין', ילד בן תשע הרי מבין שמדינה שנוסדה על כפירה בקב"ה, מיסודה לא רצו להזכיר שם שמים ועד עצם היום הזה מנהיגי המדינה לא רוצים להזכיר שם שמים, אולי פעם אחת אמרו בעזרת ד', אבל הם לא מעוניינים להזכיר שם שמים בכוונה, ובכל חוקיה אין זכר לתורה ומצוותיה, מדינה כזו היא ממש בחינה של כתבו על קרן השור 'אין לנו חלק באלוקי ישראל! כיצד אדם יכול להעריך מדינה כזו? ליצור איזה קשר עם מדינה כזאת? ולצערנו הדברים הם לא כך אצל רבים, כל אחד ברמה אחרת אצלו קטנה או גדולה, הימים הללו כפי שאמרנו מסוגלים לזה ולפחות לחזק אצלנו ולהתחזק בזה. (מתוך דברים שנאמרו בישיבת גרודנא - חנוכה תשפ"ד)

"הרוחות המנשבות בזמן הזה הן בנקודה עצמה; להפחית מהערך של לומדי תורה ולדון מי המגינים עלינו"

אינני יודע אם אני ראוי להפסיק אותכם באמצע הלימוד, ציבור קדוש, יצאתם אולי מגדר תינוקות של בית רבן אבל אתם עדיין די קרובים לזה, אתם לפני גיל 20 ואיני יודע אם אני ראוי להפסיק אותכם

מיוחדת בה עמד על הדברים הצריכים חזוק וקרא להתחזק בחיזוקה של תורה ב'חיים האמיתיים' ובדברים ששמע בענייני השעה מרבינו הגדול מרנא הדרכי שמואל זי"ע"א. בישיבת "אבי עזרי" מעידים בני הישיבה על חזוק עצום השורר בין כותליה. כאשר בתחילה שורה אווירה קשה לאחר שבליל שב"ק האחרון במהלך המטח הראשון שנורה לעבר ערי המרכז התרחשה פגיעה ישירה בסמיכות מקום ממש. החלונות רעדו ובני הישיבה הק' ששהו בחדר האוכל בעיצומה של סעודת שב"ק הרגישו בעוצמת ההדף

להם 'קרירות', היום זה כבר חלק מהם אין זה רק קרירות אלא נכנסו למצב של הקפאה גמורה ח"ו. בזמן הזה צריך חזוק העניין הזה, ואי אפשר להתעלם מהחשש מהשפעה רעה של הסביבה והאווירה שיש. הרמב"ם כותב שאדם הוא מדיני בטבע ויש חשש שיושפע, ולכן אם אדם נמצא במדינה מקולקלת עליו לברוח למדבר, וידוע שמרן החזו"א אמר שהישיבות המה המדבריות כיום. צריך לדעת שכאשר רוחות נושבות הם נכנסות לפעמים דרך הדלת, ולפעמים דרך החלון, ולפעמים אפילו דרך הסדקים שבקיר, לכן צריך להתחזק בזה, להעמיק את האמונה ואת מה שקשור להשקפה הנכונה. זכיתם ללמוד אתם לומדים בישיבה שרה"י וכל הר"מים והרבנים מחנכים אתכם כראוי, ואתם יכולים לקבל את העליה בעיון התורה וגם את ההשקפה הנכונה ללכת בדרך הנכונה ולא בדרך חדשה, וכפי שהרה"י זצוק"ל היה רגיל לומר שהוא לא מחדש כלום, אלא כל דבריו וכל רצונו היה להמשיך בדרך המסורה לנו. (מתוך דברי חזוק שנאמרו בישיבת "תורת אהרן" לצעירים במודיעין עילית - ט"ו טבת תשפ"ד)

מאד להיזהר שלא להיתפס ל'כוחי ועוצם ידי'

"עברנו השנה שנה שהיו בה כל מיני בחינות, ובכללות זו הייתה שנה קשה. מצד אחד ראינו בשמחת תורה את משפטי ד', כמה הרוגים וכמה פצועים, וחלקם שומרי תורה ומצוות או תינוקות שנשבו. וראינו גם שכל ה'כוחי ועוצם ידי' אינו שווה לכלום והכל הבל הבלים, והיה צריך גם מאוד להיזהר שלא ליתפס במשך השנה ל'כוחי ועוצם ידי'. ומצד שני ראינו גם ניסים גלויים שאחרי שנה שלימה בכל המתקפות שהיו על יושבי ארה"ק בקושי נפגעו אולי בודדים ממש, וזה ממש בגדר ניסים, ובוודאי שחובה עלינו להרבות בתפילה לשנה הבאה שתכלה שנה וקללותיה ותחל שנה וברכותיה". (מתוך דרשת שבת שובה תשפ"ה בבית מדרשו "תפארת שמואל")

הנפילות המועטות זה רק סייעתא דשמיא

עברנו שנה קשה ומיוחדת אבל ראינו בשנה הזאת את ההשגחה של הבורא עולם מצד אחד לפחות אלפיים איש מתו במשך השנה, ומצד שני ראינו גם את ההשגחה של הרבנו של עולם לצד הטוב כידוע בשמחת תורה שהיישובים הדתיים והערים הדתית והחרדיות ניצלו ובאופן לא מובן וראו את ההבדלה שאלו ששמרו שבת של שמחת תורה והחרדים לדבר ד' ניצלו. גם במשך השנה ראינו את ההשגחה של הרבנו של עולם שכזה מספר גבוה של טילים שהיו במשך השנה והיו ממש רק כמה פגיעות יחידות. וכמו כן, בשמחת תורה ראינו את האפסיות של הכוחי ועוצם ידי,

שעורר בהלה בקרב בני הישיבה. מאוחר יותר בשעה סמוך לחצות הלילה הופיע לפתע דמותו ההדורה של ראש הישיבה הגאון הגדול רבי יונה זלושינסקי שליט"א בהיכל הישיבה והוא אף נשא דברים קצרים בפני בחורי הישיבה שהתגודדו סביב רבם, בהדרכה והכוונת דרכם בעת מלחמה צרה וצוקה בכך הונחה דעתם וניתנה האות לחזוק הנדרש יחד עם שלוה ורוגע בידיעת הנדרש מהם ותפקידם בעת הזו. עם זאת השבת נמסרה שיחת חזוק והתעוררות בהיכל הישיבה על ידי ראש הישיבה

ובזה אחרים יאמרו שזה כוחי ועוצם ידי אדרבה לחזק את הכוחי ועוצם ידי. אבל ודאי שזה שטות והבל, כזה מספר גדול של טילים ופגיעות כל כך מועטות זה רק סייעתא דשמיא, ולאחרונה הקב"ה הראה לנו את זה שברצותו אפשר לפגוע גם בבית של המנהיג שלהם. בוודאי שבכל זה צריך להתחזק.

(מתוך משא הקודש האחרון במעמד הקבלת פני רבו חוה"מ סוכות תשפ"ה)

שח תלמידו המובהק הרב הגאון רבי אברהם ישעיהו ברכץ שליט"א: לפני שנים כאשר היו מבצעים ומלחמות בעזה ונשמעו אזעקות, ליבנו פעם מפחד אך רבינו זצוק"ל כלל לא שת ליבו לכך והמשיך כרגיל בלימודו, פעם לאחר אזעקות חוזרות ונשנות, החלו להישמע ממש פיצוצים חזקים ואז רבינו 'התעורר' מעומק עיונו וקם ממקומו ונכנס עמנו להמשיך ללמוד בחדר הפנימי, ואמר כי השתדלות צריך לעשות ולכן לא נשאר בחדר הלימוד בסלון הבית החיצוני.

תחת אחד השיחים סיפר רבינו הגדול זצוק"ל כי באחד המלחמות כאשר אמרו בשם אחד מגדולי התורה כי לא צריכים לחשוש בעיר בני ברק, ביטל זאת מרן הרב שך בתנועת ידו ואמר כי צריך להישמר ולהיזהר. כאשר בשנה האחרונה החל הצבא להיכנס ללבנון, היה שרוי רבינו בכאב נורא ואמר לנו בלב כבד: איזה חוסר אחריות לעשות זאת, כמה נהרגו בעזה, מי נותן על זה את הדין? הלא זה דיני נפשות ממש ואין לזה שום כמו שצריך להתייחס לדיני נפשות! ודיבר על זה בכאב עצום.

העיד תלמידו המובהק שליט"א: זכינו לקבל תורה מפי רבינו מרן זצוק"ל בליל ערב ראש השנה האחרון, ישבנו ב'חבורותא' ולפתע החלה כזכור מתקפת הטילים הגדולה מאירן, דקות ארוכות קודם לכן התחלנו לקבל התרעה טלפונית על המתקפה הצפויה ואף הטלפונים בבית של ראש הישיבה החלו לצלצל, אך הוא כמוכן ראשו וליבו היו בעומק דברי הרשב"א בפרק שור שנגח ד' וה', וכלל לא שם לב למבטים שלנו.

ואז החלה האזעקה ואנו לא ידענו את נפשינו מאחר וידענו כי המערכה קשה יותר מהרגיל, אך רבינו היה שקוע ולא שם לב לכך. הרבנית שתבלחט"א יצאה בינתיים מחוץ לבית והחלה להכניס את העוברים ושבים לתוך הבית כשהיא אומרת כי המצב הוא סכנה.

כאשר הייתה אזעקה נוספת והחלו להישמע הדי הפיצוצים המחרידים והנוראים שלא היו זכורים עד אז, יצא רבינו מעומק עיונו ושם ליבו לאנשים שנכנסו לבית, כשהוא מיד אומר להם בענוותנותו לשבת על כסאות.

רבינו אמר לנו אז בשומעו את הפיצוצים והקולות הרמים, כי בעיקרון הוא היה נכנס לתוך הבית לחדר הפנימי אבל יש שם אנשים ונשים שהרבנית הכניסה,

שליט"א. בדבריו עורר על החובה להתחזק באמונה ובטחון ולהוסיף בלימוד התורה"ק ובד בבד לקיים את דרכי ההשתדלות הנדרשים, במהלך השיחה אף ביקש למחות בכל תוקף בחלק מהנציגות החרדית שהסכימה לתת ידה לגיסיו הנורא והמחפיר לתמוך בחקיקת חוק השמד לגיוס בני הישיבות רח"ל.

בתוך דבריו מסר הדרכה לבני הישיבה הקדושה כי חובת כל בחור ובחור הוא לתפוס אחריות על המשימות הפשוטות, להתחזק ולחזק את סדרי הישיבה ואת כותלי בית המדרש של הישיבה, ובכך להוסיף ולהגביר חיילים, ולא בחיפוש אחר חזיונים שונים במקומות אחרים ובמצוות שונות. בהמשך השבוע סיפר המשגיח הגאון הצדיק רבי דוד מנחם שניידר שליט"א

אורח חיים למעלה למשכיל

בוועד מיוחד שמסר בפני בני הישיבה על אשר שמע מדברי סביו ציס"ע הגאון הצדיק הנודע רבי משה שניידר זצוק"ל ראש ישיבת 'תורת אמת', שהבטיח לבחורי ישיבתו בימי המלחמה העולמית כשהדי ההפגזות נשמעו והורגשו היטב בהיכל הישיבה וברחובות נפגעו אנשים ומתו, והוא דרש מבני הישיבה ללמוד ולהתחזק והבטיח כי מי שיתחזק וילמד ברציפות מובטח הוא שלא יחוש כלל בתחושת פחד ותשרה עליו שלווה הבוטח. בסעודה שלישית שנערכה בישיבת 'כנסת יצחק - חדרה, נשא דברי חזיון והתעוררות הגאון הגדול רבי יהושע ארנברג שליט"א, שקרא בדבריו להוסיף ולהתחזק באמונה ובטחון, ולדעת שאין עוד מלבדו, ולאליהגור אחר רדידות המחשב של כוחי ועצם ידי רח"ל.

כאשר כלל הבחורים קבלו על עצמם תוספת חזיון והתמדה בכל הסדרים. בישיבת 'היכל יוסף שלום' נתלו במהלך השבוע מודעות מדברי רבותינו מרנן ורבנן זצוק"ל צוק העיתים בימי סופה וסער. הגאון הגדול רבי אברהם נובגורצקי שליט"א - ראש הישיבה, נשא דברי חזיון מיוחדים לאחר השיעור כללי ועמד בדבריו על כך שהגיסיון הוא עצמו סיבה להתעלות וצריך לנצל את זמן הנסיון שהוא מסוגל וממנו אפשר להתעלות. ראש הישיבה אף הביא מדברי רבינו הגדול מרנא הדרכי שמואל זצוק"ל כי בזמן כזה הדרישה והתביעה היא לבצע ניתוק מוחלט מכל הגנייעס והמתרחש בעולם, כאשר אותם דברי הבל הם העומדים לרועץ כנגד החזיון

וגם הוסיף שהוא באמצע ללמוד, ולכן נשאר במקומו ולד' הישועה. רבינו ניסה להמשיך ללמוד אך ראה שאנחנו לא מרוכזים מעוצמות הפיצוצים, והחל לדבר דיבורי חזיון ואמונה, וסיפר מה היה בזמן מרן המשגיח הגר"י לוויןשטיין

ומרן הרב שך, הבדלי ההנהגות שלהם בזמן המלחמה ועוד. וסיפר כי העמידו 2 בחורים על גג הישיבה וכל פעם שהייתה אזעקה הם שרקו ודפקו עם הסטנדרים ור' חצקל אמר כי נראה שהרעשים הם מהטילים והפסיקו את זה. כמו כן סיפר מעשים ממרן הרב שך בימי מלחמת

ששת הימים ומלחמת יום הכיפורים ועוד. התחושה במחיצתו של רבינו זצוק"ל הייתה כה רגועה, וחשנו כאילו אנו נמצאים בעולם אחר מוגנים ליד ספר התורה החי, אשר בליבו הגדול ידע להרגיע את האווירה הכל באמונה חושית בקב"ה.

מקבץ אמרות קודש וחיזוק מאת רבותינו מרנן ורבנן גדולי ישראל שליט"א

נאמרו בשבוע האחרון לחיזוק יושבי ארץ הקודש ובני הישיבות בעת צרה ומצוק אשר מבחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה

מרן עמוד ההוראה הגר"ע אויערבאד שליט"א

מכתב קודש ששוגר ליושבי ארצה"ק מריחוק מקום ובקרבת הלב ממקום שהותו בעיר לונדון השבוע

כאשר יושבי ארץ הקודש נתונים בצרה ושונאי ישראל שולחים חיצו הרג רח"ל וכבר הפילו חללים ל"ע ופצועים רבים, ומחדרים אימה פחד וחרדה, הנה חובתינו בשעה זו להתחזק בלימוד התורה"ק ובתפילה בעת צרה, ולהתבונן באמונת אומן כי הכל בידי שמים ואין עוד מלבדו.

ואמר הכתוב בפרשת בשלח 'ועל נסותם היש ד' בקרבנו אם אין' הרי שכל חסרון ופגם באמונה מביא לידי צרת מלחמה, וכדברי הרמב"ם בהל' תענית פ"א אבל אם יזעקו וכו' אלא יאמרו דבר זה ממנהג העולם אירע

לנו וכו' הר"ז דרך אכזריות. והנה אף על דור דעה מצינו שהיתה תביעה על רפיון האמונה, 'ועל נסותם היש ד' בקרבנו אם אין', ומה נענה אנחנו.

בידוע דברי חז"ל במשנה 'והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וגו', וכי ידיו של משה עושות מלחמה או שוברות מלחמה, אלא לומר לך שכל זמן שהיו ישראל מסתכלין כלפי מעלה ומשעבדין את ליבם לאביהם שבשמים היו מתכבדים ואם לאו היו נופלין.

'והיה כאשר ירים משה ידו' יד הוא הביטוי למעשיו של האדם, תנועותיו ופעולותיו, ומשה רבינו ביקש להראות שפעולותיו של האדם אינן עושות מלחמה או שוברות מלחמה, כי הכל רק בידי שמים. ולהמחיש את האמונה בהקב"ה הרים ידו שיהיה 'מסתכלין כלפי מעלה' בכל דבר ובכל פעולה ומעשה מתוך הסתכלות כלפי מעלה.

ואמרו 'ומשעבדין את ליבם' והיאך

משעבדים את הלב אמרו בספרי עה"פ 'ולעבדו בכל לבבכם', לעבדו בתורה ולעבדו בתפילה. חובת השעה להתחזק לשעבד את הלב יותר ויותר בלימוד התורה, וכן עבודה שבלב זו תפילה לכוון היטב בתיבות התפילה ולהתבונן שאין כח בעולם מלבד הקב"ה כדברי הנפה"ח. כי רק אם מסתכלין כלפי מעלה ומשעבדין את ליבם לאביהם שבשמים, אז היו מתגברים ואם לאו היו נופלין.

ובוודאי שיש להתרחק ולהרחיק מפני כל מחשבות שוא והבל של 'כוחי ועוצם ידי' אשר מביאים לשיבוש הדעות ועלולים לחדור מבחוץ, ואין לנו כל חלק עמהם.

ומצינו שהצרה באה על ירחנו ברפידיים על הפרת לימוד התורה וכל רפיון שיש בעולם בעסק התורה שעל זה חז"ל 'ויבא עמלק' מלחמת שונאי ישראל בעם ישראל.

ויש להתבונן כמה מצב מלחמה וצרה באו עלינו מאז גזרו את גזירת השמד של הגיוס

שרוצים לעקור ח"ו בתי המדרשות וליקח שומרי מצוות למקומותיהם לאבד דתם ודעתם ח"ו היל"ת.

ואנן בדידן נתחזק בלימוד התורה ובאמונה ובעבודה שבלב זו תפילה והקב"ה ישמע שוועתינו וישיעינו בב"א.

מרן הגאב"ד הגר"מ גרום שליט"א

דברי חזיון שנאמרו השבוע בפני המוני בני התורה בשכונת 'נווה יעקב' ירושלים

בסיום השיעור הקבוע שנמסר השבוע בהלכות 'חדש', אמר מרן שליט"א: הארכנו לבאר גדרי איסור חדש, נאמר איזו נקודה בפנימיות עניין איסור חדש, מה שנוגע גם לחיזוק במצב שאנחנו נמצאים בו, מצב של מלחמה.

סבותה לראשי ביום נשק

חיים למעלה למשכיל' שדווקא זמן כזה הוא הזמן לעלייה, והוסיף כי בזמן כזה יש ניסיון של כוחי ועוצם ידי והביא על כקאת דברי הרמב"ן בפרשת כי תצא שתמיד צריך לעמוד למול עיני האדם ניסי יציאת מצרים שראו בחוש שהקב"ה עושה עושה ויעשה לכל המעשים, וכך כעת עלינו להתעורר ולהבין כי הכל הוא ית' לבדו עושה.

גם הבחורים בינם לבין עצמם קבלו ע"ע להתחזק בסדרי הישיבה, ובתפילות.

בישיבת כנסת יצחק -חדרה כתב המשגיח הגאון הצדיק רבי טוביה הלוי נוביק שליט"א מכתב חזיון עליו הוסיף את חתימתו הגאון הגדול רבי יהושע ארנברג שליט"א - ראש הישיבה, בו נקראו כלל בני הישיבה הק' להרבות בלימוד התורה בהתמדה, ולהתחזק

מחלוקת אם איסור 'חדש' נוהג דווקא בארץ

ישנה מחלוקת גדולה אם חדש נוהג בחו"ל או אין נוהג בחו"ל. ומה נשתנה איסור חדש מכל מצוות התלויות בארץ. והוא כי תרו"מ הוא עניין של קדושה וע"כ נוהג רק בקדושת הארץ. אבל איסור חדש עניינו כנ"ל להסיר החומר, וע"כ אינו נוגע לקדושת הארץ.

ולמ"ד שנוהג רק בארץ גם יש לבאר שהוא עניין של מציאות החומר, כי האדמה בארץ ישראל מגושמת יותר, ויש בה יותר אחיזה של החיצונים.

וכמ"ש הכלי יקר עה"פ [בראשית ח' כ"א] לא אוסיף עוד לקלל את האדמה בעבור האדם וז"ל, וכן נאמר לאדם (בראשית ג יז) ארורה האדמה בעבורך. ומכאן ראייה שהאדמה היתה סיבה אל חטא האדם כי נתנה בו חומר גס ועב הנוטה ביותר אל החומריות כמו שנאמר ותטמא הארץ ואפקוד עוונה עליה. וזה נאמר דוקא על שבע אומות אשר ישבו בארץ הקדושה לפנים, יען כי אף על פי שצבר הקדוש ברוך הוא עפרו מכל ארבע רוחות העולם ונמצא שכל הארצות יש להם חלק בחטא האדם כי כולם נתנו בו חומר עב וגס, מכל מקום כל שאר הארצות קיבלו דינם ונטהרו במי המבול ששלושה טפחים של מחרישה נתקלקלו ובה נתרכך חומר הארץ וניטל קשיותו ומאז אין חומר הארץ רע כבתחילה, הן מצד העונש שנטהרה במי המבול כדרך כל טבילה שהיא טהרה וסילוק הזהומא והטומאה, הן מצד הטבע שנתרככה כל הארץ במי המבול ומאז אין חומר הארץ קשה כל כך כאשר היתה לפנים.

אבל בארץ ישראל נאמר ביחזקאל ארץ לא מטוהרה היא ולא גושמה ביום זעם. מאחר שלא נטהרה במי המבול אם כן עוד טומאתה

בה וכשיושבי הארץ ההיא חוטאים יש לתלות החטא בארץ, לכך נאמר דוקא בארצות שבע אומות ותטמא הארץ ואפקוד עוונה עליה וגו' כי בזה מיושב מה שיש להקשות הרי הכתוב אומר כמעשה ארץ מצרים וגו' וכמעשה ארץ כנען וגו' הושוו זה לזה ואם כן למה לא תקיא הארץ את יושבי ארץ מצרים כאשר קאה ארץ כנען את הגוי, אלא לפי שארץ מצרים גושמה ביום זעם ואין לתלות עוד פשעם בארץ אם כן למה תקיא כי די בזה אם הגוי החוטא יקבלו עונשם על ארצם, אבל ארץ ישראל לא גושמה עדיין יש לתלות בארץ, לכך נאמר וראו את מכות הארץ וגו', כמו שיתבאר במקומו בעזר ה' לכך נאמר אחר מבול זה, לא אוסיף עוד לקלל את האדמה בעבור האדם. כי מכאן ולהלן אין לתלות פשע האדם בארץ כי אם ביצרו הרע המושך כוחו מן הנחש ומן סמאל רוכבו, זה שנתן טעם לדבר כי יצר לב האדם רע מנעוריו שעיקר חטאו יהיה תלוי ביצרו ולא בחומר הארץ, עכ"ל. ואם כן עניין העומר

באמונה ובטחון.

כן נשא המשגיח הגה"צ שליט"א שיחה מיוחדת בה עורר על החובה להישמר והתנתק מכל פטפוטי הסרק וההבל, והעיסוק בחדשות וכו', ומאידך קרה להרבות בלימוד התורה הק' ובעיונה.

ישראל נושע בד'

בהיכל ישיבת "בית אשר" ע"פ הוראת

להוציא את חלק החומר שלא יתפוס באדם האוכלו. וכמו כן שתי הלחם. שתי הלחם עניינם דלאכילת מזבח צריך זיכוך יותר. והזה נעשה ע"י שתי הלחם שנעשים במקדש. וזה הסיבה שאין צריך הקרבה, ומספקת התנופה, כי אינם ככל הקרבנות, אבל באים לסלק את החומר, ועבור זה מספקת התנופה.

החיזוק בשעה זו להתרחק מן החומריות

בזמן שיש מלחמה וצער, כדאי לנסות לקבל על עצמנו את הנושא הזה שמצאנו ביסוד איסור חדש, של הריחוק מהחומר.

נהיינו הרי [ח"ו אינני מדבר על אחרים, אני מדבר רק על עצמי] שקועים בחומר יותר ויותר. כל המאכלים, וכל תוספת המאכלים, בכל האפשרויות. יש את הנוסעים למלונות, ויש את הנסיעה לשאר מקומות וכו' וכו', כל זה שייך לחלק החומר.

הדבר מגיע עד כדי כך שהאדם לא יכול להחזיק מעמד בביתו, ופעם אחת בחודש חייב ללכת למלון או לבית בפני עצמו וכיוצא, וכל זה הוא מהחלק החומרי.

קומה ד' ויפוצו אויבך וינוסו משנאיך מפניך

קראנו בפרשת השבוע, ויהי בנסוע הארון ויאמר משה קומה ד' ויפוצו אויבך וינוסו משנאיך מפניך. אמנם אנחנו נמצאים מכמה סיבות בזמנים של דינים, דינים גדולים, אבל הלא על זה משה רבינו מתפלל, אפילו בזמן שיש דינים שיתקיים ויפוצו אויבך וינוסו משנאיך מפניך.

ובשביל שיהיה ויפוצו אויבך, צריך שיהיה וינוסו משנאיך מפניך. משנאיך זה היצר הרע שנקרא שונא. הקב"ה יעזור שתתקבל התפילה הנוראה הזאת של משה רבינו.

בגמ' בשבת דף קט"ז א' דפסוקים אלו, ויהי בנסוע הארון עד וינוסו משנאיך מפניך, הם ספר בפני עצמו. החיד"א מביא בכמה מקומות בשם גורי האר"י, שהוא ספר בפני

ראשי הישיבה שליט"א נאמרים מידי יום פרקי תהילים לאחר התפילות, ובני הישיבה הק' קבלו ע"ע להתחזק בלימוד התורה ברציפות. בנוסף, התבקשו הבחורים לחזק ביתר שאת את סדרי הישיבה הנהוגים ביום שישי ובשב"ק, ואכן התקיימו סדרי לימוד בהתמדה וברציפות בימים קדושים אלו של שישי שבת.

שיחת חיזוק והתעוררות מיוחדת בעקבות המצב הקשה בארה"ק נמסרה במהלך השבוע

עצמו, ספר הנעלם, כי רמוזים וכלולים עניינים נוראים בפ"ה האותיות שבשני פסוקים אלו, (ויעוי' בספר ישועות משיחו להאברבנאל, [ח"ב א' א'] מש"כ ז"ל, וכבר ידעת מה שאמרו במסכת ידים ספר שנמחק ויש בו פ"ה אותיות כפרשת ויהי בנסוע הארון מטמא את הידים, כי היתה קבלתם שבאותה הפרשה נכללה קדושה רבה וסוד עצום ששמו אותה ספר בפני עצמו, עכ"ל יעו"ע"ש).

ברור שהדבר הזה נצחי. בכל דור ודור ובכל זמן זמן פועלת התפילה הזאת של משה רבינו עם פ"ה האותיות הקדושות, קומה ה' ויפוצו אויבך וינוסו משנאיך מפניך. אכ"ד.

הגאון הגדול רבי יונה זלושינסקי שליט"א דברי חיזוק שנאמרו במוצש"ק פרשת בהעלותך בהיכל ישיבת 'אבי עזרי', ובסופם דברי מחאה נוקבים אודות הנסיגות לפגוע בעולם התורה רח"ל בתמיכת הממסד החרדי

כתוב בחז"ל (שבת לב) 'אל יעמוד אדם במקום סכנה' אפשר להגיד מה נפשך אין נפ"מ במידת הביטחון איפה האדם יהיה, אבל התורה אומרת לנו אל יעמוד אדם במקום סכנה.

אצל מרן הרב מברסק זללה"ה ראינו גם את זה וגם את זה, כשהיו את ההפגזות בתש"ח היה פעם אחת ששידלו אותו לרדת למקלט, ובזמן הזה שהבריסקר רב ירד פגע טיל בבית על המיטה שלו. כשחזרו אמרו לבריסקר רב כמה טוב שירדו למקלט, אמר להם הבריסקר רב 'אם לא היינו יורדים למקלט זה לא היה קורה'. זה בחינה אחת.

ומצד שני, בתש"ח ביתו היה קרוב לגבול והוא עבר לגור לתקופה יותר רחוק, והוא ראה בזה שכך הוא צריך לעשות. אנחנו לא יכולים להתעלם ומחויבים לעשות את ההשתדלות מה שצריך לעשות. כל אחד כמה שנראה שמבין ושייך למקום יותר בטוח.

הוא גם אמר בשעתו שבבחינה מסוימת כל המקומות בירושלים נמצאים באותו מקום סכנה ומאי נפ"מ אם נלך מפה לשם או משם לפה, הכל לפי העניין.

מפי המשגיח הגה"צ רבי יחזקאל לנג שליט"א שעורר וחזק על החובה להתחזק בדבקות בתורה ובתפילה להשי"ת שיחוס וירחם. בישיבת פוניבז' נמסרו במהלך השבוע דברי חיזוק והתעוררות מפי ראש ורבני הישיבה הק', וכלל בני הישיבה קבלו ע"ע להתחזק בעמל ויגיעת התורה.

גם בעת ירידה למקלטים כאשר מופעלת האזעקה, מתקיימים אמירות תהילים ברגש רב וברוב עם, כאשר הכלל כולו מעתיר

יש גבול להשתדלות האדם, לא לעשות

דברים שהם מחוץ לגבול, אלא לשקול בשום שכל בכל פעם, פה בישיבה יש מקומות שהם יותר מקורים וצריך לעשות השתדלות בזה זו חובתינו.

דוקא בימים אלו לא לצאת מהבית מדרש!

אבל מידת הביטחון אומרת לנו שהכל נגזר בראש השנה, 'מי יחיה ומי ימות מי בקצו ומי לא בקצו'. זה לא משנה איך הדברים יתגלגלו, ואם הדברים יתגלגלו ע"י הרשעים, הכל סיבות ומסובבים. בורא עולם הוא מנהיג ומנהל את הבריאה עד הפרט האחרון כל דבר מושגח עד הסוף. אנחנו יודעים שחיינו הם ביד הקב"ה וא"א לברוח מפניו, אם הוא רוצה שהאדם יחיה הוא יחיה, ואם ח"ו ההיפך לא יעזור כלום. אלא כל המדובר הוא על חובת ההשתדלות.

אם חיים באמת כמו התורה, צריך לעשות את ההשתדלות, זה לא עובד עם לחץ ופחד, זה חובה שצריכים לעשות ע"פ התורה, אבל הלב צריך להישאר רגוע, ולדעת כל הזמן שהכל בידיו ית'.

וההשתדלות האמיתית זה להיות דבוקים בתורה. אין לנו שמירה יותר מהתורה, וכשאדם דבוק בתורה יש לו השגחה ושמירה אחרת לגמרי. וכמו שכתב ה'נפש החיים', ולכן דווקא בימים אלו צריכים להשתדל יותר לא לצאת מהבית מדרש למקומות אחרים, ולחזק את הבית מדרש. שכולם ישבו ביחד וילמדו זה מחזק את כולם ואת כל יחיד ויחיד. הקב"ה לא רוצה מאיתנו בימים אלו שנחיה בפחדים, בשביל זה הוא נתן לנו את זה? הוא בוחן אותנו! והתפקיד שלנו זה להיות דבוקים בתורה.

אנשים של פעם שחיו יותר אמונה לא איבדו את העשתונות בשעות קשות כאלה, הם היו דבוקים בתורה, זה לא הפריע להם בשקיעות והריכוז בלימוד כיוון שהם לא היו בלחץ ובפחד. הלחץ והפחד זה מריחוק מהקב"ה, כמה שאדם חי יותר את האמונה ואת הקב"ה, אז הוא מוסר את עצמו לידי, והוא יודע מה ההשתדלות שהקב"ה רוצה

לישועתן של ישראל, ושח"ו לא יאונה כל רע. במכתב ששיגר מרן עמוד ההוראה שליט"א השבוע עורר על חובת השעה להתחזק בלימוד התורה, ובתפילה ולהתבונן שאין כח בעולם מלבד הקב"ה.

כן עורר להתרחק ולהרחיק מפני כל מחשבות שוא והבל של 'כוחי ועוצם ידי' אשר מביאים לשיבוש הדעות ועלולים לחדור מבחוץ, ואין לנו כל חלק עמהם.

במהלך השבוע יצא ביד"צ העדה החרדית

ממנו - כמה שיותר להיות דבוק בלימוד ובגמ', וזה המציל הכי גדול.

ודאי שזה עבודה וניסיון, אבל עכשיו זה שעת מבחן, בודקים אותנו, אנחנו מאמינים, אנחנו בני תורה ויודעים שהתורה היא הכל, 'תורה מגנא ומצלא'. לא צריכים לפחד משום דבר, הוא ממית ומחיה והכל בידיו. המציאות מראה את ההשגחה פרטית שיש על כל אחד ואחד. ממה אנחנו כן צריכים לדאוג? כמה היינו שקועים בלימוד ובסוגיות בשעות אלו.

הניסיון הגדול בדעת

הניסיונות מתתחלקים לשניים. האחד זה ניסיון גדול בהשקפה, אוי ואבוי אם עוברת בלב מחשבה של טרייף שהרשעים מצליחים. ואדם מרגיש שעובר לו טיפה בלב התפעלות מההצלחה של הרשעים. זה נורא ואיום! זה ניסיון!

כשבאו לרב מברסק זצוק"ל בתש"ח ודיברו איתו על ההצלחה של הרשעים איך הם מצליחים, אמר להם; כשהילד נכנס לבוץ אמא שלו מוציאה אותו אפי' שהוא נכנס לבוץ, למרות שזה הרשעים עם ישראל לא צריך לסבול בגללם, הקב"ה רוצה להציל את הבנים שלו. והקב"ה יציל אותם למרות שהרשעים פה בתמונה, לא 'בגלל' אלא 'למרות'!! ככה צריכים להסתכל על זה.

הקב"ה אוהב את עם ישראל כי יש בעם ישראל תורה ומצוות, גם אלו שרח"ל רחוקים מתורה ומצוות הקב"ה יודע שהם יחזרו אלא שעדיין אינם רוצים לחזור, ולכן הקב"ה ברחמיו שומר על עמו ישראל למרות הרשעים והערב רב. ככה צריך להסתכל על זה, וחלילה שלא יעבור רגע אחד מחשבה של התפעלות מהם, הכל כלום. רק הרבש"ע, הוא ורק הוא, הוא שומר עמו ישראל מעל הטבע. והניסיון השני שלא יהיה חלילה מצב שהאדם יחפש לשמוע את החדשות להתעדכן כל הזמן, יצה"ר זה הוא נוראי וכבר דיברו עליו רבותינו רבות בשעות הקשות ובזמנים הקשים שהיו. לברוח מזה כברוח מן האש, ולדעת שזה קטרוג רח"ל. בחור מרגיש שעכשיו כביכול זה בין כה זמן של מתח

סבותה לראשי ביום נשק

בקריאה לקבוע יום תפילה בסליחה ותחנונים. תחת הכותרת "ישראל נושע בד'" כתבו רבני הביד"צ "קול מלחמה בחוצות קריה, מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה רח"ל, ומאז פרוץ המלחמה הנוכחית נפלו חללים ה"י ורבים נפצעו מחיצי אויב, המצב זועק לרחמי שמים המרובים, וחרדה רבה אופפת את העם היושב בציון מפחד פתאום ותרועת מלחמה".

"לעת כזאת חובה עלינו לקחת אומנות אבותינו בידינו להתפלל ולהעתיר אל א-ל

לא אנשים שלא יודעים מה זה דת ולא יודעים מה זה תורה, זה אנשים שאמורים לדעת מה זה תורה, ואי אפשר לשתוק על זה! ה'שתיקה' - זה חילול ד' וקטרוג. כולנו חייבים למחות בזה על כבוד ד'! על כבודי לא מחיתם, על כבוד בשר ודם מחיתם. כבוד שמים התחלל פה בצורה נוראה ואין פוצה פה ומצפצף.

אנחנו לא שותקים! מוחים על כבוד שמים וכבוד התורה! איך מסוגלים כך למכור את התורה!? יש להם חשבונות? הם לא צריכים לעזור לקב"ה להציל את התורה. אנחנו צריכים לשמור על התורה, זה מה שכל רבותינו אמרו לנו אנחנו חייבים לשמור על התורה לא להציל אותה, את התורה הקב"ה יציל, אנחנו מחויבים לשמור על התורה.

כשהולכים אנשים שקוראים לעצמם חרדים ומסכימים למכור את כלל ישראל לשמדתהתורה מתפלשת בעפר. ואם יש עוד אנשים שמבינים את הנורא נוראות שבזה ואת החורבן שבזה כולנו מחוייבים במחאה על זה, והלוואי שמחאה זאת תסיר קצת מהקטרוג הזה, ושזה יעמוד לנו לזכות כל כלל ישראל להינצל מכל פורענות, ושהקב"ה יחזיר את המצב שעם ישראל יוכל לחזור ולשבת ללמוד תורה בשקט.

הגאון הגדול רבי זבולון שוב שליט"א דברי חיזוק שנשא השבוע בפני מאות אברכים ובני תורה מהעיר מודיעין עילית בהיכל כולל 'צופות' שבראשותו

בשיר השירים (א, ז-ח): "הגידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים שלמה אהיה כעטיה על עדרי חבריך. אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך בעקבי הצאן ורעי את גדיותיך על משכנות הרועים". מבאר התרגום יונתן וזה תורף דבריו: כשהגיעה שעתו של משה רבינו להפטר מן העולם, אמר לפני ד': יודע אני שכלל ישראל עתידין להיות בגלות בין האומות 'דקשין גזירותהון כחומתא,

הרס, התעלות והתעוררות: הלילה שבו התגלתה יד ההשגחה הפועלת בקרבנו

בני ברק, שכונת פרדס כץ: פגיעה ישירה - ניסים עצומים

בלילה שבין ראשון לשני, בעוד ענני המלחמה ממשיכים לרחף מעל שמי הארץ, רעדה שכונת פרדס כץ בבני ברק מרעש מחריד: טיל בליסטי פגע פגיעה ישירה במבנה בית ספר שברחוב נורדאו בשכונה והפך את המקום באחת לאיי חרבות, בחסדי שמיים מרובים המקום היה ריק מאדם והמקלט שבתוכו היה נעול, האזור כולו רעד, חלונות התנפצו, רסיסים התעופפו לכל עבר, השכונה הפכה באחת לזירת קרב, כתב 'המבחר' הגיע לסיור במקום שעות ספורות לאחר פגיעת הטיל, שוחח עם תושבים המומים, ראה את מראות הזוועה והתחזק מנחישות גבאי קהילות הקודש הי"ו × 'חסדי ד' כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו'

מאת: צבי רוטנברג

אחד הלילות הרועמים והמטלטלים ביותר שידעה הארץ בשבוע האחרון היה הלילה שבין ראשון לשני. מטחי טילים בלתי פוסקים פילחו את שמי הארץ, ואנשים רבים לא עצמו עין.

בפאתי העיר בני ברק, בשכונת פרדס כץ, נחת טיל בליסטי ופגע פגיעה ישירה. סמטת נורדאו, שבליבה פועלים בתי הספר לבנות "אוצר החיים" ו"אוהל שרה", הפכה באחת לתל של חורבות. המבנים קרסו כליל, ההרס היה מקיף, וכל האזור רעד.

אך לא רק רחוב זה ניזוק - בתים רבים בכל האזור ספגו פגיעות קשות. ברחוב המכבים הסמוך חלונות נותצו, קירות נבקעו, חפצים התעופפו באוויר - והאימה עטפה את הלבבות. הרחוב כולו הפך לזירת חרדה.

ולמרות כל זאת - מתוך ענני האבק וההלם, צפה ועולה מציאות אחרת: כמעט ולא היו נפגעים בנפש. המקלט בבית הספר היה נעול, המבנים - ריקים. וככל שמתבהרות התמונות ונחשפים הפרטים, גוברת ההבנה: סטייה של מילימטר, שינוי זעיר בעיתי - והתוצאה עלולה הייתה להיות אחרת לגמרי. זעקהדהדה בין ההריסות: "אצבע אלוקים היא!"

וכל העם רואים את הקולות

אחד התושבים עמם שוחחנו מתאר בפנינו את רגעי האימה: סדרה בלתי פוסקת של יירוטים ופיצוצים פילחה את הדממה, ואז - קול נפץ אדיר, מחריד, כזה שלא שמעתי מעולם. רעש עצום, קרוב כל כך, שליווה

ולכן חובה עלינו לחזק ולהתחזק ביתר שאת - א. בלימוד התורה בכל זמן פנוי. ב. בזהירות יתר בענייני הטכנולוגיה ולהשתמש אך ורק בטלפונים כשרים למהדרין (ולא מסוגנים למיניהם) ולא להתפתות להשתמש אפי' בשימוש עראי בטכנולוגיה שאינה כשרה למהדרין. ג. להתחזק בדברים שבין אדם לחבירו ואיש את רעהו יעזורו ולאחיו יאמר חזק. ד. לומר ג' פרקי תהילים אחר כל תפילה ולהוסיף "אבינו מלכנו" וכמובן להתחזק בתפילה בציבור. ה. ולבית יעקב תאמר חיזקו ותחזקנה בדברי מעשה של צניעות. את מכתבם סיימו הרבנים שליט"א ו"ה"ר שיאמר לצרותנו די ושנזכה לביאת גוא"צ בב"א". על המכתב חתם מנהיג יהדות ספרד וזקן ראשי הישיבות חכם משה צדקה שליט"א, וכן הגאונים רבי יעקב שכנזי שליט"א ורבי אהרן ירחי שליט"א.

לשמוע קול תפלתנו ותחנוןנו, להשמיע לנו קול מבשר ואומר, ומתוך צרה ימי ציאנו פדות ורווחה וישראל נושע בד' תשועת עולמים בעגלא ובזמן קריב אמכי"ר" - סיימו רבני העדה החרדית את קריאתם. גם גדולי התורה שליט"א מנהיגי יהדות ספרד המעטייה יצאו בקריאת קודש אל בית ישראל, את מכתבם פתחו: בסיעתא דשמיא, כ' סיון תשפ"ה.

תחת הכותרת "עת צרה היא ליעקב" - "ואין ישראל נגאלין אלא בתשובה", כתבו גדולי התורה הספרדים שליט"א: "לאור המצב הקשה בו נמצא עם ישראל בעת המלחמה הנוכחית, שמחד רואים את חסדי השי"ת ואת רוב הטובה, ומאידך הסכנה מרחפת על יושבי ארץ ישראל בפרט ועל כלל היהודים בכלל, ומבואר ברמב"ם הלכות תענית פ"א ה"ב שבזמן שתבוא צרה ויעקב עליה וכו', ידעו הכל שבגלל מעשיהם הרעים הורע להם.

רתום וחנן שיחון את העם היושב בציון ברחמים גדולים, ותפילה בעת צרה דאורייתא לכו"ע". הגאונים שליט"א חברי הביד"ץ בקשו לקבעו יום תפילה להעתיר על בית ישראל, ובהמשך מכתבם כתבו "ובכללות בימים אלו יש להרבות בתפילה ותחנונים כ"א כפי יכולתו, להעתיר אל ד' בחזקה, שיחוס וירחם את עמו ושארית נחלתו".

חברי הביד"ץ שליט"א עוררו "עוד יש לתת לב שלא להיגרר אחר רוח הלאומיות הנושבת ברחוב, ושלא לשים בטחוננו בזרוע בשר אשר לא יועיל ולא יצלת. ויש לשנן לנו וביחוד לצאצאים ובני התשחורת כי זולת עזרתו ית"ש אין לנו עזרה ותקוה בגלות החל הזה, להתחזק בלימוד התורה ודרכי הצניעות, ולהתרחק מן הכלים המשחיתים אשר בימים אלו גובר היצר ליפול ברשתם חלילה וחלילה". את מכתבם סיימו "והשי"ת יהא בעזרנו

וכשרבי שמשא דטיהרא בתקופת תמוז, גלות מרה וקשה בין האומות שגזירותיהם קשות כחומה, וכמו השרב של השמש בתקופת תמוז. ומה העצה לבני ישראל, שעל ידה יתקיימו בגלות?

אמר הקדוש ברוך הוא למשה: אם רוצה אומה זו לחיות ולהתקיים בגלות, שתלך באורחות הצדיקים, ותהיה מסדרת את תפילותיה כדבעי, ותחנך את בניה המשולים לגדיי עיזים ללכת לבית הכנסת ובית המדרש, ובהיא זכותא יהו מתפרנסין בגלותא, עד זמן דאשלח להון מלכא משיחא, ויהי מדבר יתהרן בניה על משכניהון, הוא בית מקדשא דיבני להון דוד ושלמה, רעיא דישראל. מה שמציל אותנו בגלות זה - התפילה, ושליחת הבנים לשקוד על דלתות ביתי, בית הכנסת ובית המדרש.

גם במדרש רבה אומרים חז"ל (סה, ב), שכל אומות העולם התכנסו אצל גדול נביאיהם וחכמיהם, בלעם, לטכס עצה כיצד יצליחו על כנסת ישראל, אמר להם: "לכו וחזרו על בתי כנסיות ועל בתי מדרשות שלהן, ואם מצאתם שם תינוקות מצפצפין בקולן - אין אתם יכולים להזדווג להם, שכן הבטיחן אביהן ואמר להם (תולדות כז, כב): 'הקול קול יעקב', בזמן שקולו של יעקב מצוי בבתי כנסיות, אין הידים ידי עשו', ואם לאו, היידים ידי עשו' - אתם יכולים להם".

כע"ז פירש רש"י את הפסוק: "אם לא תדעי לך - להיכן תלכי לרעות צאנך, צאי לך בעקבי הצאן" - הסתכלי בפסיעת דרך שהלכו הצאן והעקבים ניכרים, ורעי את גדיותיך על משכנות הרועים - בין משכנות שאר הרועים שאת אצלם, וזה הדוגמא, אם לא תדעי לך כנסייתך ועדתי היפה בנשים בשאר אומות, איכה תרעי ותנצלי מיד המציקים לך להיות

ביניהם ולא יאבדו בניך - התבונני בדרכי אבותיך הראשונים, שקבלו תורת, ושמו משמרת ומצוות, ולכי בדרכיהם, ואף בשכר זאת תרעי גדיותיך אצל שרי האומות". יש לנו בגלות רק עצה אחת ויחידה - התפילה וההליכה לבתי כנסיות ובתי מדרשות להשמיע את הקול קול יעקב. התבונני בדרכי אבותיך הראשונים, שקבלו תורת, ושמו משמרת ומצוות, ולכי בדרכיהם". עצה זו אינה רק בגלות אצל אומות העולם,

הוצאת התורה שישיב משה

ספרי מרן פוסק הדור הגר"מ שטרנבוך שליט"א, במחירי שבוע הספר

30 ₪

זבחי קודש

מסכת זבחים

הערות וביאורים על סדר הדף ב. - כב., ע: - צא: שנמסרו בהיכל כולל הגר"א - הר נוף

28 ₪

ביאור על הרמב"ם

ספר המדע

ביאור משרשי הסוגיות עד הלכה למעשה בנושאים יסודיים המובאים בספר המדע להרמב"ם: יסודות התשובה, תחית המתים ועולם הבא, הלכות שמירת הלשון למעשה, הלכות כבוד רבו בזמן הזה, ועוד

35 ₪

אורחות הבית

הספר הוותיק והייחודי שהדריך אלפי בתים לבניית משכן לשכינה

ספר ייחודי המקיף בבהירות את המצוות המעשיות בכל התחומים הנוגעים לבית היהודי: הלכות עישואן, טהרת המשפחה, חינוך ומילה, הלכות המטבח היהודי: בשר בחלב, תרומות ומעשרות, הפרשת חלה ועוד. קונטרס הדרכה מרומם ומיוחד בעניין צורת וקדושת הבית.

35 ₪

סת"ם כהלכתן

מהיום, ברכישת סת"ם תדעו מה לבקש וכיצד לרכוש!

אוצר בלום של פסקי הלכה, הידורים ודקדוקים בהלכות סת"ם וצורת האותיות, עם מבוא מיוחד המפרט בשפה בהירה ומובנת לכל את ההידורים השונים.

עם מפתח לדיני סת"ם בכל ספרי רבינו שליט"א.

35 ₪

הלכות הגר"א ומנהגיו

אור חדש על פסקי הגר"א

הנהגות ופסקי הגר"א על הלכות באו"ח, עישואן, ת"ת, ומילה. ההנהגות והפסקים מהווים תשתית לתו"מ הלכתי +מעמיק עד שורשי הסוגיות, תוך הבאת דברי האריז"ל והפוסקים. עם קונטרס "מעשה רב החדש" הנדפס מכת"י בעימוד חדש ומפואר.

37 ₪

שב שמעתתא

עם רשימות בשמעתתא

מאות הערות בעיין על ספר שב שמעתתא שפותחים שער לפני הישיבות בסוגיות הישיבתיות.

נדפס מחדש!

שו"ת תשובות והנהגות השו"ת המפורסם בעולם היהודי.

ח' כרכים עם למעלה משלושת אלפים מאתיים תשובות רחבות היקף בכל תחומי ההלכה.

290 ₪

360 ₪

מועדים וזמנים החדש

ה' כרכים

ספר היסוד שעולם התורה נוהג לפיו כבר שבעים שנה.

ספר היסוד המפורסם של רבינו שליט"א בהוצאה חדשה ומפוארת, מסודר מחדש על סדר השו"ע. עם ציונים לשא"ס רבינו, וגליונות מגאוי עולם צ"ל.

200 ₪

256 ₪

25 ₪

קונטרס דיני ריבית המצויים

פסקי הלכה בדיני ריבית המצויים

עם קונטרס אחרון מאת חתן הגהמ"ח הגר"י שרייבער שליט"א

25 ₪

פרקי אבות

טוב טעם ודעת

ביאור בשפה שווה לכל נפש, משולב בסיפורים והנהגות מגדולי הדורות צ"ל, משיעורי רבינו שליט"א

20 ₪

פשט ועיון

מסכת ברכות

הערות וביאורים על סדר הדף שנמסרו בהיכל כולל הגר"א - הר נוף

40 ₪

פשט ועיון

מסכת כתובות

הערות וביאורים על סדר הדף שנמסרו בהיכל כולל הגר"א - הר נוף

15 ₪

פשט ועיון

מסכת חולין

הערות וביאורים על סדר הדף פרקים א' וב' שנמסרו בהיכל כולל הגר"א - הר נוף

חדש!

הגדה של פסח

עם ביאור מועדים וזמנים וטעם ודעת

הוצאה חדשה ומפוארת

סדרת הספרים הפופולאריים הערוכים ביד אמן של הרה"ג שלום מאיר ולך שליט"א

חדש!

35 ₪

ויגד משה על התורה בראשית, שמות, ויקרא, במדבר

40 ₪

הגדה של פסח ויגד משה

133 ₪

The Rav Moshe Sternbuch Haggadah

<< ניתן להשיג בספרי אור החיים >>

28 ₪

אש קודש

עבודות והנהגות המלהבים את הלב ליראת שמים מחיי של הגר"צ רבי משה שנייד צ"ל, כפי ששמעו מפי רבינו שליט"א.

20 ₪

הדרך לתשובה

פרקי הלכות תשובה עם קונטרס תקיעות כהלכה ובהדיר, וידוי המבואר ו"אורחות חיים להרא"ש המפורש.

112 ₪

טעם ודעת

על חמשה חומשי תורה

15 ₪

חכמה ודעת

על בראשית ושמות

31 ₪

פשט ועיון

מסכת פסחים

הערות על סדר המסכת שנמסרו לפני כולל הגר"א - הר נוף

31 ₪

ספר המפתח

מפתח לעולם ההלכה

ספר תמציתי, עם למעלה מ-2000 ערכים ראשיים, המאפשר התמצאות מהירה וקלה בכל התחומים המופיעים בכל ספרי רבנו.

חדש!

אוצר המצוות

ספר תמציתי, עם למעלה מ-2000 ערכים ראשיים, המאפשר התמצאות מהירה וקלה בכל התחומים המופיעים בכל ספרי רבנו.

חדש!

עובדות והנהגות

אלפי סיפורים והנהגות על גדולי מאורי הדורות צ"ל, שנשמעו מפי רבינו מרן שליט"א

מלחמה וגאולה

המלחמה העכחית במשנת רבינו שליט"א, בעברית ובאנגלית

Rav Moshe Sternbuch on the Parasha

יפו פעמיין

הרוממות והאופור בחיי תורה משולב בפרקי חיים על הרביעי ע"ה

ליקוטי תשובות והנהגות

פסח, שבועות - ו"ט, ת"ב, ראש השנה, סוכות, פורים

הליכות והנהגות

תמצית פסקי הלכה

נישואין, חנוכה, פורים, שביעית

ביאורים והנהגות

מיטב אוצרותיו של מרן שליט"א באגדה, מוסר והנהגות גדולי הדורות

ה' כרכים עה"ת, תפילה, פסח, שבועות, ימים נוראים, סוכות-חדש, פורים - חדש

חדש! קו המידע לכל ספרי מרן שליט"א | 02-302-4594

מוקדי מכירות במחיר מיוחד: ירושלים. בכניסה לבית רבינו שליט"א בני ברק 054-8408200 בית שמש. 053-3134905 מודיעין עילית. 052.7640221 (בשעות הערב) לבירורים בכל עניני הספרים << טל: 053.3134.905 תייל: a6511265@gmail.com

ניתן להזמין את הספרים במשלוח עד הבית. בלוי הפצת ספרים 054-856-4033 בפלטפורמת נדרים פלוס << דרשו | קולמוס | בארה"ב ויטריה

היו גם מקרים שתושבים עצמם פשוט הועפו ממקום למקום בתוך דירותיהם, תחת עוצמת ההדף.

והלב שותק. כמה מילימטרים, כמה שניות, והסיפור הזה היה נכתב אחרת לגמרי. במקום תיאור של נס - היינו עומדים מול אסון נורא רח"ל.

חלונות התנפצו קירות נסדקו מזגנים נעקרו מהקירות ארונות התרסקו

כתב 'המבחר' שהתלווה לאזור הפגיעה ראה מראות קשים: חורבן גמור, מחזות של אסונות ופגיעות רכוש חמורות - בסדר גודל שאינו מתקבל על הדעת כשמדובר בפגיעה בלב אזור מיושב. בעולם כולו, פגיעות בסדר גודל נמוך בהרבה גבו מחיר דמים גבוה. אך כאן, בארץ ישראל רואים עין בעין את יד ההשגחה. טיל בליסטי אדיר, שפוגע ישירות בלב שכונה - ולמרות הכל, כמעט ואין פגיעות בנפש. "ויהי לפלא".

בעומדינו בטבורה של עיר מבט מזווית העיין מציג את ממדי ההרס - לא בדמיון, אלא במציאות: לאורך כל רחוב המכבים פזורים שברי זכוכיות ותריסים, חפצים וצעצועים שהתעופפו, מדפים שהתנפצו, וספרים שהתפזרו לכל עבר. החנויות וקופות החולים לאורך הרחוב הוחרבו כליל. בדירות רבות מזגנים נעקרו ממקומם וקרסו אל תוך הבית. ילדים שהתעוררו בבכי - נמצאו עטופים בשברי זכוכיות וחפצים שהועפו מן ההדף - אך כולם, בלא יוצא מן הכלל, יצאו חיים ובריאים כמעט ללא פגע. לא יאומן כי יסופר. גם הבניין הפינתי הממוקם על פני רחוב אבוחצירא פינת המכבים ספג נזק כבד ביותר, חזית הבניין נבקע והנזק בולט לעין - הדירות שבחזית ניזוקו באופן חמור.

שני בניינים סמוכים הממוקמים ברחוב דנגור פונו על כל יושביהם, בניינים אלו יצאו מכלל שימוש והמקום מיועד להריסה מבוקרת.

על כפיים חקותיך

מהפלאות הגדולות יותר היא העובדה הבאה: בשעה 4.15 לפנות בוקר, מיהרו השכנים כהרגלם להיכנס למקלט ומצאו אותו נעול. במצוקה ובבהלה, פנו במהירות אל מקלטים חלופיים ברחובות הסמוכים - מבלי להבין אז, כי ברגעים אלו ממש נכתבת להם תעודת חיים.

שניות ספורות לאחר שנדמה כי הסכנה חלפה - נחת הטיל. פגיעה ישירה. המבנה כולו הפך תוך רגעים לגל של הריסות ואבק. רק בדיעבד התברר: כי האדם שאצלו

פגיעה ישירה ניסים עצומים

ההשגחה הפרטית הזועקת מכל אבן ומכל פינה היא מבהילה, פותח הרב שבתאי שליט"א את דבריו.

מה קרה ברגעים הראשונים?

אני מתגורר במרחק של מאה מטרים ממקום הפגיעה, בשעה 4 לפנות בוקר התעוררנו לקול האזעקות ירדנו למקלט עצמו, הרס רב נגרם סביב למקלט. שברי בטון כבדים, קורות עץ וברזל, חלקי תקרה וקירות - נערמו סביבו וחסמו את הפתחים. המקום הפך למלכודת כמעט ודאית, לו היו בו אנשים באותה שעה... זהו רגע בו הלב עוצר מלכת - רק לחשוב על מה שיכל להתרחש.

ובהתבוננות מחודשת על כל מאורעות שבוע זה בו המציאות עצמה נשמטת תחת הרגליים, חשים אנו שוב ושוב את ידו הגדולה והרחומה של בורא עולם, כאשר יחד עם ההתרחשויות הקשות, ונוכח היקף גודלם, גדלים הניסים הגלויים המקיפים את כולנו.

התחושה היא כמתואר בנביא ישעיהו (מ"ט ט"ז) "הן על כפים חקתִּיךָ חומתִיךָ נגדי תמיד". אין הסבר טבעי לשרשרת הנסים הזו. רק עין מאמינה תוכל לראות את ההשגחה.

בית המדרש מלא הרס וחורבן

במהלך הסיור במקום אנו פוגשים את הגבאי המסור של בית המדרש הגדול "אבי עזרי" ברחוב המכבים של בני התורה הרה"ג רבי חננאל שבתאי שליט"א השווה במקום משעות הלילה הקטנות רגעים ספורים לאחר הפגיעה הקשה בדאגה עצומה לגורל בית הכנסת הזרוע בהרס רב.

אני מצטמרר מהמחשבה איך המקום אמור היה להראות אילו אילו היה הטיל מתפוצץ שעות ספורות לפני או אחרי,

זכוכית פזורים בכל עבר - לילדים שלום ואין אף לא שריטה. ועוד תיאורים ומעשים רבים היכולים למלא ספר עב קרס.

בשלב זה פתחנו בשירה והדואה לד' יתברך על גודל ניסיו ונוראותיו.

זהו הרס שהתרחש רק מההדף העצום של הטיל. ההלם הוא גדול, ורק אז אתה מתחיל לקלוט את גודל הנס".

לילדים שלום ואין אף לא שריטה

אנו מבחינים כי הגבאי המסור בתושייתו הרבה הכשיר כבר חלק מהמבנה להמשך שימוש הולם של קהל הלומדים והמתפללים, מה מניע אתכם באותם רגעים?

לא ידעתי איך לעכל את ממדי ההרס, אך לאחר זמן קצר, התאספנו עוד מספר אברכים תושבי המקום. יחד התעשתנו. הבנו את גודל הנס העצום שהתרחש אל מול עינינו, והחלטנו על אתר כי קול התורה והתפילה לא יושבת מהמקום אף לא ליום אחד ויהי מה.

לאחר שאספנו את ספרי הקודש הרבים שהיו מוטלים בכל עבר בבזיון, פנינו לבחון את המקום היכן ניתן יהיה להמשיך את סדרי הלימוד והתפילה ללא חשש סכנה ונזק.

את המקום המתאים מצאנו תחת עזרת הנשים, המקום מקורה וללא חשש נזק ופגיעה, גידרנו את האיזור הנקי ופילסנו מעבר ראוי דרכו ניתן יהיה להכנס לחלק זה במבנה ללא חשש.

בין לבין, התאספו אברכים נוספים במקום, כל אחד מספר את מה שעבר עליו, האחד היה בדרכו לממ"ד ומעוצמת ההדף הוא עף ונחבט בעוצמה בקיר שמולו - מעבר למכה כואבת לא אירע נזק. השני קם ממיתתו וגילה כי כל ביתו מלא בהריסות ומשום מה השטח הסמוך למיטות בני משפחתו נותר נקי ללא כל פגיעה. השלישי קם וגילה את כל ילדיו 'קבורים' תחת חלונות ביתו הכבדים ושברי

כבר כיום קיימים כוללים מכובדים שקבעו את מקום לימודם בביהמ"ד, כולל יום "מי הדעת" של גבאי ביהמ"ד הרה"ג רבי נחום המניק שליט"א, כולל ערב "ליבאי באורייטא" המוחזק על ידי, וכלל ישישי שבת של הרה"ג רבי אלחנן טוויל שליט"א. כאשר כולנו התעוררנו במקום וקיבלנו על עצמנו לפעול בכל כוחנו להגדיל ולהוסיף את כוח התורה במקום.

ב. בהנהגות בבין אדם לחברו, להזהר בכבוד חברו ובאהבת ישראל. במיוחד בקרב יראי ד' העומדים על המשמר כמה יש להזהר ולהשמר שלא יהיה ח"ו פירוד לבבות הגורם להרחיק את השראת השכינה בקרבנו, ובזמנים אלו אנו זקוקים ביתר שאת וביתר עוז להשרות את שכינתו בתוכנו.

ג. בשמירת השבת. וכפי שציין שלוחא דרבנן הרב מנחם כרמל שליט"א את הפעילות והמאמצים הרבים שהושקעו בכדי להביא לשמירת שבת מלאה בצביון הציבורי של הרחובות הללו, מטרה שלצערינו עדיין לא הושגה במלואה.

ומי יכול לדעת את גודל הקטרוג המרחף על האזור כאשר אין את הגנת וכבודה של השבת התובעת עלבונה.

אין מעצור ביד ד' להושיע ברב או במעט

כיצד מתמודדים בני הקהילה עם המאורע הקשה שחוו?

אנו מאמינים בני מאמינים, ודווקא בשעת מבחן זו רואים את תעצומות רוחם של בני הקהילה החשובים. אין תחושת לחץ בקרב הנוכחים, והרגשה של פחד.

הסיטואציה המתוארת בה אברך שעמד בחדר מדרגות ולא ירד למקלט בכדי שלא להתקל בפריצות הקיימת שם במקלט לא נפגע כלל, ואברך נוסף כנ"ל שעמד עם בני משפחתו במרכז סלון ביתו וכל הבית הפך לעיי חרבות מלבד המקום בו הם שהו, הבהיר מעל לכל ספק כי לא הערוד ממית אלא החטא ממית.

אין מעצור ביד ד' להושיע ברב או במעט, היכל בית הכנסת המלא בשברים ומהלומות, אין סטנדר וספסל שלא ניזוק ברמה קשה, ואתה מצטמרר לרגע מלחשוב לו היו האירנים מחליטים לדחות את שיגור הטיל ולו בשעה קלה בלבד, לאיזה מאורע היינו יכולים להיות עדים כמה דם ישראל היה אמורה להשפך.

לכל כדור יש כתובת שעה ותאריך. והכל מכוון ביד מכוונת. דווקא עוצמת הנס הגדולה הקטינה את הניסיון, צריך להיות עיוור בכדי שלא לחוש את ידיו

שיחה קצרה עם יו"ר סיעת 'בני תורה' וחבר מועצת העיר הרב הגאון רבי מנחם כרמל שליט"א

בסיום הסיוור עלינו ללשכת חבר מועצת העיר השוכנת במבנה העיריה ושמענו דברים קצרים על התנהלות העיריה בעקבות המאורע

נבקש לשמוע את דבר העיריה נוכח הפגיעה הקשה שספגה שכונת פרדס כץ בעיר ראשית אקדים ואעביר את דברי הערכה שיש לנו כנציגי העיר לתושבי השכונה החשובה. מדובר באחת משכונות הפאר המתנוססות בעיר בה מתגוררים צביר בני תורה רבים וחשובים שהם מסלתה ומשמנה של תושבי העיר כולה. העיריה רואה לעצמה את הזכות והחובה לעמוד לימינם בשעתם הקשה. בתקופה האחרונה בלבד פעלנו רבות בנוגע לעניינים שונים הנצרכים לטובת התפתחות והצלחת השכונה, אם בעניין צביון שמירת השבת במרחב הציבורי, כאשר בנוגע לכך אציין כי התנהל תחת הרדאר מאבק בנושא זה. כשמרבית התושבים דורשים כמובן סגירה הרמטית של השכונה לתנועת כלי רכב ביום השב"ק, אך לצערינו תושבים מעטים וועדת משנה מיוחדת התכנסה יממה לאחר האירוע במתכונת חירום בכדי להביא מיידית את האישורים הנדרשים ולזרז את הנדרש לצורך ביצוע הבניה והשיקום למבנה שקרס. כך שכבר כעת באורח נדי וחריג למקרים כאלו ניתן כבר לפתוח בעבודות הבניה וכלל האישורים כבר ניתנו. כל התושבים שרצו להתפנות קבלו שירות והפניה לבתי מלון בהכשר בד"ץ העדה החרדית והעיריה ערוכה לכל פניה ועומדת בקשר עם כלל נותני השירות והגורמים הרלוונטיים. כמו כלל התושבים אנו עומדים נפעמים נוכח הנס הגדול שחוותה העיר כולה, והסייעתא דשמיא העצומה המלווה את השכונה כולה, מודים ומהללים להשי"ת. ועומדים הכן בכדי לתת את השירותים השונים ע"י כלל מחלקות העיריה, לעמוד לימינם בשעתם הקשה.

הרחימאות של הקב"ה המקיפות וסובבות אותנו על כל צעד ושעל.

דבר נוסף אנו רואים שאין כל ערך להגנה הטבעית, אין שום הסבר המניח את הדעת מדוע האחד ניזוק והשני לא, והניסים הגדולים הללו מתרחשים למרות ההשתדלות הטבעית (כמובן אין כאן המקום לחוות דעה בעניין ההשתדלות אותה עלינו לעשות

והדברים שנשמעו בכל בית חרדי. כמו הסיפור הידוע על דברי מרן הרב מבריסק בתקופת מלחמת תש"ח שבאו וסיפרו לו על נצחונות שהיו ליהודים כנגד הערבים, והתלהבו מכוחם של היהודים, והוא זקף את כל הנצחונות לזכותם של לומדי התורה. מששאלוהו וכי אין בהשתדלותם משהו שעזר גם הוא לניצחון? ענה בחידוד בחילופי דברים שהיו בין אביו מרנא הגר"ח לסביו מרנא בית הלוי בעת כלולותיו שראה הבית הלוי כי זחה דעת בנו עליו בדבר הנדונה שקיבל, ואמר לו אביו לבל תזוח דעתו עליו כאשר הנדונה היא מחמת שהוא בנו ולא בזכות עצמו, למולו טען הגר"ח: אם כך, מדוע הנדונה כה זעומה ביחס לכבוד אבא עליה להיות גדולה יותר, וענהו הבית הלוי במליצה: זאת משום שאתה מפריע באמצע. כך המשיך זאת על הציוניים. בעקרון היו אמורים להיות נצחונות והצלחות גדולות יותר בזכות לומדי התורה המגינים על העם היושב בציון, ומדוע בכל זאת היו פחות נצחונות והצלחות, משום שהם התערבו באמצע.

על ההשקפות הללו והיסודות הברורים גדלנו וחונכנו. חינוך זה אנו חפצים להעניק לבנינו אחרינו, ובאווירה זו אנו מתנהלים ומנהלים את אורח חיינו.

מובן איפוא כי בקרב בני הקהילה לא שוררת אווירה של לחץ ופחד חלילה. אלא הלבבות מלאי בטחון וסמוכים באמונת אומן.

אם תלכו עימי בקרי

מדבר אחד אנו כן מפחדים מתעוררים ומעוררים עצמינו כעת בהתחזקות יתירה, לבל נלך עמו בקרי, לחפש בדרכינו ולשוב עדיו ית' בתיקון המעשים. בנוגע לכך ציינו רבים את העובדה, כי לפני חודשים מספר, נפל טיל בגבול בן גוריון פרדס כץ, ולצערינו ככל הנראה לא התעוררנו מספיק ולא שבנו כראוי בתשובה שלימה לפניו. הדיונים הרדודים בנושא הם שהיו בעוכרינו והסיטו את תשומת הלב מהנושא האמיתי לדעת שההגנה בידיו ית', אך גם המקל בידיו, ברצותו משגר ברצותו מיירט וברצותו משרה שלוה נחת ושמוחה. תפקידנו הוא לבל נלך עימו בקרי, להבין את המסר ולדעת כי עמנו מדברים. אנחנו הראשונים שמבינים את השפה, ואם כך הקריאה מופנית אלינו יותר מאחרים - נחפשה דרכינו ונחקורה ונשובה עד ד' ולא נאמר עוד אלו קינו למעשה ידינו.

במילים מעוררות אלו באה שיחתנו אל סיומה, תוך כדי שהגבאי המסור נקרא לסייע בהעברת הריהוט שנותר לפליטה והכנת המקום הנבחר לשימוש ראוי עבור לומדי התורה מקיימי ומעמדי העולם כולו.

שיחה מיוחדת עם המרא דאתרא של שכונת פרדס כץ בבני ברק הגאון רבי יוסף נח טוננפלד שליט"א

הן הן גבורותיו הן הן נוראותיו

אמר גבור. אתו אינהו ואמרו אדרבה זו היא גבורת גבורתו שכובש את יצרו שנותן ארץ אפים לרשעים, ואלו הן נוראותיו שאלמלא מוראו של הקב"ה היאך אומה אחת יכולה להתקיים בין האומות".

תחושת הגלות האחרונה, וביתר שאת בימים אלו, היא כמו האמור בתחילה בגמ'. אנו חווים בכל עת את העשיו שונא ליעקב' וקושי השיעבוד, האסונות התכופים, מלחמות פיגועים וכדו'. כ"כ הרבה אסונות חווינו בשנים האחרונות. ובתוך גלות נוראה זו אנו מצויים בגלות בתוך גלות בין ערב רב הגוזרים גזרות קשות על היהדות וביותר על התורה ולומדיה.

זוהי התחושת בימים אלו ובכל הגלות האחרונה, שרואים מצד אחד את המצב של נכרים משתעבדים בבניו וגם רואים את המציאות לדאבונינו בגלות של נכרים מקרקרין בהיכלו, מי ששולט הערב רב וכדומה הם מקרקרים בקול רעש גדול והשליטה בידיהם.

ועל כך שאלו 'איה גבורותיו ואיה נוראותיו'. אבל עלינו לזכור בכל עת את מסקנת הגמרא. הנס הגדול הוא כיצד כבשה זו הנתונה בין שבעים זאבים שורדת, 'הן הן גבורותיו הן הן נוראותיו' היאך אומה אחת יכולה להתקיים

בנימין סופר

בימים בהם קולות מלחמה מחרידים כל לב, לבם של תושבי שכונת פרדס כץ בבני ברק כמעט עצר מלכת בהישמע הפיצוץ העוצמתי בעקבות נפילת הטיל במרכז השכונה, כאשר זכות התורה והתפילה במקום עמדה לתושבי העיר להינצל מהאסון הנורא שהיה עלול להתרחש בעקבות הנפילה.

בין מרכזי התורה שספגו פגיעה קשה בעקבות ההדף העצום של נפילת הטיל הבליסטי, אשר כידוע עוצמתו גדולה פי כמה מכל מה שהכרנו עד היום, היו בית הכנסת המרכזי "משכנות שמעון" ברחוב הרב ברוט וכן בית המדרש המרכזי "אבי עזרי" ברחוב המכבים, כמו כן נפגע ונוצר הרס רב בתלמוד תורה המרכזי על טהרת הקודש המתנוסס לתפארה בשכונת פרדס כץ. במסגרת הסיוור במקום ההרס בשכונת פרדס כץ, הגענו לראות את ממדי ההרס בתלמוד תורה, העומד בנשיאות המרא דאתרא הגאון רבי יוסף נח טוננפלד שליט"א, הגאון שליט"א שהה באותה העת במתחם הת"ת ההרוס והחרב, לשם הגיע מהיכל בית מדרשו "תפארת שמעון" שנחרב כליל. ביקשנו לשמוע דברי חיזוק עבור קוראי 'המבחר' העולה על שולחן מלכים.

נכרים משתעבדים בבניו איה גבורותיו?

בהקשר לכך התעוררתי בימים האחרונים עפ"י דברי סוגיית הגמ' ביומא (ס"ט:): "דאמר רבי יהושע בן לוי למה נקרא שמן אנשי כנסת הגדולה שהחזירו עטרה ליושנה. אתא משה אמר (דברים י, יז) האל הגדול הגבור והנורא, אתא ירמיה ואמר נכרים מקרקרין בהיכלו איה נוראותיו לא אמר נורא. אתא דניאל אמר נכרים משתעבדים בבניו איה גבורותיו לא

בימי מלחמה אלו, התחושה היא כי הקב"ה מדבר איתנו בצורה שונה, לפתע מערכה כה גדולה בארץ אויב שהכל הפליאו בגודל כוחו ושנאתו הגדולה לעם ישראל. יושבי ארה"ק מוטלים באחת למלחמה בלתי ידועה, הדי ההפצצות הנשמעים בחלל האוויר מעידים על המצב, וכלל העם נקלעים ללא כל התראה מוקדמת למלחמה עיקשת. ומצד שני רואים בצורה גלויה את נפלאות השי"ת וההשגחה העליונה המלווה על כל צעד, כאשר בסייעתא דשמיא לא נגבו דמים כפי שהיה אמור להיות בדרך הטבע, ואנו עדים לשמירה והגנה פלאית וגלויה. מהי השקפת התורה על כל המתרחש? הגאון שליט"א מצביע בפנינו בחיוך על הנזק הרב השורר סביבו: כפי שהנכם רואים אנו מוקפים בשברים רבים, מבנים קרסו הכל כאן התהפך. אבל מי שאינו רואה את ההיקף העצום של ההשגחה הפרטית שאנו מוקפים בניסים גלויים ממש הרי הוא עיוור באפילה. טיל השוקל טון וחצי הנופל על בניין ובאורח פלא בוחר הוא ליפול על בניין ריק מאדם ולא נופל בטעות על מבנה סמוך המלא באנשים, מחייב הודאה מיוחדת. ניסים כגון אלו חוו כל העם היושב בציון במשך כל השבוע האחרון, כמו שידוע הפירוש עה"פ "הללו את ד' כל גוים שבחוהו כל האומים וכו'" מדוע הגוים יהללוהו? כי רק הם יודעים אילו תוכניות זדוניות היו להם ומה היקף הנזק שתכננו הם לבצע בקרב ישראל, משכך הם הם היודעים עד כמה גבר חסדו עלינו.

פגיעה ישירה ניסים עצומים

בין האומות. אלו הם גבורותיו וחסדיו הגלויים. עלינו להתבונן בגודל חסדיו יתברך כיצד למרות היות אומה זו נתונה למכים, היא שורדת קיימת, ומוקפת בניסים רבים.

כי מתאמצת היא ללכת

מעבר לניסיון הכללי והחיוזוק הנחוץ לכל בר ישראל בימי ניסיון אלו, יש את החיוזוק הפרטי והניסיון שחווים בני הקהילה הקדושה בשכונת פרדס כץ. בתי הכנסיות שחוו פגיעה קשה כמו גם תלמוד התורה עטה"ק המתנוסס לתפארה בשכונה חווה נזקים רבים והילדים נאלצים לנדוד למקום לימודים חלופי. בהזדמנות זו בוחר המרא דאתרא שליט"א להרעיף טללי נוחם וחיוזוק ייחודיים לתושבי האזור

שמעו נא רבותי, אמנם אין לי עסק בנסתרות אך ימים ידברון, עלינו לדעת שהקב"ה מדבר אלינו ולא נבראו רעמים אלא לפשט עקמומיות שבלב, ולב יודע מרת נפשו.

גם נשים נא לב ליום בו חוותה שכונתנו את הנזק והפגיעה הקשה, מדובר ביום המוכן לפורענות ואשר תקנו סליחות ליום זה אחר פרעות ת"ח ות"ט שפרצו ביום זה כ' בסיוון. יש לכך משמעות.

אך עלינו להתבונן בנקודה נוספת המתייחסת גם לכלל ואני רגיל להזכיר זאת רבות בדרשות בקרב בני הקהילה.

ידועים דברי מרנא הגר"א מווילנא עה"פ במגילת רות "ותרא כי מתאמצת היא ללכת" בכך שכל דבר שבא בקושי והשטן עומד ומפריע, אות וסימן הוא כי דבר זה רצוי ואהוב לפניו ית'. ואת אשר יאהב ד' יוכיח.

וההיפך הוא הנכון דבר הבא בקלות ואין מעשה שטן העומד לרועץ אמור להעלות

הניסיון גדול.

במשך כל השנים האחרונות עברנו תקופות לא קלות בכלל, ניסיונות קשיים שונים ומשונים. בית הכנסת ומוסדות הקהילה עברו רדיפות רבות.

חובתינו וזכותינו היא לעשות מפעם לפעם אתנחתא בינינו לבין עצמינו, להתנתק לרגע קט משטף החיים, להתבונן על התמונה המלאה בפרספקטיבה רחבה יותר. נעצור נא היום בזמן הקושי והניסיון החדש, ונתבונן על אופי והווי הקהילה הקדושה, על איכות וטיב המוסדות הקדושים. ומה הם התוצאות עד היום מכל הקשיים שעברנו.

אחד המחזות שנותנים לי דלק כוח וחיוזוק זה כאשר אני מקבל במעוני בשב"ק מפעם לפעם את הילדים הרכים שבאים להיבחן על תלמודם, איש אינו מחייב אותם לעשות זאת, והם באים צובאים על הדלתות מרצים בפני את חידושיהם, הידיעות הרבות האיכות והרמה הגבוהה, מעידים כאלף עדים על הנשמות הקדושות הגדלות ומתחנכות בין כותלי הת"ת. אלו הם רגעים של נחת המצדיקים את כל העמל והטרחה העצומה. ומוכיחים על טיב המקום וגודל חשיבותו קמיה קוב"ה.

מעז ייצא מתוק

כמה התרונן הלב והתמלא בהודיה ביום שישי האחרון כשהבלבול שרר ברחובות בראותינו את ילדי החמד יודעים את אשר לפנייהם ועד מהרה חובשים את ספסל הלימודים וקול צפצוף לימודם מתנגן ברמה בין היכלי הת"ת בקול עוז המשבית אויב ומתנקם.

גם היום בשעה בה אנו מקיימים את שיחתנו עושים כלל הילדים את דרכם למקומות מרוחקים יותר ומתמידים בלימוד התוה"ק יחד עם מסירות נפשם של המנהל המסור המפקח והמלמדים המסורים.

אם ביום כזה קשה מגיעים כל הילדים מקטן ועד גדול למרות שעבר עליהם ליל נדודים קשה, והם באים בשמחה ללמוד את תורת ד' ויודעים שזוהי ערובת קיומנו, אין לך שמחה גדולה מכך והבנה כי הכל שווה תמורת הנחת היהודית והידיעה כי זה מה שהקב"ה רוצה מאיתנו והיה זה שכרינו.

לא יעלה על הדעת שמקום תורה קדוש ונשגב כמו הת"ת ובית הכנסת. המקום בו מגדלים תורה ותפילה, פנינת חמד זו המעון המובחר של הקב"ה, תעבור קשיים כ"כ גדולים ופגיעה קשה כ"כ בגלל חסרון ודבר לא טוב. ברור שמעשה שטן הוא, ומשכך אנו מובטחים כי מעז ייצא מתוק. אנו רואים כעת רק את חצי הכוס המלאה, ועלינו ללמוד מהניסיון שצברנו במהלך השנים כאשר מהקשיים הללו רק התחשלנו והתחזקנו.

גם כעת מובטחנו כי כאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרוץ, אנו נבחרנו להיות מאהוביו הקרובים של מקום, ודבר זה מחייב אותנו.

החושך סיבת האורה

ההוצאות המשתרגות כעת על כתפי המרא דאתרא שליט"א לבטח עצומות וגדולות הם. מה המסר והבקשה המופנית לנדיבים בעם? כשערכו סרטון עבור הת"ת בכדי להראותו לתורמים מסויימים בו השתקפו מספר ניסיונות ותמורות שחוהה הת"ת, אמרתי שהכתרת צריכה להיות "החושך סיבת האורה" אלמלא נפילתי לא קמתי, תחושה זו מלווה את כל ענייני הקהילה וכל ענייני

ובמוסדות. ועומדים חזקים ומאוחדים מאי פעם, הן הן גבורותיו.

ודאי שההוצאות הרבות המשתרגות על צווארינו הן עצומות, עד היום אני נושא על שכמי עול עצום של חובות העומדים על למעלה ממיליון וחצי ש"ח, וכעת ההוצאות הנוספות יעמדו על עוד מיליון ש"ח לכה"פ.

קריאה נרגשת מופנית בזה לנדיבי הלב. ישנם רבים מתומכי הת"ת בגולה שיש להם את הזכות לתמוך בזכה מקום תורה, שעובר מלחמה כ"כ קשה ולהוציא יקר מזולל, זו זכות מיוחדת ובפרט בתקופה כה קשה, החובות הגדולים שכבר משתרגים על צווארינו, והעול העצום שעומד כעת להיות מונח על כתפינו לשקם את המקום, זו זכות עצומה, וברוך אשר יקים את דברי התורה הזאת.

ישנם מקרים בהם נדרשים לתרום ולסייע בכדי לבנות מקום תורה, ויש מקרים שהתרומה היא לעזור למקום תורה. אבל יש מקרים שהקב"ה מראה באצבעו, זהו המקום הנבחר. כאן בחרתי להוכיח את הנוראות והנפלאות, ואם כן לחזק ולכוון מקום שכזה מה גדולה הזכות העצומה.

מה גם שמדובר בזכות של הקמת ותקומת מקום תורה לקוממה מאשפות.

ושוב נדגיש יש אנשים שיודעים תמיד דרכי שמיים, אין זו דרכינו ואין לנו עסק בנסתרות, אבל יש אנשים רבים שתורמים למקום הזה דווקא בגלל הקשיים הרבים שאנו חווים והמסירות נפש העצומה שהיא מנת חלקינו. זה מראה כמה זכות זו משובחת היא.

לא לתת מקום לפירוד לבבות

לסיום, אנו מבקשים מהגאון שליט"א לעורר על גבי במה זו את מה שנראה לדעתו לבקש בזה תוספת חיוזוק

אדגיש שוב שאין איתנו יודע עד מה, ואין בכוונתי בתשובה זו להצביע על מה עשה ד' ככה לארץ הזאת. אך נראה להציע ולעורר לחזק בקרבנו את הנקודות הנוגעות לבין אדם לחבירו. כמובן לאחר ההקדמה המחוייבת כי בשביל מצוות אהבת ישראל אין לוותר כהוא זה על ההשקפה והדרך המסורה ולו על קוצו של יוד. אך יחד עם זאת אנו מתבקשים להרבות ולחזק גם בתוך המחנה פנימה את המצוות של בין אדם לחברו, להרבות באחדות ולא לתת חלילה כניסה ומקום לפירוד לבבות. וכך נזכה שהקב"ה ינהג עימנו במידה כנגד מידה וישפיע עלינו שפע של חסדים ורחמים גלויים. וכימי צאתינו מארץ מצריים נראה נפלאות בב"א.

"צדיקים כפי שעמלים בתורה בעולם הזה כן עמלים בתורה במתיבתא דרקינא"

דברים שנאמרו במעמד סיום הש"ס במחזור השישי - יום חמישי ט"ז סיון תשפ"ה

באדם שלא בחר טעם, אצלו לא היה לזה שום טעם כמו שאוכלים קרטונים... ואומר החפץ חיים המן היה מאכל רוחני, אם יבדקו את המן בגשמיות במעבדה לא ימצאו בזה שום ויטמינים ושום מינרלים, זה היה מאכל רוחני. לבחור טעם זה לא כפשוטו לבחור טעם, אלא היה צריך להתעמק מי מחיה את האדם, מי יוצר את המאכלים שמחזיקים את האדם, מי גורם לכך שהמאכלים נותנים חיות, הכל הקב"ה.

כך הייתה העבודה של המן, מכיוון שהקב"ה יכול לתת כל הטעמים אז אני מבקש ממנו כך וכך, ואם לא ביקשו אז לא הרגישו שום טעם, זו עבודה רוחנית. במשך ארבעים שנה היו רגעים שהתעייפו קצת, רצו חיים יותר קלים, ממילא באמת להמון לא היה שום טעם במן.

מורי חמי זצוק"ל היה מהלומדים החזקים בכולל חזון איש, יום אחד נכנס יחד עם כמה חברים מהכולל אצל מרן החזון איש ואמר כי יש להם תירוצ' על קושיית רבי עקיבא איגר. החזון איש שמע את דבריהם לקח את המקל שלו והחזיק אותו על כתפיו והחל לפסוע הלך וחזר בתוך החדר, התעמק והתעמק, לאחר כמה דקות הוא נעצר בפנים מאירות: בוודאי שאי אפשר להגיד כך! זה לא מתאים, קושיא של הגרעק"א לא יכולים לתרץ עם 'איינפל', צריך לעמוד עליה, וכי הוא לא חשב על הנקודה הזאת?! וכך היו החיים של דור המדבר לעמוד ולעמוד.

זה היה רבינו הגאון רבי אשר זכר צדיק וקדוש לברכה, זכיתי לשבת עמו יחד בבחורות באותו השולחן בחדר האוכל במשך לכה"פ שנה, והיה מדבר בעיקר עם חבר בעל כשרון ר' מאיר גוימן מאנגליה, והיה חוזר על השיעורים של ראשי הישיבה הרב שך ור' שמואל ונכנס לדקי דקות מה כוונתם, מתכוונים כך או לא מתכוונים כך, זה כן מתאים לומר וזה לא מתאים לומר. לא עניין אותו שום דבר אחר ולא היה אפשר לדבר איתו על שום דבר אחר מלבד בעומק הסוגיא!

וכמו אז, כך כל החיים הוא לא התעניין בשום דבר, הוא לא נפגע משום <<< בעמ' 31

שִׁלַח לְךָ אֲנָשִׁים

פרש"י "למה נסמכה פרשת מרגלים לפרשת מרים לפי שלקתה על עסקי דיבה שדברה באחיה ורשעים הללו ראו ולא לקחו מוסר" והנה בגמ' ערכין (טו.) איתא "בא וראה כמה גדול עוון לשון הרע ומה אלו המרגלים שלא הוציאו לעז רק על עצים ואבנים שאמרו ארץ אוכלת יושביה כך עלתה להם המוציא דיבה על חבירו על אחת כמה וכמה", והקשה בספר 'אפיקי יהודה' שם העמידה הגמ' שלדבר לה"ר על הארץ הוא פחות חמור, א"כ קשה מאוד מה שכתב רש"י שהיה על המרגלים ללמוד ממעשה מרים, והרי היא דיברה על אדם והם דיברו על ארץ שזה פחות חמור, ומניין שאכן היה איסור במה שעשו המרגלים.

והביא בספר 'אפריון' (לבעל הקצשו"ע) ליישב, שיש עבירות שהם בין אדם למקום ויש שהם בין אדם לחבירו, ועוון לה"ר - מלבד מה שהוא בין אדם לחבירו, שמשפילו ופוגע בו ומצער אותו, הרי שיש גם חלק של בין אדם למקום, שמטיל מום ומגנה את מעשה ה', ולפ"ז ברור דברי הגמ' בערכין שיש ללמוד מעוון המרגלים לכל מדבר לה"ר, דאם המרגלים ששם יש רק את הפגם של בין אדם למקום שמטיל דופי במעשי ה' כך עלתה להם, על אחת כמ"כ מי שפוגע בחבירו ויש לו גם עוון בין אדם לחבירו.

וכל זה באדם מעלמא שנפגע ומצטער שמדברים עליו, והמדבר עליו עובר גם בעוון בין אדם לחבירו, אך אצל משה מעוצם ענוותנותו לא הרגיש כלל צער במה שדיברו עליו לה"ר, ושם היה רק את העוון של בין אדם למקום שמטילים מום במעשי ה', ובכ"ז נענשה מרים

כָּל נָשִׂיא בָּהֶם

בספר 'פענח רזא' כתב "לכל נשיא קח א' משבטו, וזהו בהם, לא שישלח הנשיאים עצמן, שהרי לעיל זכר שמות הנשיאים בפ' במדבר, ולא הן השמות שזכר כאן, ועוד דאמר לקמן כולם אנשים ולא אמר כולם נשיאים".

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשִׁיעַ בֶּן נֹון יְהוֹשֻעַ

ידועה הקו' מדוע לא התפלל משה עבור כל המרגלים, ומרנא החיד"א ביאר בפסוק זה "אחשוב כי משה לא נתיירא ממשרתו הנאמן עד שהוצרך להתפלל שיושיעוהו השם שלא ילך אחר עצת מרגלים אך כוונתו שחשב שהמרגלים יתיעצו להורגו ביודעם שהוא חלוק מהם ולכן התפלל שיושיעו שלא יזיקוהו או יהרגוהו".

פניני המקרא

הרה"ג רבי אפרים זאב מאיר שליט"א

מאוד" ב' פעמים, היינו גם ברוחניות וגם בגשמיות, אלא על דרך הפסוק "צדיקים ילכו בה ופושעים יכשלו בה" כך גם הרוחניות של ארץ ישראל מקדשת המקודשים ומטמאה הרשעים, וזה שאמר "אם חפץ ה' בנו" היא טובה מאוד מאוד, אך בה' אל תמרדו" כמו המרגלים, כי אז אדרבא יהפוך השפע לרע ח"ו.

בינו נא זאת, עד כמה כל מעשה ומעשה, ובפרט ישיבת ארץ ישראל יכול להביא שפע של קדושה וטהרה, תורה ומצוות, ומאידך יכול גם להשפיע 'טומאה' ורע ח"ו על האדם, והכל תלוי במעשה האדם אם מקדש עצמו או לא.

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשִׁיעַ בֶּן נֹון יְהוֹשֻעַ

בספר 'ילקוטי שושנים' הביא מעשה שהיה בעיירת וילנא, בגביר אחד שקנה מקום בסמוך לארון הקודש ובמשך הימים התרחבו ספסלי ביהמ"ד, והוסיפו ספסלים גם בסמוך לארון הקודש, וקנה גביר אחר המקום החדש הסמוך לארון הקודש, ובאו למשפט קמ"א אדוננו הגר"א, הראשון סובר שהמקום החדש מגיע לו שהרי הוא קנה מימים ימימה המקום הסמוך לארון הקודש, והשני טוען שהראשון ימשיך לשבת במקום מושבו, ומה לו כי נוספו מקומות.

ופסק הגר"א שאכן הצדק עם השני, והראשון ישאר במקומו, ואסמכ"א אקרא "ויקרא משה להושיע בן נון יְהוֹשֻעַ", ובאה אות יו"ד למשפט לפני ב"ד של מעלה לדון עם אות ה"ה, שאות ה' טענה על אות י' שהיא צריכה להישאר כאות הראשונה משמו, ואת י' טענה שה' תישאר במקומה, ומה לה כי נוסף אות על שמו של הושע. ויצא הפסק שאות י' צדקה, ואות ה' תישאר במקומה הראשון, וכך גם בנדון המקומות - הראשון ישאר במקומו.

פנינים קצרים

וְהַיָּמִים יָמִי בַּפּוֹרֵי עֲנָבִים

הביא החיד"א לבאר "שהימים ההם זמן שכל אחד ואחד הולך לשמור פרדסו בכוריו וענביו והי"ל לירא מעם שבשדות אפ"ה הבטיחם משה שיתחזקו ויקחו מאשר ימצאו ולא ייראו כלל מהם ומשומרי פירות אעפ"י שהזכרים מלאים אנשים".

סֵר צֶלֶם מַעֲלִיָּהֶם

הביא הפענח רזא' שמצא כתוב "מלמד שלא ראו צל צואריהם ביום הושענה רבה".

יוֹם לְשִׁנָּה

וצ"ע דצריך לומר שנה ליום שנענשו מ' שנים למ' יום ובספורנו ביאר דקאי על העונש של ט' באב שזה יום אחד בשנה למשך מ' יום.

הרה"ג רבי אברהם שלזינגר שליט"א

לע"נ הרה"ג רבי ישראל אליקים בין הרב יצחק זצ"ל

הדרכה לבני ארץ ישראל הנמצאים בימים אלו בעל כורחם בארצות העמים

בימים אלו עת צרה וצוקה לעם ישראל היושב בציון. ונוסף צרה לרבים שנאלצים לשהות במקומות שונים בארצות העמים. וזה ללא תוכנית מסודרת מראש. והם שואלים כיצד הם יכולים להסתדר בארצות העמים אם מיני מאכל ומשתה • הדברים נכתבו כדי לעורר את האנשים, להלכה למעשה יש להתייעץ עם מורה הוראה מובהק

משקאות כשרים שנבדקו על ידי הקהילות.

פת פלטר (פת של גוי) - ישנם מדינות שיהודי המקום אוכלים מיני לחמים שידוע להם שלא נכנס בהם שום חומרים אסורים. ויש לברר את זה היטב אצל רבני המקום, ולא להסתמך על שמועות.
דין פת פלטר [פת של נחתום נוכרי] בשעת הדחק - זו שאלה הנשאלת פעמים רבות על ידי עוברי דרכים שנקלעו שלא מרצונם למקומות שונים בעולם ללא תכנון מוקדם. ומה יעשו כאשר הנה מגיעה שבת קודש, ואין בידם לחם משנה לאכול בשב"ק. ושאלתם בפיהם מה הם כן יכולים לעשות. והדבר היחיד שאנחנו מציעים להם זה לחפש מאפיית פיתות, שאופים בה פיתות בלבד, וזאת בגלל שבפיתות לא מכניסים חומרים נוספים מלבד מים, שמרים ולעיתים גם שמן צמחי. ובנוסף שבתנור פיתה אופים רק פיתות אין חשש על הכלים.

חשוב לדעת שכאשר הוא קונה פיתות אלו, אין צורך לצמצם באכילה רק את הנדרש לו לכזית אלא יכול לאכול כרגיל. וכן כתב מו"ר מרן הגאב"ד רבי מרדכי גרוס שליט"א בספר תורת הדרך [סימן כ"א סעיף לד] כשאינו יכול לאפות בעצמו אם אין בהילוך של שמונה עשרה דקות מאפיה של פת ישראל מותר לאכול פת פלטר עכו"ם. וכו' באופן שמותר לו לאכול אין צריך לצמצם באכילתו.
פיתות רגילות - אין בהם חשש כשרות מעבר לדין פת פלטר. וכשאין לו פת אחרת מותר לכתחילה כאשר יש צורך גדול בכך.
ישנם מדינות שהקהילות השונות מפרסמות רשימות של מוצרים שגם כשהם ללא כשרות ניתן לאוכלם. יש לדעת שלא תמיד ניתן לסמוך על רשימות אלו.

סוגי אוכל האסורים תמיד

לחם ולחמניות - רבים מסוגים אלו מכילים איסורים גמורים בעיקר באירופה (מקום שרוב הציבור שאינו יכול לחזור לארץ ישראל נמצא כעת) ועל כן אם לא נבדק היטב שבמקום האפיה הזה אין בו איסורים, אסור מעיקר הדין לאכול את כל סוגי הלחמים והלחמניות וכדומה.

עוגות וכל מיני מאפה - בחששות כשרות גמורות: גלטיץ'מהחי, יין נסך, חלב עכו"ם, תולעים.

על כן אין כל אפשרות לאכול עוגות, ומיני מאפים מمولאים, שאין עליהם כשרות מתאימה.

שימורים - רובם מכילים איסורים או בישולי עכו"ם. ו**קונפיטורות** - חלקם הגדול מכילים יין נסך ממש.

חלב עכו"ם - גם עבור אלו המסתמכים על המתירים, יש לדעת שכל ההיתר הוא רק במדינות אשר בהם הפיקוח הממשלתי הוא אמיתי. ויותר מזה:

גבינות - אין היתר כלל לאכול גבינות, מאחר שגבינות נאסרו בגזירה. (בנוסף, חלק מהגבינות אסורים באיסורי דאורייתא, מאחר שהן מכילות חומרים מהחי שאינם מתבטלים).

חלב לתניוקות - בשעת הצורך יש לעשות שאלת חכם.

ישנם סוגי מאכלים בחו"ל (כגון גלידות, שוקולד, מיני מאפה, חטיפים ועוד) אשר רבים טועים בהם, וחושבים שמכיוון שאותו **מונת מיוצר בארץ ישראל** בכשרות, אז כנראה גם באירופה זה כשר. זו טעות נפוצה מאוד גם אצל יראי השם.

אפילו **אוכל המבושל במקום הנחשב טבעוני** ו**צמחוני**, אם אינו תחת כשרות מהודרת - אין לאוכלו. מכמה סיבות, יין נסך, בישולי עכו"ם, תולעים, ועוד. שמצויות כמעט בכל תבשיל שמתבשל שם.

גם **בביצים** מבושלות יש דין בישולי עכו"ם, וכך נפסק בשולחן ערוך (יו"ד סי' קי"ג סי"ד) שביצה אסורה בבישולי נכרים.

הכשרים

הכשרויות בחו"ל מתחלקות לשניים:

כשרויות כלליות, וכשרויות מקומיות.

כשרות כלליות - ישנן ועדות כשרות אשר נותנות כשרות בכל העולם. חלקם ברמה גבוהה מאד, חלקם - נמוכות מאד. ורובם באמצע. יש לברר היטב לפני שצורכים מוצרים המוכשרים על ידי הכשרויות השונות.

כשרויות מקומיות - בדרך כלל, מדובר ברבני הקהילות השונים, ולעיתים קרובות מדובר במנהל מוסד או ברב בית הכנסת, הנותנים כשרות לדבר הקרוב לליבם. ישנם רבני קהילות אשר רמת הכשרות בקהילתם גבוהה מאד.

אולם בחלקם, רמת הכשרות נמוכה מאד, ובעיקר מדובר בכשרות שניתנה ע"י רבני קהילות שדרישת הכשרות של קהילתם אינה גבוהה במיוחד.

מסעדות - ישנם מסעדות ברמת כשרות טובה מאד. מסעדות אלו מקפידות על רמת הבשר והעופות שמשתמשים בהם, וכנ"ל בהמוצרים האחרים, ובעיקר על נושא התולעים (חסה, כרוב, וכי"ב: כנ"ל, גם השימוש באצות ים מחייב בדיקה יסודית על ידי משגיח שלמד את הנושא) . וישנם מרבני קהילות שאינם יודעים כשרות - מה... וממילא גם המסעדה בכשרות קהילה כזו תהיה ברמה נמוכה מאד.

נושא **השחיטה** פרוץ ביותר בארץ ישראל ובעולם כולו. אולם, אם בארץ ישראל, יודע כל יהודי ירא שמים לחפש עופות ובשר בכשרות מהודרת, הרי שכאשר מגיעים למדינות אחרות - לא ברור לאורח איזו היא שחיטה מהודרת. כנ"ל גם **מוצרי חלב וגבינה**. חלק ניכר ממוצרי החלב המשווקים ככשרים באירופה - רמת הכשרות שלהם אינה מספקת כלל. ומצינו גם גבינות האסורות מדאורייתא כשהן נושאות חותמת וכתיתב "חלב ישראל, גבינת ישראל".

בני הקהילה מכניסי האורחים - רבים מבני הקהילות מזמנים את אחיהם שנקלעו למקום מגוריהם לשהות ולסעוד בביתם. מו"ר מרן הגאב"ד שליט"א כתב בספר תורת הדרך (פרק י"ט ד') כשהמארח הוא ירא שמים אין צריך לשואלו על כשרות המאכלים, אבל בשלא ידוע או שמשער שיש למארחו חוסר ידיעה בעניני כשרות, יש לשואלו. עכ"ל.

בדרכים

קפה המוגש בבתי קפה ובדרכים, (קפה **אספרסו**, **פילטר**, וכדומה) - יש לבדוק שהקפה היוצא מהמכשיר להכנת הקפה, יוצא מצינור שאינו מוציא גם את החלב.

כשנמצאים בדרך ומבקשים מים חמים כדי להכין אוכל (מנה חמה וכדומה) - אם המים מגיעים מקומקום רגיל, מותר לכתחילה להשתמש בהם. כאשר המים מגיעים ממכונה להכנת קפה, צריך לוודא שהמים אינם מגיעים מהצינור שזורם שם גם חלב.

אין לאכול בשולחן אחד **יחד עם הנהג הגוי** וכדומה, בזמן שהוא אוכל מאכלות אסורות. ובשעת הצורך יאכלו על מפות נפרדות.

כשרות בבית המלון או בדירות שכורות

ברוב בתי המלון יש קומקום חשמלי, וישנם בתי מלון שיש גם כוסות חרסינה לקפה. בקומקום, מעיקר הדין מותר להשתמש לכתחילה. אבל יראי השם מקפידים למלא את

הקומקום מים עד למעלה, ולהרתיח אותו כדי להכשירו.

כוסות חרסינה - לכתחילה ישתמש בכלי חד פעמי. כוסות החרסינה שנמצאים בחדר, בשעת הדחק ניתן להשתמש בהם [משום "סתם כלים אינם בני יומם"]

שקיות קפה (רגיל, מגורען, ללא קפאין), סוכר, ותה ללא **טעמים המונחים בחדר** - מותרים לכתחילה. יש לשים לב, לעתים נמצאות בחדר שקיות קפה שהן תערובת של קפה, אבקת חלב וסוכר, ואין להשתמש בהן.

תה עם טעמים - אין להשתמש.

מלבין קפה - אין להשתמש בו.

ישנם בתי מלון שיש בהם מטבחון ולעיתים גם כלי אכילה. המטבחון טרף וכלי האכילה טרפים.

שימוש בכיריים - חייבים לכסות את הכיריים עם נייר כסף.

כיריים אינדוקציה - ניתן להפריד עם נייר אפיה וכדומה, ולהשתמש.

תנורים - יש לשאול על כל תנור לגופו טרם השימוש.

לכתחילה יכסה את משטחי העבודה והשולחן במלון ובדירת אירוח, טרם האכילה. שימוש קר (ולא חריף) בכלים שאינם כשרים, מותר באופן חד פעמי.

אין להשתמש בכלים של גוי באופן קבוע גם כאשר נעשה שימוש קר. דין זה כולל גם שולחנות לא מכוסים, משטחי עבודה במטבח, וכיורים.

אם רוצים להכשיר את הכלים, יש להתייעץ עם מורה הוראה כיצד לעשות זאת.

חימום אוכל כשר - ניתן לחמם אוכל מוכן בשתי אפשרויות: (א) חימום בכל תנור, כאשר האוכל סגור בשתי שכבות של נייר כסף או ניילון עמיד לחום גבוה. יש להקפיד שהסגירה תהיה מוחלטת. (ב) אפשרות נוספת היא לסגור פעמים בשקית ניילון סגירה הרמטית, ולהכניס למיקרוגל במלון. ישנם בתי מלון, בעיקר בארה"ב, שבהם מצוי מיקרוגל בחדרים. כמו"כ תמיד ניתן לבקש ממטבח המלון שיעשו זאת עבורכם ויחממו את האוכל. אומנם, יש להקפיד להדגיש לפניהם שהאריזה חייבת להיות סגורה לגמרי. [אנשי המטבח מעוניינים לעשות חור בסגירה, מכיוון שלא רוצים שזה יתפוצץ בתוך המיקרוגל, ועל כן מחוררים את האריזה] וכן יש גם צורך להסביר להם שלא יחממו בחום גבוה מידי את האוכל הארו.

כל זה בשימוש לא קבוע, אבל בשימוש קבוע, יש להכשיר את התנור/מיקרוגל וכדומה.

כלי בישול

אם קונה כלים חדשים לבשל חייב להכשיר ולטבול את הכלים.

אם הגוי קונה לעצמו, לא חייב טבילה אבל

יש להכשיר את הכלים.

כיצד יכשיר אותם, ימלא מים חמים עד

שפתם וייתן למים לגלוש לשולי הכלי.

בשעת הצורך ניתן להשתמש בנייר כסף וכלים חד פעמים מאלומיניום, אף ללא כשרות. אי"ה בהמשך נכתוב כיצד נסתדר במלון או במקום השהיה בחו"ל ביום שבת קודש.

לאורו נלך < מעמ' 28

דבר, לא שם ליבו לשום דבר, רק שקיעות בתורה וביראת שמים, ודוקא הוא זכה שהיה לו מבט חודר ומעמיק ואמיתי וסייעתא דשמיא גדולה.

הגמרא בסוף מו"ק אומרת (כט.), אמר רב חייא בר אשי אמר רב תלמידי חכמים אין להם מנוחה לא בעולם הזה ולא לעולם הבא שנאמר "לכו מחיל אל חיל יראה אל אלוקים בציון". מבאר רש"י שהולכים מבית המדרש לבית הכנסת ומבית הכנסת לבית המדרש אחר, מתעלים כל הזמן עוד דרגה ועוד דרגה. ואומר תוס' הרא"ש שם בגמרא, צדיקים כמו שעמלים בתורה בעולם הזה כך עמלים בתורה במתיבתא דרקיעא ועוברים מבית המדרש לבית המדרש.

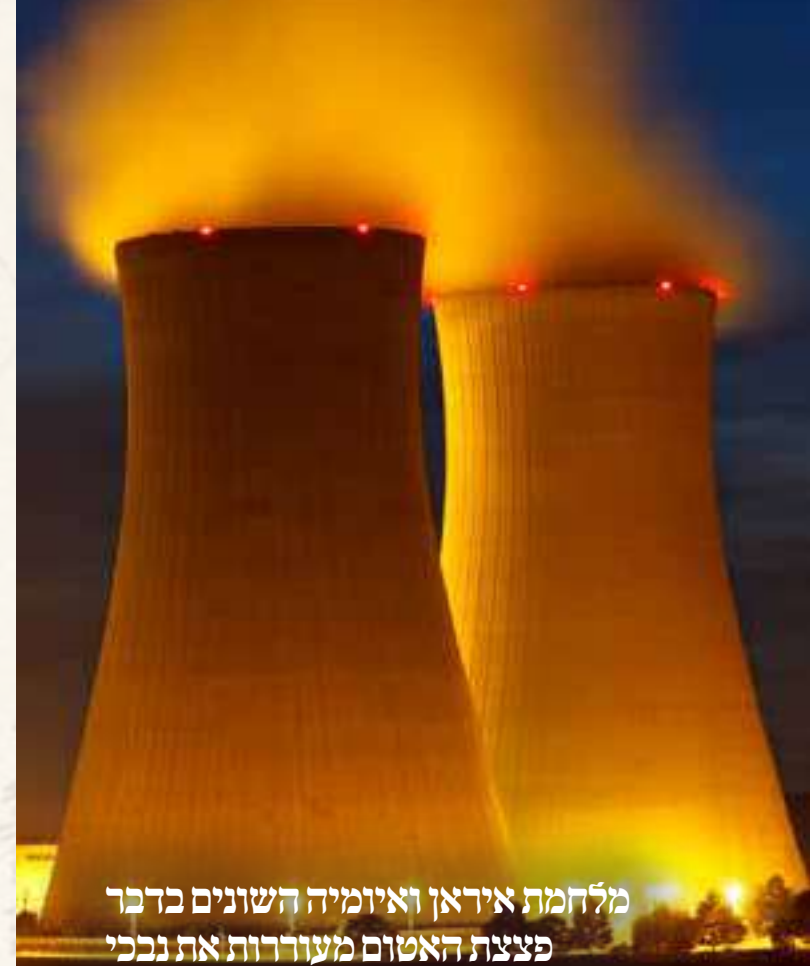
ואינו דומה העמל בתורה כאן לעמל בתורה שם, עמל התורה כאן תלוי בבחירה של האדם, אם הוא לא בוחר לעמול אז הוא לא עומל, שם בעולם האמת זה כבר לא תלוי בבחירה של האדם, עד כמה שהוא עמל כאן כך באופן אוטומטי הוא עמל הלאה והלאה, ואם לא עמל כאן בעולם הזה אז לא יהיה לו שם כלום.

הגמרא בתענית אומרת עתיד הקדוש ברוך הוא לעשות מחול לצדיקים, והוא יושב ביניהם בגן עדן וכל אחד ואחד מראה באצבעו שנאמר 'ואמר ביום ההוא.. זה ד' קייינו לו ויושיענו זה ד' קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו'.

אומר הגאון בביאור הדברים מה שאדם עמל בתורה וביראת שמים ובמידות טובות בכל כוחו בעולם הזה ולא הגיע עד הסוף, אז שם בעולם האמת ישלימו לו, הצדיקים יראו באצבע ויגידו 'זה ד' קייינו לו', 'התוס' שלא הצלחתי להבין עד הסוף על אף כל העמל שעמלתי עכשיו אני מבין אותו, המעלה שלא הגעתי לקנות אותה עד הסוף, עכשיו הצלחתי לקנות אותה כל אחד לפי דרגתו'.

סיום הש"ס הוא זכות גדולה מאד, מרן הרב שך היה אומר שמי שעשה בחייו בשביל אחרים בעולם הזה, הוא יעשה עוד ועוד יותר לאחר מכן בעולם הבא. הקב"ה יעזור לכל משפחתו וכל התלמידים שלו שנוכה במהרה להתאחד בתחיית המתים.

מדוע החימוש האטומי

מלחמת איראן ואיומיה השונים בדבר פצצת האטום מעוררות את נכחי קורות יצירת האיום העולמי החדש. כד כבד עם התפילות והחיזוקים העצומים לשלום של ישראל. נתחזק באמונה וכבטחון שהכל מאיתו יתברך. לפניכם סקירה היסטורית קצרה אודות הפצצה המתקתקת

עם מאבקים קשים כדי לבסס את שלטונו אחרי ההפיכה הצבאית שביצע. מי שסייע לו במאבקיו היו הקומוניסטים העיראקיים. תלות הדדית התפתחה בין הצדדים, האחרונים סייעו לו במגעים מול ברית המועצות. אחד ההסכמים שנחתמו באמצע שנת תשי"ט התייחס לשיתוף פעולה גרעיני בין המדינות.

הסובייטים התחייבו להקים כור גרעיני בשטח עיראק, לספק אורניום מועשר עבור הפעלת הכור ולהכשיר כח אדם עיראקי בתחומים השונים הנוגעים בטכנולוגיה הגרעינית. נוסף לזאת הסכימה ברית המועצות לערוך בדיקות גאולוגיות בעירק כדי לגלות מרבצי אורניום.

נאמני המפלגה הקומוניסטית ניסו לבצע הפיכה צבאית בעיראק. קאסם דיכא את המרד ביד קשה, והסיוע הסובייטי לעיראק הופסק.

תמוז 1 ותמוז 2

בשנת תש"כ כמה חודשים אחרי שיצאה משלחת עיראקית למוסקבה נחתם הסכם להרמת כור מחקר גרעיני בעיראק. מיקומו נקרא א-טוויאת והוא שכן עשרים ק"מ בערך מדרום מזרח לבגדד על גדות החידקל.

בקץ תשכ"א נחתם הסכם להקמת כור ייעודי. בחורף תשכ"ג פרקו ארבע אוניות סובייטיות מטענים עבור הכור. היה שני מגה ואט. הוא הוזן מאורנים מועשר בריכוז לא גבוה של עשרה אחוזים בלבד. לא לשימוש לצרכים צבאיים.

בקץ תשכ"ו נחנך הכור, כאשר שר ההגנה של ברית המועצות ביקר בעיראק נחתם חוזה לשיתוף פעולה בתחום האנרגיה האטומית. ברית המועצות התחייבה להעלות את הספקו של הכור לחמשה מגה ואט.

אחר תשע שנים מאז בוצע ההסכם החולפה ליבת הכור והפעילות שלו דרשה אורניום

מועשר בריכוזים גבוהים, ואפילו ריכוז של שמונים אחוזים.

יחד עם זאת ברית המועצות הפעילה פיקוח צמוד על הכור ומנעה העברת טכנולוגיות לפיתוח נשק גרעיני. העיראקים נטשו את התוכנית.

נטשו את התוכנית אבל לא נעצרו והתחילו לבחון דרכים להפקת פלוטוניום.

כשעיראק חתמה הסכם עם צרפת שהבטיחה לספק לה שני כורים גרעיניים "תמוז1" ו"תמוז 2", התחילו בישראל לגלות עניין בנושא התחמשות העיראקיים, והמודיעין הישראלי ניסה להשיג מידע על קצב התקדמות בנית הכורים.

בערך בשנת תשל"ז סיימו העיראקים לבנות את תמוז 1 במרכז המחקר של א-טוואיתא. זה היה כור גרעיני בן ארבעים מגה וואט המקורר במים רגילים.

מעניין הוא כי השם תמוז ניתן לכור בשל החודש בו עלתה מפלגת הבעת' לשלטון. בשנת תש"מ סופקו לעיראק 12.5 ק"ג של אורניום מועשר ברמה של תשעים ושלשה אחוזים, אלו אוחסנו בכור תמוז 2. הייתה זו דרישה של עיראק בתמורה לנפט שהזרימה לצרפת, אספקה שהייתה נחוצה לה מאוד בשל משבר האנרגיה העולמי.

בערך בשנת תשל"ח מונה ראש אמ"ן להעריך את תוכניות הכור העיראקי. ההערכה הייתה כי העיראקים היו מסוגלים לייצר כארבע פצצות פלוטוניום כל שנה.

כשנה אחר הפצצת הכור טען פרופסור בריטי לפיזיקה כי כדי לייצר די פלוטוניום לנשק גרעיני היו נדרשים לכור עשורים ולא שנים.

בשנת תשע"ה טען אותו מדען כי הכור שהופץ תוכנן על ידי הצרפתים כך שבכלל לא יתאים לייצור פצצות,

את האמת לא ניתן לדעת, אך כפי הנראה אותם שנים הייתה ישראל מאוימת באמת וחששה שעיראק מתקדמת במהירות לקראת נשק גרעיני.

איום השואה השניה

ישראל ניסתה לפעול בדרכים דיפלומטיות

יחד עם ארצות הברית פעלה במשך שלוש שנים כדי לשכנע את צרפת שיפסיקו לעזור לפרויקט הגרעין האיראני. הדיפלומטיה הזו נחלה כשלון. לצרפת היה אינטרס לאומי לשמור על יחסים עם סדאם חוסיין ועם העולם הערבי.

האיראנים היו גם הם מאוימים מהשכנה המתחמשת בנשק גרעיני ובתחילת מלחמת עיראק-איראן ניסו להתקיף את הכור עם מטוסים איראניים. הכור ניזוק קלות, וצוותים צרפתיים סייעו לשפץ אותו.

בשל ניסיון התקיפה תוגברו אמצעי ההגנה על הכור נוספו טילי כתף ועוד.. הכור הוקף בסוללות עפר וחומת מגן בגובה שלוש מטר ואף תכננו להקיף אותו בבלוני הליום הקשורים לקרקע עם כבלי מתכת.

בישראל התחילו לעקוב בעניין אחר הנעשה בעיראק, הוקמה חוליה ליירוט שיחות של המומחים שעסקו בבניין הכור. ביחידה נקלטו אלפי תשדורות עם מידע טכני רב. בין השנים תשל"ט לתשמ"א נרשמו פגיעות בציד ובאנשים הקשורים לכורים בעיראק בעיקר על אדמת צרפת ואיטליה. כך התנקשה ישראל בראש תוכנית הגרעין, היא גם בצעה חבלה במטען לציד ליבת הקירור עוד לפני שנשלח מצרפת לעיראק, למרות הכל הפרוייקט נמשך.

עיקר השינוי חל בשנת תשל"ז כאשר עלה בגין לשלטון. בגין שמשפחתו נרצחה בשואה היה מאוים משואה שניה.

במכתב הסבר לרייגן כתב: "יותר משנתיים חי אני בסיוט. שוב ושוב שאלתי את עצמי - מה אעשה? בכל מקום שהלכתי בו פגשתי ילדים [...]. שאלתי את עצמי מה יקרה לילדים אלה [אם בעוד חמש שנים] אויב אכזר וצמא דם שהשתף בכל מלחמה נגד

ישראל ואף פעם לא חתם על הפסקת אש עם ישראל - אויב זה יחזיק באפשרות להשתמש בפצצות אטום נגד ילדים אלה". הפחד גבר כאשר הרודן העיראקי נשא נאום בו איים בהשמדת העם היהודי. יש לכתוש את תל אביב בפצצות, כך אמר.

החלטה על יציאה למבצע

האמריקאים הגיבו בגינוי חריף ובישראל המשיכו לתכנן את המבצע.

כאמור האיראנים ניסו גם הם לפגוע בכור, הם הגיעו מצויידים במספר לא מספק של פצצות. חלק מהפצצות שהטילו על הכור קפצו מעל הכור ופגעו במבנים סמוכים.

התועלת של ישראל מהתקיפה הייתה דווקא לאחריה. אחר התקיפה הגיע מטוס איראני וצילם את נזקי התקיפה. התמונות שהיו באיכות גבוהה הגיעו לישראל ושמשו כמידע מודיעיני קריטי. כמו כן בגלל התקיפה האיראנית ברחו מאות מהנדסים צרפתיים והבנייה של הכור התעכבה בעוד מספר חודשים.

כשנה וחצי לפני התקיפה, בעת דיון של ועדת השרים נחלקו הדעות. אלו מצדדים בעד ואלו נגד.

אלו שהתנגדו טענו שתקיפה תפגע בהסכם השלום עם מצריים ותיצור דעת קהל עולמית עוינת שתעלה לישראל בסנקציות.

היו שטענו שהפצצת כור פעיל תגרום לזליגה של חומרים רדיואקטיביים, ופגיעה באזרחי בגדד. היה חשש כי המבצע היה עלול לגרום לעולם הערבי להתאחד למלחמה נגד ישראל, ואף לתקיפה של מתקנים צבאיים ושל אזרחים בישראל.

כמו כן הייתה התלבטות האם יש בכלל יכולת טכנית וצבא להוציא לפועל מבצע שכזה. התומכים טכנו כי יש הוכחות על כוונתה של עיראק לעשות שימוש צבאי בכורים, מנגד

הכור עוד לא התחיל לפעול ולכן יש לנצל את המומנטום רגע לפני הפעלתו.

מלחמת עיראק איראן גרמה לכך שהמומחים מארצות זרות שעבדו בכורים עזבו את עיראק כך שלא ייגרם להם נזק. מערך ההגנה האווירי סביב הכור לא הושלם. הערכה הייתה שהעולם הערבי לא יתאחד למלחמה, יהיו גינויים, לא סנקציות ואולי יהיו מדינות שיברכו כל המהלך בשתיקה.

תכנון המבצע

משהוחלט על המבצע היה צורך להתחיל לאסוף מידע, כדי לצאת לתקיפה נדרשו לדעת איך בנוי הכור ומהו מיקומו המדויק, איזו הגנה אווירית יש לכור, ואיסוף נתונים שיאפשרו "לסלול" נתיב אווירי בטוח לבגדד וחזרה.

את המידע על הכור השיגו בנקל. מורכב יותר היה להשיג מידע על מרכיבי ההגנה של הכור. בנקודה זו לא הספיקו תמונות, המידע התבסס גם על שיתופי פעולה וחילופי מידע עם סוכנויות מודיעין של מדינות ידידותיות. היה צריך לחשוף מידע בלי להחשף, בלי לעורר סימני שאלה. היה ברור שמדינות העולם לא יתנו גב למהלך שכזה.

קביעת נתיב הטיסה היה החלק המורכב. הוא דרש עבודה רבה של איסוף מידע פענחו וגיבוש נתיב כזה שימנע גילוי של המטס על ידי הירדנים הסעודים והעיראקים. מטוסים בשמים זו לא עובדה שניתן להחביא, וודאי לא כשמדובר בצי שכזה מה עוד שהוא טס בגובה נמוך (בישיבת תפרח למשל, ששמעו את המטוסים טסים מחצרים, הבינו מיד שמשוה מתחולל.....)

גיבוש נתיב הטיסה התגלה כתחום המורכב ביותר מבחינה מודיעינית. עבודה רבה של איסוף מידע ושל פעילות המודיעין נעשתה בסודיות ועד לרגע האחרון שלט המידור. אפילו הטייסים לא ידעו על מה

הם מתאמנים. מלכתחילה התכנון הראשוני לתקיפה התבסס על מטוסים מדגמים להם היה טווח נסיעה מספיק ללא תדלוק אווירי. ואז התרחשה באיראן המהפכה האיראנית.

באיראן התרחשה מהפכה, השאה נמלט, חומייני עלה לשלטון, וההסכמים שנחתמו בין איראן לאמריקה התבטלו. האיראנים חתמו על הסכם של רכש מטוסים מארצות הברית - הבאים אחריהם היו ישראל. כיוון שהאיראנים לא רכשו לבסוף את המטוסים, הציעה ארצות הברית לישראל להקדים לקבל את המטוסים אותם התכוננה לרכוש.

מטוסים אלו לא הוכרוזו מבצעיים, ובחיל האוויר לא התכוונו לשלב אותם מלכתחילה במבצע אלא שלאחר מכן הוברר שהם מתאימים מאוד מבחינת הטווח, יכולת נשיאת חימוש ועוד.

בישראל התחילו לתכנן את המבצע והטייסים החלו להתאמן, לדעת על מה הם מתאמנים.

נדרש מהם לטוס במהירות נמוכה מזו שמקובלת לטיסה מעל שטח אויב, כדי לחסוך בדלק.

כמו כן היו צריכים לבדוק האם אפשר להשליך מכלים נתיקים. לפי ה"ספר" היה אסור להשליך את המכלים הנתיקים כשהמטוס טעון בפצצות, מה שיכול לגרום לחיכוך קטלני העלול להסתיים באסון אווירי. אבל טיסת ניסוי הוכיחה את ההפך, כשהפצצות מוצמדות לכפני המטוס הושלכו המכלים בצורה חלקה ומוצלחת.

זה לא שלא היו סכנות...

והטייסים נשלחו על מנת שלא כולם יחזרו... היה ברור שהמטוסים הישראליים ייאלצו להתמודד מול טילי קרקע אוויר ומטוסי יירוט. הם השקיעו הרבה זמן בתרגולי תמרון. כניסה לקרב אווירי בלי שימוש במבער אחורי כדי לחסוך בדלק.

הטייסים ידעו שאם יצטרכו לנטוש את המטוס באמצע הדרך, כפי כנראה יבואו לחלץ אותם, אבל די ברור שלא יצליחו לעשות זאת, תלוי בנקודה בה ייגמר הדלק במטוס.....

התרגולים המסיבים נעשו מתחת לאפס של האמריקאים. ארה"ב ממנה רכשו את המטוסים לא העניקה מתנות חינם, היא הציבה בבסיסי חיל האוויר "משקיפים", כאלו שנועדו לוודא שישראל משתמשת במטוסים אך ורק באופן נאות, ולפי טעמה.

המשקיפים עקבו מקרוב אחרי פעילות המטוסים. וכמעט בלתי נמנע היה להסתיר מהם את ההכנות ואת התרגילים המרובים שנעשו כהכנה לתקיפה.

ארע, ובזמן די סמוך לתקיפה, נפלה מזוודה מידול של קצין מודיעין בכיר. מהמזוודה התפזרו שטרות כסף עיראקיים. את השטרות חילקו לטייסים בשל הערכה שחלקם לפחות יפלו בשבי. הישראליים שנחרדו מהאפשרות שמא האמריקאיים יבחינו בשטרות המעופפים הסתערו עליהם ואספו אותם חזרה. האמריקאים לא הצליחו להבחין בפעילות חריגה, חלקם ננזפו אחר מעשה.

התאריך, היעד הרשמי נקבע לקיץ תשמ"א אבל כשהתקרב, המועד המתוכנן הוחלט לדחות את התקיפה במספר חודשים.

ציאה לדרך

המטוסים יצאו ללא מערכות

ניסיון יצירת קשר עם הטייסים היה גורם להעמדת צי שלם של מטוסים נגדם, מכמה וכמה צבאות בעולם.

היה צורך להחליט על מתווה פעולה תוך דקות. בישראל ידעו כי החלטה להחזיר את המטוסים פרושה החלטה על ביטול הפעולה. כי הכור עמד ממש לפני העשרתו באורניום, מה שהיה מונע את היכולת להפציץ אותו מחשש לזליגה רדיואקטיבית.

בשל הסיכון שהעיראקיים יזניקו מטוסי יירוט חיפו מטוסי אף 15 על מטוסי האף 16 כמו כן זוג מטוסי אף 15 טס מאחור והיה מצויד במשדרי לוחמה אלקטרונית בשביל לשבש את המכם של סוללות היירוט העיראקיות.

המטוסים חלפו דרך דרום ירדן, המשיכו וחצו לעבר המדבר הסעודי עם הקושי לנווט בו.

אחרי שעת טיסה הושלכו מכלי הדלק הנתיקים, המטוס עבר למצב חסכוני בדלק. הטייסים לא יכלו לתאם ביניהם את השלכת המכלים והם הוטלו באופן אקראי ומפוזר.

המטוסים התקרבו לנקודת הצינון הרביעית הקרובה למקום ההפצצה. ואז הוברר שוב כי מידע מודיעיני אינו מספק. נקודת הצינון הייתה אגם גדול, שבתוכו אמורה להיות רצועת יבשה. אבל רצועת יבשה לא הייתה.... המודיעין לא ידע לדווח כי לפעמים כשהאגם מלא מים רצועת היבשה מתכסה כליל.

כמו כן, למרות הניסיון למפות את כל עמודי החשמל שבדרך, כשהגיעו לאזור יישוב נתקלו בעמודי מתח גבוה. הטייס במטוס הראשון פרץ לקשר והזהיר מפני אנטנות ועמודים שאילצו את הטייסים להטיס את המטוס מעליהם מה שחשף את המטוסים לגילוי לסעודיה ועיראק.

בישראל קלטו את התשדורת ונבוכו, הם לא ידעו אם אכן האיתות עבר לעיראק, במקרה שכזה, הטייסים נוסעים לתוך מלכודת פרושה, מנגד

סביב הכור, בלונים נגד מטוסים

סביבה ובתווך למטה היעד.

בשעה חמש וחצי אחר הצהריים, עת כמעט שקעה השמש בבגדד, עלו המטוסים לגובה של עשר אלף רגל, בצעו תמרון והפציצו את הכור בזווית של שלושים וחמש מעלות. כל מטוס הטיל בתורו בהפרש של חמש שניות זה מזה מטען של שתי פצצות במשקל טון, סך הכל 16 טון פצצות, כאשר התכנון שמחציתם יתפוצצו מיד, החצי השני של הפצצות צוידו במרעום כדי שיתפוצצו רק אחרי שיחדרו לעומק הכור. 12 מהפצצות חדרו אל הכור והרסו אותו שבעה מתוך שמונת הטייסים עמדו במטרותיהם.

יש שטענו כי העובדה שחלק מהפצצות לא התפוצצו מנעה את שיקום הכור בשנים הבאות.

בניגוד לכל התרחישים מהצד העיראקי נרשמה כמעט אפס תגובה.

מיד לאחר שחרור החימוש היה על המטוסים לבצע תרגילי התחמקת מטילים אפשריים והמשיכו לטוס בגובה בינוני עד למרחק כעשרה ק"מ.

בזמן היציאה היו התרעות על טילי אס איי 2 אבל לא על טילי אס איי שש. לעבר שני הטייסים האחרונים שוגר טיל כתף.

הטיסה חזור בוצעה נגד השמש כדי להקשות על האויב. למרבה ההפתעה אף מטוס לא הוזנק אליהם.

והמטוסים שבו לבסיסים ונחתו בשלום.

תוצאות התקיפה

בעיראק גרמה התקיפה להוצאה להורג של כמה מהאנשים שהיו אמורים לשמור על שלמות הכור.

בעולם גרם לביקורת חריפה נגד ישראל ולגינוי מצד ארצות הברית, מדינות העולם והאו"ם. ארצות הברית הקפיאה משלוח ציוד צבאי אמריקאי לישראל.

ארצות הברית הוקיעה

בחרירות את תקיפתה המתקן העירקי והכריזה שאפשרות הפשיטה הייתה כרוכה בהפרה של החוק האמריקאי. הפרה זו הייתה עלולה להביא להשהיית הסיוע הצבאי האמריקאי לישראל. וכמובן שממשלות ישראל דחתה את המחאו והתגובות השליליות כלפי המבצע.

אגודת הרבנים כתבה אז מכתב לנשיא ארצות הברית, "אגודת הרבנים דארצות הברית וקנדה היא הגוף הרבני הוותיק ובעל הסמכות הבינלאומית הגדולה ביותר. היא נוסדה בשנת 1092 וחברים בה חמש חמאות חרבים דגולים היא מזועזעת ונחרדה מהחלטתם להשעות את אספקת מטוסי 16 לישראל.

בין חברנו נמצאים הרבה רבנים קרובות שואה להם זכרונות מעוררי פחד מתקופת ההשמדה, דעתנו כי הכור האטומי אוסיראק בעיראק שהיה מיועד לייצר נשק אטומי נגד ישראל איים חס וחלילה בשואה חדשה על עמנו לפי ההלכה האומרת כי הבא להורגך השם והרגו הייתה הריסת הכור האטומי בעיראק על ידי ישראל פעולה מוצדקת של הגנה עצמית אנחנו בטוחים כי ארצות הברית שהייתה תמיד ידיד נאמן ומגן עוז לישראל לא תצטרף שום מאמץ הטיל סנקציות על ישראל או להעניש אותה באיזה אופן אחר על פעולתה וכי היא תוסיף לשמור על ידידותה וקשריה האמיצים עם ישראל"

עה"ח הרב משה פיינשטיין נשיא (מזן) האגרות משה זצוק"ל)

הנס הגדול התברר עשר שנים מאוחר יותר

התקיפה ללא חיסלה את פעילות הגרעין העיראקי כפי שהוברר בשנת תשנ"א במלחמת המפרץ הראשונה. אבל הוא דחה את היכולת הגרעינית שלה..

עשור אחר כך הוברר חסד ד' בהפצצת הכור, אף אחד לא רוצה לדמיין מה היה קורה עם עיראק הייתה מצוידת אותם ימים בנשק גרעיני.

סיפר הרב מנחם שטיין שליט"א:

הפחד מהפצצת מדינות ישראל על ידי מדינות ערב היה מוחשי, נוספה על כך העבדה שסדאם איים עשרות פעמים על כתישת ישראל. בגין התקשר לצדיק המקובל באבא סאלי, כמו כן אל רבינו הגדול מרן הרב שך שנתן את ברכתו.

הבבא סאלי התעניין מתי המבצע אמור לצאת אל הפועל, ראש הממשלה הוסיף שהתכנון נקבע לשעה שתיים עשרה וחצי צהרי יום השבועות. הבבא סאלי ביקש להעתיק את המבצע לשעה שתיים וחצי. ראש הממשלה המופתע אמר שהדבר לא תלוי בו, אבל בכינוס הדרג המדיני הגיש בקשה לשינוי זממן המבצע. לימים שאל רבי יעקב אדלשטיין שאל את הבבא סאלי מה ההבדל אם המבצע היה מתקיים בשעה שתיים וחצי, או בשעה שתים עשרה וחצי.

הבבא סאלי השיב כי לפי חשבוננו, בחורי הישיבה שעמלו כל הלילה על תלמודם, ישנים בבקר, אוכלים את סעודת היום בשעה שתיים עשרה אחת, ובשעה שתיים שלוש כבר חוזרים לבית המדרש אחר סעודת מצוה ובשביל מבצע שכזה צריך זכות של לומדי תורה.

עוד אחד מהסיפורים שבגין שלח אל מזכירו של כ"ק האדמו"ר מלעלוב וביקש

כח עליון".

את אישורו וביקש שיתפלל להצלחת המצע. בחג השבועות אמר הרבי לגבאי שקיבל על עצמו יותר מדי. כמה שעות אחר כך קיבל הרבי שיתוק בכל חלקי גופו..

עשר שנים אחר הפצצת הכור הגרעיני בעירק, ערב חג השבועות תשמ"א התראין אחד הטייסים לעיתון ישראלי וסיפר כי הטייסים הופתעו מכך שלא קרה להם כל נזק. הם ציפו לתגובה עיראקית ולקרב אווירי ליד בגדאד או בדרך חזרה. "אין הסבר מדוע העיראקים לא הרימו נגדנו את המטוסים שלהם, חשבנו גם שבשל מלחמתם עם איראן יהיו פטרולים של מטוסים באוויר. אבל הם לא היו. אילו היה בתוכנו אדם דתי היה אומר: כאן הייתה אצבע אלוקים מעשה ניסים. הכל הלך חלק לא נחשפנו, לא לחמנו בנו פגענו בו. האם זה רק צירוף מקרים?"

בספר תמוז בלהבות על הפצצת הכור נכתבו דברים דומים כשהרמטכ"ל וממפקד חיל האוויר ערכו תחקי אחר ההפצה נערך שחזור לפרטי פרטים.

אחד הטייסים אמר: "אין קרה שלא אירעה אך תקלה במטוסים. נכון אף 16 מטוס טוב מאוד אך גם למטוסים טובים יש תקלות, אינני מבין את התופעה שכל המטוסים חזרו אחרי ההפצצה אף ללא תקלה אחת זו תופעה שאינה מוכרת בתעופה, על כך אחד הגיב אחד השומעים באירוע בפסקנות: "זה רק מן השמים כח עליון".

טלית בשותפות ישראל ושותפות אשה ונכרי

שותפות בציצית אחת

כתב בשולחן ערוך (או"ח סי' יד ס"א): טלית של שותפין חייבת בציצית, דכתיב על כנפי בגדיהם. [ומקורו במסכת חולין ומבואר שם אף שנחלקו חכמים ורבי אלעאי בראשית הגז, לכו"ע חייבים בציצית שנאמר על כנפי בגדיהם ועי' להלן מה שדנו האחרונים אם לדידן כחכמים צריך הריבוי לזה או לא]. אכן האחרונים דנו שהרי צריך שיעור בגד כדי להתחייב בציצית וכשלוש כל שותף בפני עצמו הרי אין כל הבגד שלו וא"כ מדוע זה חייב בציצית, והמשנה ברורה כתב בשם הפמ"ג דאיירי שחבירו מרוצה שילך חבירו בו וכשהוא בלי ציצית חייב לעשות בו ציצית אבל אם הם שותפין ויש בו ציצית ואחד מקפיד על חבירו שלא ילך בו אפילו יש בו כדי חלוקה ובכל חלק שיעור טלית אם לובשו בגזילה ומברך עליו עובר בלא תשא כי חלק האחד שבו ב' ציצית אינן שלו וכ"ש אם אין בו עדיין ציצית. וכתב המ"ב שלפ"י בטלית שנשאר להיורש מאביו ושאר אחיו מקפידין עליו יש ליהרר שלא לברך עליו עד שיתפשו בו ביניהם.

וכתב הביאור הלכה שבעיקר דינו של הפמ"ג שכתב שרק אם השותף מרוצה בלבישת השני אז הוא יכול לברך על הציצית, לכאורה יש להתיישב הרבה מה זה גרוע מסתם טלית של שותפין דגם שם הלא חצי השני של הבגד אינו שלו בעצם רק שאול לו ושאל פטר התורה מציצית וא"כ נשאר רק חצי הבגד בשני הציצית ואפ"ה גילתה לנו התורה דלא בעינן רק שיהיה לו חלק בעצם הבגד וה"נ בענינינו. וכתב שמ"מ דבריו אמת מטעם אחר שהרי אפילו במקום דלא בעינן לכם כגון בתפילין אפ"ה פסול גזל משום מצוה הבאה בעבירה וא"כ גם כאן כיון שנתערב בלבישתו איסור גזל תו הוי מצות ציצית שלו בא בעבירה ואינו יוצא בה ידי המצוה. [ובשו"ת הרשב"ש (סי' ח, הובא בשע"ת סי' תרלז) דן גם לגבי סוכת שותפין

שאם מקפידים זה על זה פסולים, ולכאורה בכל זה מיירי באופן שזכותם מצד דיני השותפות להקפיד זה על זה ויל"ע באיזה זכות יכול לעכב עליו שלא ללבוש לפחות חלק מהזמן ואולי מיירי שזה מיועד לסחורה וכעת רוצה ללבושו וכה"ג וצ"ע].

טעם חיוב בגד שותפים

אכן בשו"ת רע"א (סי' סו) דן באמת מדוע טלית של שותפין חייבת הלא לא כל הבגד הוא שלו והרי קי"ל ציצית חובת גברא הוא ובשעה שאינו מתעטף אין מוטל עליו חיוב להטיל בו ציצית, וא"כ כשמתעטף בה אחד מהשותפים מדוע הוא חייב, הרי משום חבירו עתה, ומשום ידידה לחוד לא מקרי כסותך מיוחד לך כיון דיש לאחר שותפות בה, וכתב לבאר בב' דרכים; א. שכך נתרבה מגזירת הכתוב דכנפי בגדיהם כתיב והחיוב מכח חלק זה המתעטף לבד [אלא דהקשה מנ"ל אימא באמת בשותפות ישראל ג"כ פטור מטעם הנ"ל, וקרא דבגדיהם היינו כששניהם מתכסים יחד דבכה"ג דהחיוב על שניהם הם כחד ומקרי כסותך]. ב. עוד דן לבאר שכיון דהטלית אין בו דין חלוקה על פי דעת הר"ן נדרים דבכה"ג אמרינן יש ברירה ובשעה שהישראל מתעטף בו הוי ככולו שלו לגמרי. [ועל פי זה דן שגם בשותפות נכרי וישראל חייב כדלהלן]. וכ"כ בשו"ת בית יצחק (או"ח סי' כא), ומה שצריך לימוד מן הפסוק לחייב ואינו מתחייב מסברא כיון שבשעת הלבישה הכל שלו כתב הבית יצחק שזהו כיון שאינו שלו לעולם שהרי כשחבירו ילבש יהיה של חברו נמצא שאינו אלא כמו קנין פירות ואינו כסותך.

בני מישפחה אחת

על פי הנ"ל דנו שבני משפחה אחת [בפרט מצוי בקטנים] שמשתמשים בכמה ציציות ואין קבוע לכל אחד שלו יכולים

כולם לברך על כל הציציות, שהרי שותפים הם, וטלית של שותפין חייבת בציצית. ולכן באמת עדיף לא להקנות לכל אחד לגמרי באופן שעלולים להחליף ביניהם ואז יהא ברכה לבטלה אלא להקנות מתחילה לכולם בשותפות. [ואם אינו מקנה כלל נמצא שהברכה היא לבטלה, וגם בקטנים במצות חינוך דנו בזה אם יוצאין חינוך בשאול וברכת הקטן היא ברכה או לא, ועי' מ"ב סימן תרנ"ח סקכ"ח לגבי לולב ודנו בזה].

חוטאים של שותפים

בבאור הלכה (סי' יא ס"ז) דן אם נטל חוטין של שותפין והטילים בבגדו כבעין זה אפשר דאינו יוצא ג"כ דאולי חבירו לא הרשהו לזה וצ"ע. ואינו מובן הנידון בזה. ובשונה הלכות ביאר שיש כאן שני ספיקות. הספק הראשון, מי שיש לו חוטאים בשותפות עם חבירו אם יכול לקחת החוטאים ולהטילם בבגדו, שמא אין חבירו מסכים לכך. והספק השני שמא א"צ בכלל שחבירו יסכים אלא שכמו בגד של שותפין חייב בציצית שזה נחשב 'כסותך', הוא הדין שחוטאים של שותפים נחשבים לגבי כל אחד כאילו הם שלו ועי' כתב המשנ"ב שיש לחלק, ששם מדובר שהבגד עדיין בלי ציצית ואחד מהשותפים רוצה להטיל בו ציצית משלו, עי' אנו אומרים שהבגד נחשב כשלו וחייב בציצית, אבל כאן החוטאים הם בשותפות וי"ל שאין הם כשרים להטילם בלא רשות שותפו.

טלית הקהל

כתב המרדכי [מנחות תתקנ]: מכאן ראייה לטלית של קהל שחייב בציצית דשותפות חייב וצריך ברכה. ובמשנה ברורה (סי' יד סק"א) כתב: אבל בטליתות של קהל כעין שלנו המצויות בבתי כנסיות צריך לברך עליו לכו"ע אפילו כשלוש רק לעבור לפני התיבה או לעלות לתורה משום דטלית של קהל אדעתא דהכי קנוהו מתחלה שכל מי

שלוש אותו שיהיה שלו כמו באתרוג, ומקור טעם זה בדרך החיים [ונמצא כן בספר אהל מועד מהראשונים]. ובביאור הלכה תמה למה צריך לזה הלא בלא זה הוא כטלית של שותפין דחייבת, וכתב שאולי טעם הדה"ח דפעמים העיר גדולה מאד ואין שוה פרוטה לכל אחד וכעין שפירש"י בסוכה כ"ז ע"ב ד"ה כל האזרח עי"ש. ומסקנת הביאור הלכה שאם מכין לכבוד בעלמא ולא לשם ציצית אינו צריך לברך שמצוות צריכות כונה, [ולדעת שערי אפרים כיון שאינו מעטף ראשו ואין כונתו להתעטף פטור. וי"א שלכן נהוג אצלינו שהש"צ במנחה ומעריב בשבת אינו מעטף ראשו בטלית]. אך למעשה נהוג שבכל אופן אין מברכים וכן כתב הליכות שלמה פ"ג סעי' י"ב גם אם מעטף ראשו, ובס' מעשה איש שכן הורה החזו"א זצ"ל לבחור כהן שלקח טלית ביהכ"נ שיכין שלא לקנותה ולא לברך עליה שכן נהוג שאין מברכין כשמתעטף בה רק בשביל כבוד הציבור. ויש שנתנו עצה להפקיר את חלקו בטלית ואז לדברי הכל אין חל חיוב ברכה על העיטוף [בשם ר"א ראם, ועי' פ"ה המ"ב סי' יג סקט"ו]. ויש שכתבו שעדיף שראשי הקהל יעשו תנאי מלכתחילה עם המנדבים הטליתות שאין נותנים זאת לקהל אלא נשאר ברשותם, ואין הנותנה אלא בתורת השאלה ורק למי שירצה להתעטף בו בכדי לקיים בו מצות ציצית מקנים זאת במתנה על מנת להחזיר, ובזה שפיר יוצאים ידי כל הדעות.

ואמנם כשמתעטף בה כשכונתו לצורך מצות ציצית בזה הדין שמברך, כגון כשאין טליתו אצלו ולוקח טלית הקהל להתפלל שחרית. [אך צריך לידע שהטלית נעשה כדין וכן שבאמת הטלית נתרמה לציבור ולא בהשאלה]. ובאמת הפרי מגדים (תרצד סק"ה) כתב שאסור ליחיד ליקח טלית הקהל להתפלל בו לעצמו ואף בלא ברכה י"ל דאין רשאי, שדעת הנודר רק לשליח ציבור וכבר אין שלו לומר ניחא לקיומיה מצוה בממוניה, אך בדעת תורה (תרצד ס"ב) כתב שצ"ע דכיון דכבר אינו של הנודר רק של הקהל, א"כ גם לגבי הקהל י"ל דניחא להו למעבד מצוה בממונם, ולא הוי שינוי מדעת הנודר, דמסתמא ניחא להנודר שיעשו הקהל מצוה בטלית זה מחוץ להש"ץ.

בשותפות ישראל עם אשה או נכרי בציצית

דנו האחרונים בזה ובמשנה ברורה (סי' יד סק"ז) כתב בטלית של שותפות נכרי וישראל או איש ואשה חייבת בציצית ולא

יברך עליה. ארצות החיים דלא כדמשק אליעזר עי"ש. ורע"א בתשובה שם כתב שאין טעם לחלק בין שותפות ישראל לעכו"ם שהרי גם בישראל אינו שלו ומ"מ חייב משום שחלקו שלו או משום ברירה א"כ גם בשל עכו"ם ג"כ יהא הדין כך שחייב. וכן בארצות החיים דן שאין טעם לחלק בין שותפות עכו"ם לשותפות ישראל שהרי גם בישראל אינו שלו. [ובזה ביאר מה שהצריך השו"ע להביא הלימוד מ'בגדיהם' שהרי להלכה לא קי"ל כרבי אלעאי בחולין אלא שבציצית גם שותפות ישראל הוא כמו שותפות עכו"ם שאינו בר חיובא כי חובת גברא הוא ולכן צריך לימוד בשותפות ישראל גם להלכה וכ"כ האמרי בינה סי' ח בשם מהרי"ט אלגאזי]. ושניהם הביאו דברי הדמשק אליעזר וכתבו שאינו מובן. ומ"מ מחמיר הארצות"ח לא לברך אף שמן הדין חייב. בדמשק אליעזר ורעק"א דנו רק בשותפות של ישראל ונכרי, אולם בארצות החיים כתב ששותפות איש ואשה דינה כשותפות נכרי וישראל שאין מברכין עליה. וכן דן האמרי בינה שם. ובתוספות הרא"ש (חולין קלה:): כתב ששותפות ישראל וגוי חייב בציצית. ובאמת טעם הדמשק אליעזר משום שהגוי ודאי מקפיד שלא יטיל בה ציצית משום שהוא משחית את הבגד, ואמנם אם הגוי נתן רשות ליהודי להתכסות בטלית זו, א"כ ודאי יודע שהיהודי צריך להטיל בה ציצית ומסכים לכך. ולפי"ז ודאי דאם הגוי אינו מקפיד מחויב היהודי להטיל בה ציצית. ומעתה לכאורה באיש ואשה לא שייך זה].

אך באבי עזרי (הלכות מזוזה) האריך לתמוה על הגרעק"א שהרי בהלכות מזוזה הביא הרמ"א להלכה דעת המרדכי (סופ"ק דע"ז) לפטור ושותפות עכו"ם וישראל ודלא כהרשב"א דמחייב, והמרדכי ביאר טעמו לפטור משום שצריך בית שלם בשיעור ד' אמות וכן צריך שער שלם של ישראל ולכן פטור, ולדברי רע"א יקשה מה החילוק בין טלית למזוזה הרי בכל שותפות ישראל במזוזה ג"כ אין הכל שלו ומ"מ חייב גם כשדר שם בפני עצמו משום שחלק הוא שלו וא"כ גם בשותפות עם עכו"ם יתחייב ומבואר להדיא בדברי המרדכי והרמ"א שיש חילוק בין שותפות ישראל לעכו"ם בזה שכשנאמר החיוב נאמר החיוב על שותפות ישראל דוקא ולא על שותפות גוי. [וכתב עוד שמה שחילק הגרע"א אם דרים או מתכסים כאחד אם לאו, שאינו מובן שגם אם שניהם מתכסים ביחד בטלית או דרים ביחד במזוזה כל אחד חייב מפני דירתו שלו או עיטוף שלו, ולכן ביאר החילוק בין מזוזה לציצית שהריבוי הוא מלמען ירבו ימיכם

שזהו דוקא בישראל שירבו ימיהם משא"כ בציצית שנאמר בגדיהם נתרבה שותפות גם של עכו"ם ע"ש היטב. והנה מדברי המרדכי הנ"ל מוכח שגם השער צריך שיהא שלו וצ"ע מש"כ בגבורת ארי ביומא (י.) לחייב לשכת פרהדרין במזוזה מטעם כיון שהיה בונה אותה משלו וקשה הרי שם בגמרא מחוייב כל השערים המגיעים לשם מחמת כן אף שאינם שלו וצע"ג, ובאמת בשו"ת דבר אברהם חלק א סימן לז כתב טעם החיוב שכיון שהלשכה היא של צבור יש לו חלק בה גם לכהן גדול והרי היא אצלו כבית השותפין ומכיון שדר בה הויא לגבי ביתך ודירתך וחייב הוא במזוזה וכן גם בבתי כנסיות לדידן ביש בהם דירה לחזן או כשאורחים לנין שם בקביעות חייבין החזן והאורחים מדאורייתא לפי שגם להם יש חלק בהם ודרים ג"כ. וע"ש שדן אם החיוב משום האורחים או הציבור מחוייב].

[ובשיח הלכה הקשה בשותפות איש ואשה אמאי לא יברך, הרי האשה עצמה אם לובשת ציצית יכולה לברך לדין שמברכות על מ"ע שהז"ג, וא"כ מאי גרע כשהאשה רק שותפת בטלית שהאיש לא יוכל לברך. ובהגהות מהגרש"א שם ביאר וז"ל מסתבר בבעלות עם אשה שפטורה מעיקר הדין הו"ל כשותף עם נכרי, ולכן אף שמברכת שפיר למנהיגו על טלית של עצמה, היינו מפני שקבלו על עצמן, אבל בנוגע להאיש הרי אין שום מנהג, ואין יברך, ומכיון שהאיש לא מברך, גם האשה לא תברך, כי אין מנהג לברך על טלית שגברים לא מברכים. וראיתי למי שכתב ביורשים שותפים איש ואשה ואף שרק בנים יורשים מכל מקום כשנתן צואת שכיב מרע או בקנין מחיים ליתן לה חלק מהירושה ולכאורה בודאי אין לאשה מה לעשות בטלית ולא היתה כונתו לזה].

האמרי בינה (או"ח ח) יצא לחלק בדבר חדש שיש לחלק אם יש שיעור כדי חיוב בטלית לכל אחד ואחד אז חייב גם בשותפות עכו"ם ואם אין שיעור טלית אז פטור. וכתב שזהו החידוש שנתחדש בטלית שותפות מריבוי הפסוק שגם אם אין בו שיעור חיוב טלית לכל אחד ואחד חייב בזה. והביא שכתב הריב"ש ואני אומר דאין מן טלית קושיא דהתם רחמנא אמר שלא ישתמש אדם בטל" שהוא שלו אלא בהטיל בו ציצית ואפשר שנחייבהו בשל שותפות כיון שקצתה שלו שהרי הוא משתמש בשלו בלא ציצית ויפטרנה בשאולה שאין לו בה כלום. ואמנם לכאורה רע"א לא נחית לכל זה מפני שבכל אופן הרי צריך ד' כנפות וכל ד' כנפות אינו שלו ומה יועיל במה שיש לו שיעור טלית המחוייב וצ"ע בזה.

במלאת ו' ירחים ליתמות הנוראה

מטעם מוקד 'לימוד הש"ס' העולמי: מעמד סיום הש"ס המרכזי במסגרת המחזור החודשי השישי ותחילת המחזור החודשי השביעי לעילוי נשמתו הטהורה של אבינו רועינו רבן של ישראל צוק"ל

במרכז המעמד נשא דברים לכבודה של תורה ולזכרו של רבינו הגדול צוק"ל יבלחט"א הגאון הצדיק רבי צבי גרינהויז שליט"א (ראה בנפרד בגיליון זה). את המעמד חתם תלמיד רבינו צוק"ל יבדלחט"א הר"ג רבי איתמר גדיש שליט"א.

במהלך המעמד חולקו בין המשתתפים דפי גמרא במסגרת תחילת לימוד המחזור החודשי השביעי, כשרבים מבקשים ליטול ע"ע, לזכותו של רבינו הגדול נבג"מ.

כאמור בימים אלו התחילו בהיכלי התורה והישיבות את המחזור השביעי שצפוי להסתיים בט"ו תמוז הבעל"ט. המעוניינים להירשם ולקחת על עצמם לימוד הש"ס בחלוקה של עשרה דפים, או מסכתות שלמות, ניתן לפנות בימים אלו למוקד לימוד הש"ס העולמי בטלפון: 053-314497. רכזים בהיכלי הישיבות והכוללים המעוניינים לקחת על עצמם לחלק את הש"ס בין תופשי התורה, ניתן לפנות לטלפון: 053-314497.

שמשון פרלמן שליט"א שיעור על הזכות העצומה להיות שותף בעילוי נשמתו הטהורה של רבינו צוק"ל, שמסר נפשו להעמדת הדת על תילה ולהמשך דרך ישראל סבא.

בימים אלו נערכים מעמדות מיוחדים מתוך שמחה של מצווה לגומרה של תורה עם סיום מחזור לימוד הש"ס החודשי השישי ותחילת המחזור השביעי לעילוי נשמתו הטהורה של אבי הישיבות גאון הגאונים רבן וליבן של ישראל רבינו אשר בן הרב בנימין זאב זללה"ה.

המעמד המרכזי התקיים כאמור באולם שני"י ביהמ"ד חמדת צבי הסמוך למעונו של מרן צוק"ל, על ידי מוקד 'לימוד הש"ס' העולמי, בהשתתפות רבים מתלמידיו ותלמידי תלמידיו של רבינו צוק"ל שנטלו ע"ע חלק בלימוד הש"ס במסגרת המחזור השישי. את סיום הש"ס ערך בן רבינו צוק"ל יבדלחט"א הגאון רבי יחזקאל הכהן דויטש שליט"א.

לאחר אמירת הקדיש נשא דברים בן רבינו הגאון רבי רפאל הכהן דויטש שליט"א מרא דאתרא דקהילת "תפארת שמואל" שנשא דברי חיזוק ממשנתו של רבינו זיע"א. דברים מרוממים נשמעו על ידי ראש ישיבת "הדרת משה" לצעירים בירושלים הגאון רבי

צהלי ורוני יושבת ציון: מרן עמוד ההוראה הגר"ע אויערבאך שליט"א שב למעונו

צילום: שמואל קורלנסקי

אין אפשרות לחזור לארץ הקודש המשיך את מסעו ללונדון שבאנגליה ובכך המשיך את מסע החיזוק בקרב יהדות הגולה. שם התאכסן בבית אכסניית הנגיד הרב הייטנר אשר לפני אחד עשר שנים כשהיה רבינו במסע חיזוק באנגליה התארח אצלו.

ממקום שהותו יצא רבינו במכתב מיוחד לחיזוק בני התורה בעסק התורה בתפילה ובאמונה. וחזותם "בקרב הלב וריחוק מקום - לונדון".

ביקור מיוחד התקיים במעונו של זקן ראשי הישיבות הגאון האדיר רבי אליקים שלינגר

כפי שדווח ב'המבחר' בסוף השבוע שעבר הסתיים מסעו ההיסטורי של מרן עמוד ההוראה שליט"א בארה"ב, ביום חמישי לפנות בוקר עלה עמוד ההוראה שליט"א על המטוס בדרכו לארה"ק כאשר כחצי שעה לפני הנחיתה, נודע כי פרצה המלחמה ושמי הארץ נסגרו להמראות ונחיתות, אי לכך המטוס פנה המטוס אל לרנקה שבקפריסין, שם נחת בעש"ק.

את השבת עשה רבינו מרן שליט"א יחד עם מלווי בקפריסין יחד עם מניין יהודים, אתם ערך את התפילות וסעודות השבת.

לאחר השבת כאשר נוכח רבינו שעדיין

לאחר השבת כאשר נוכח רבינו שעדיין

מעמד מרומם בהכנסת ספר תורה להיכל ישיבת 'חברון החדשה'

סעודת מצווה נערכה ברוב פאר והדר באולמי 'טשכנוב' הסמוכים לישיבה, במהלכה נשאו דברים ראש הישיבה, הגאון הגדול רבי שמואל אריאלי שליט"א, המושגי הגאון רבי יעקב אנגלנדר שליט"א, הגאון רבי ברוך דב גרוזובסקי שליט"א והגאון רבי יעקב שאג שליט"א.

המעמד המרומם הסתיים בחיזוק עצום וברוממות מופלאה, לתפארתה ורוממותה של תורה.

משפחת שאג, לשם עלו ובאו בזה אחר זה ראשי ורבני הישיבה הק' לצד מאות תלמידיה, ליטול חלק בכתיבת ספר התורה. עם השלמות הכתיבה, יצאה תהלוכה אדירה ברחובה של עיר בהשתתפות המונים כיאה וכראוי לכבודה של תורה לעבר היכל הישיבה. בהתרגשות אדירה הוכנס ספר התורה להיכל הישיבה, כשהמונים מפזזים ומרקדים בכל עוז בשמחה של מצווה, תוך אמירת המזמורים הנהוגים.

מעמד מפואר נערך למחרת חג מתן תורתנו, בהכנסת ספר תורה להיכלה של ישיבת 'חברון החדשה', בראשות ראשי ורבני הישיבה הק' ובהשתתפות גדולי התורה שליט"א ומאות תלמידי בוגרי וידידי הישיבה. ספר התורה המהודר נתרם לעילוי נשמתה הטהורה של האשה החשובה מרת יוכבד כתריאל ע"ה בת הגאון רבי חנוך זונדל גרוסברג זצ"ל. מעמד סיום כתיבת האותיות נערך בבית

במסגרת הכינוס השנתי: הגאון האדיר ר"מ שטרנבוך שליט"א בדברים חוצבים בפני חו"ר רשת הכוללים תשובות והנהגות

נפש נילחם בכל הדרכים כדי שלא יוכלו לקחת בחור אחד לצבא שלהם. בהמשך דבריו עורר אודות הסכנה המרחפת על יושבי ארה"ק: והנה בימים אלו מדברים בעולם על סכנת הפצצת אטום מאיראן, ורבים שואלים מה יהא, ואם אכן יש מה לפחד מהאיום באיראן.

אמנם אני יאמר לכם מה שרבינו החזון איש זצ"ל היה אומר בזמנו כאשר היו כאן איזמים מהישמעאלים, ובאותה העת היו גם חילולי שבת אצל החופשיים רח"ל, ואמר החזון איש "איני מפחד מהפצצות שלהם, אני מפחד מהחילולי שבת". וכך גם אצלנו היום, אינו מפחדים מה"פצצת אטום", אלא אנחנו מפחדים מהגזירות של הממשלה כאן נגד הדת, שהלא הם רוצים לסגור את הישיבות שזהו כל קיומנו, ולעשות כאן "עם חופשי בארצו בלי אלוקים", ומה אני מפחד, אבל מאיראן אין צריך לפחד, כי אם הקב"ה איתנו אין מה לפחד, ורק צריך לפחד מהגזירות להעבירנו מעל הדת.

ואנחנו לא נוותר על החיים שלנו בשום פנים ואופן, ואין מה לדבר איתנו על פשרות, כי אנחנו לא נתפשר אפילו על בחור אחד, ובמסירות

קרוב למאה וחמישים אברכי רשת כוללי 'תשובות והנהגות' שבנשיאות הגאון האדיר ר"מ שטרנבוך שליט"א, התאספו ובאו יחדיו לכינוס השנתי שהתקיים באולם שממול מעונו בשכונת הר נוף בירושלים.

בפתח הכינוס נשא דברים ראש הכוללים הגאון רבי חיים עוזר שטרנבוך שליט"א שחזר והדגיש את רצונו של אביו הגאון האדיר שליט"א שכלל האברכים יעלו במעלות התורה וההלכה בשקידה בעמל וביגיעה.

במרכז המעמד נשמעו בקשב רב דבריו של הגאון האדיר שליט"א שעמד במשך זמן ארוך על חובת השעה לנוכח מפירי ברית ראשי השלטון ושותפיהם מהמיסד החרדי המבקשים להמיט אסון על עולם התורה והישיבות. בדבריו עורר: אנחנו נמצאים עכשיו במצב קשה, שבעונותינו הרבים, ראשי השלטון גזרים גזירות נגד התורה, ורוצים לסגור את הישיבות שזהו חיינו ממש, והחובה שלנו בעת הזאת היא לומר להם מילים ברורות, שהתורה היא חיינו

נוכח מאורעות התקופה: גדולי התורה שליט"א נפגשו והביעו חרדה מהנסיגות לחוקק את גזירת השמד לגיוס בני הישיבות

כדרכו כמוהל, התכבד הגאון רבי יהושע דוד טורצ'ין שליט"א בסנדקאות, ולאחר הברית נועדו גדולי התורה שליט"א ממנהיגי הישוב הישן לשיחה ממושכת אודות גזירת הגיוס המרחפת בשנים האחרונות על עולם התורה ובני הישיבות בארה"ק, ובעניינים העומדים על הפרק.

במהלך השבוע ביקר הגאון הגדול רבי יהושע דוד טורצ'ין שליט"א במעונו של הגאון האדיר רבי יעקב מאיר שכטר שליט"א ודנו אודות גזירת הגיוס ובענייני השעה. בברית שהתקיימה במעונו של הגאון האדיר רבי יעקב מאיר שכטר שליט"א בה אף שימש

צילום: מ. א. נימן

מאוחדת איתכם גם בחירום

לקוחות מאוחדת,

הלב שלנו איתכם. מקווים ומייחלים לימים רגועים ובטוחים יותר. בשל המצב הביטחוני ובהתאם להנחיות משרד הבריאות, מרפאות ובתי מרקחת העומדים בדרישות המיגון – ממשיכים כרגיל. מידע מעודכן על סניפים פתוחים במוקד הטלפוני.

המוקדים לרפואה דחופה

באשדוד, תל אביב, חדרה וחיפה יפעלו בין השעות 19:30-23:00
ובירושלים באופן רציף בכל שעות היממה.

המוקדים הטלפוניים של הקופה, יפעלו בשעות פעילות מורחבות:

מוקד הילדים ג'וניור
יפעל בין השעות
12:00-24:00

מוקד סיוע למפונים
א-ה 8:00-20:00 ו' 8:00-13:00
בטלפון 077-2703724

מיון היברידי
ממשיך לפעול
בכל שעות היממה

מוקד תמיכה לאזרחים ותיקים +75
בכל שעות היממה
בטל: 076-8134343

מוקד תמיכה נפשית
באופן רציף במספר בכל שעות היממה
במספר *3833 שלוחה 8

מוקד נשים
יפעל בין השעות
08:00-24:00